

NEGERI PULAU PINANG

PENYATA BAKMI

**DEWAN UNDANGAN NEGERI
YANG KESEPULUH**

DEWAN UNDANGAN NEGERI
**PENGGAL PERSIDANGAN KELIMA
MESYUARAT YANG PERTAMA**

19 MEI 2003 HINGGA 27 MEI 2003

20 MEI 2003 (SELASA)

DIKELUARKAN OLEH
UNIT DEWAN UNDANGAN NEGERI
PULAU PINANG

Hari Selasa
20 Mei 2003

PENYATA RASMI
DEWAN UNDANGAN NEGERI
YANG KESEPULUH
MESYUARAT PERTAMA
PENGAL KELIMA

Kandungan	Muka Surat
Usul daripada Y.B. Encik Abd. Roni b. A. Hassan (Ahli Kawasan Permatang Berangan) mengenai dengan Ucapan terima kasih atas ucapan oleh TYT Yang di-Pertua Negeri Pulau Pinang.	3
Perbahasan daripada Y.B. Tuan Haji Abdul Rahman bin Abdul Kadir (Ahli Kawasan Penanti)	10
Perbahasan daripada Y.B. Encik Hilmi bin Haji Abdul Rashid (Ahli Kawasan Bertam)	35
Perbahasan daripada Y.B. Encik Law Heng Kiang (Ahli Kawasan Batu Lancang)	52
Perbahasan daripada Y.B. Encik Lai Chew Hock (Ahli Kawasan Sungai Bakap)	61
Perbahasan daripada Y.B. Encik Lee Hack Teik (Ahli Kawasan Pengkalan Kota)	64
Perbahasan daripada Y.B. Encik Lye Siew Weng (Ahli Kawasan Air Itam)	70
Perbahasan daripada Y.B. Dato' Dr. Sak Cheng Lum (Ahli Kawasan Bagan Jermai)	83
Perbahasan daripada Y.B. Encik Lim Chien Aun (Ahli Kawasan Bayan Lepas)	88
Perbahasan daripada Y.B. Encik Jasmin bin Mohamed (Ahli Kawasan Sungai Dua)	96

Laporan Persidangan

DEWAN UNDANGAN NEGERI PULAU PINANG YANG KESEPULUH

MESYUARAT PERTAMA PENGKAL YANG KELIMA

Hari : 20 Mei 2003 (Selasa)

**Tempat: (Dewan Undangan Negeri,
Lebuh Light, Pulau Pinang)**

Jam : 9.30 Pagi

HADIR

Ahli Kawasan Pinang Tunggal (Y.B. Dato' Haji Yahaya bin Abdul Hamid) - Dato' Speaker

Ahli Kawasan Tanjung Bunga (Y.A.B. Tan Sri Dr. Koh Tsu Koon) - Ketua Menteri

Ahli Kawasan Telok Bahang (Y.B. Dato' Dr. Hilmi bin Haji Yahaya) - Timbalan Ketua Menteri

Setiausaha Kerajaan Negeri (Y.B. Dato' Khalid bin Ramli)

Yang Berhormat Penasihat Undang-undang Negeri (Puan Hinshawati bt. Shariff)

Yang Berhormat Ahli Kawasan Batu Uban (Dato' Kee Phaik Cheen)

“ “ Perai (Dato' Dr. Rajapathy a/l Kuppusamy)

“ “ Sungai Acheh (Dato' Haji Abdul Rashid bin Abdullah)

“ “ Bukit Gelugor (Dato' Koay Kar Huah)

“ “ Machang Bubuk (Dato' Dr. Toh Kin Woon)

“ “ Penaga (Dato' Haji Azhar bin Ibrahim)

“ “ Kebun Bunga (Dato' Dr. Teng Hock Nan)

“ “ Telok Ayer Tawar (Dato' Hajah Jahara bt. Hamid)

“ “ Paya Terubong (Dato' Dr. Loh Hock Hun)

“ “ Berapit (Encik Lau Chiek Tuan) – Timbalan Speaker.

Yang Berhormat Ahli Kawasan Bagan Jermal (Dato' Dr. Sak
Cheng Lum)

“	“	Padang Kota (Encik Teng Chang Yeow)
“	“	Telok Kumbar (Tuan Syed Amerruddin bin Dato' Haji Syed Ahmad)
“	“	Bayan Lepas (Encik Lim Chien Aun)
“	“	Sungai Bakap (Encik Lai Chew Hock)
“	“	Bertam (Encik Hilmi bin Haji Abdul Rashid)
“	“	Pengkalan Kota (Encik Lee Hack Teik)
“	“	Bukit Tengah (Puan Ng Siew Lai)
“	“	Sungai Dua (Encik Jasmin bin Mohamed)
“	“	Jawi (Puan Tan Cheng Liang)
“	“	Sungai Pinang (Encik Looi Swee Cheang)
“	“	Kampong Kolam (Encik Lim Gim Soon)
“	“	Sungai Puyu (Encik Loo Ah Dee @ Lee Ah Lee)
“	“	Air Itam (Encik Lye Siew Weng)
“	“	Permatang Berangan (Encik Abd. Ro'ni bin A. Hasan)
“	“	Datok Keramat (Encik Lim Boo Chang)
“	“	Seberang Jaya (Dr. Radin Muhammad Amin bin Radin Haji Hadi Munir)
“	“	Penanti (Tuan Haji Abdul Rahman bin Abdul Kadir)
“	“	Permatang Pasir (Encik Mohd. Hamdan bin Abd. Rahman)
“	“	Batu Lancang (Encik Law Heng Kiang)

TURUT HADIR

Encik Kasim bin Md. Isa - Setiausaha Dewan Undangan Negeri

Dewan bersidang semula pada jam 9.30 pagi.

Doa.

Dato' Speaker:

Ahli-ahli Yang Berhormat Dewan bersidang semula.
Setiausaha:

Usul daripada Y.B. Encik Abd. Roni bin A.Hasan Ahli
Kawasan Permatang Berangan.

**Ahli Kawasan Permatang Berangan (Y.B. Encik Abd. Roni bin
A.Hasan):**

Bismillah hirrahmanirrahim. Assalamualaikum warahmatullahi
wabarakatuh dan selamat pagi.

"Bahawa kami, Speaker dan Ahli-ahli Dewan Undangan
Negeri Pulau Pinang memohon mengucapkan terima kasih kepada
TYT Yang di-Pertua Negeri Pulau Pinang kerana berkenan
melafazkan ucapan kePada Dewan ini di Mesyuarat Pertama,
Penggal Kelima, Dewan Undangan Negeri Yang Kesyepuluh pada 19
Mei 2003."

Y.B. Dato' Speaker, tidak dinafikan bahawa negeri Pulau
Pinang menghadapi banyak cabaran terutamanya sejak tahun 90an
hingga sekarang. Cabaran ini memerlukan usaha perancangan
untuk menanganinya dan mengatasinya dengan gigih dan berkesan.
Saya mengucapkan syabas di atas usaha-usaha yang telah
dilakukan oleh Kerajaan Negeri Pulau Pinang. Strategi yang
digunakan untuk menerokai bidang-bidang baru dalam
memperkembangkan ekonomi kita telah membawa negeri Pulau
Pinang melibatkan diri dalam bidang yang berteknologi tinggi. Ini
dengan sendiri membawa negeri kita ke tahap pencapaian kejayaan
yang tinggi. Kita boleh berbangga bahawa negeri kita berjaya
mencapai tahap kemajuan yang tinggi ini jika dibandingkan dengan
negeri-negeri lain.

Y.B. Dato' Speaker, kita mengucapkan tahniah juga dalam
usaha Kerajaan Negeri Pulau Pinang untuk mengekal dan
menambah pelaburan baru oleh syarikat-syarikat internasional di
negeri kita. Usaha-usaha ini dapat membantu menahan impak atau
kesan kegawatan ekonomi di dunia hari ini. Usaha ini juga telah
meletakkan negeri kita di atas landasan perkembangan ekonomi
yang betul dan berdaya maju. Perancangan ekonomi yang
melibatkan pembangunan modal dan industri tempatan melibatkan

tahap aktiviti ekonomi negeri kita berjaya mengembang dan mempelbagaikan usaha. Industri kecil dan sederhana yang tumbuh dalam bidang pembekal dan vendor kepada syarikat-syarikat internasional dengan sendiri melatih dan mempertingkatkan tahap pencapaian dan usahawan-usahawan kita. Adalah diharapkan bahawa penglibatan usahawan bumiputera yang diberi peluang untuk menceburi bidang ini dengan lebih aktif dan berkesan. Saya juga berharap supaya satu pemantauan dan statistik dapat dijelaskan di masa akan datang.

Dato' Speaker, strategi mempelbagaikan oleh Kerajaan Negeri Pulau Pinang membawa aktiviti pelaburan dalam bidang asas tani yang berteknologi tinggi digabungkan dengan perkembangan industri perikanan Negeri Pulau Pinang mendapat rahmat pembangunan laut dalam akuakultur dan pemerosesan makanan laut. Projek pelabuhan perikanan antara bangsa laut dalam Batu Maung meletakkan negeri Pulau Pinang di dalam peta aktiviti industri perikanan yang sepatutnya negeri kita telah berkembang dengan pesat. Kita berasa bertuah kerana Kerajaan Persekutuan menerima Pulau Pinang sebagai pusat kecemerlangan bagi pendidikan dan pembangunan industri bio-teknologi merin dengan ini sumber kepakaran industri perikanan yang telah ada di negeri kita seperti Institusi Penyelidikan Perikanan Pusat Antarabangsa Pengurusan Sumber Akuakultur dan *Centre for Marine and Coastal Studies* di USM ... (dengan izin) Dato' Speaker akan lebih dapat dimanfaatkan.

Y.B. Dato' Speaker, industri laut dan perikanan adalah antara aktiviti ekonomi yang mencabar dan memerlukan modal yang tinggi dengan pulangan modal yang juga berisiko tinggi. Persaingan dengan negara-negara lain juga boleh menjejaskan aktiviti negara kita. Di sini saya berpendapat bahawa kita perlu mengkaji dan merancang dengan lebih teliti untuk mencapai tahap pencapaian dan saingan yang kompetitif dengan pelabuhan-pelabuhan yang lain. Kita juga perlu membina tenaga kerja industri ini dengan cekap dan gigih bekerja, tanpa tenaga ini industri ini akan menghadapi masalah untuk mengembang dan maju.

Y.B. Dato' Speaker, dalam bidang pertanian negeri kita juga mencapai tahap pencapaian kemajuan yang tinggi. Infra sawah yang baik dan sentiasa diperbaiki dan pengurusan yang baik telah membolehkan hasil yang daripada empat tan seekar ke enam tan dan stengah-tengah tempat yang peroduktif hingga ke sepuluh tan. Cuma kita perlu mengawasi kejutan negatif yang kadang kala melanda penanam padi seperti yang berlaku baru-baru ini. Apa yang berlaku ialah berlebihan atau pun lambakan padi di kilang-kilang yang menyebabkan harga padi tertekan turun dengan mendadak. Ini boleh diatasi pada pendapat saya jika pmantauan dibuat dengan teliti dan tindakan alternatif awal dapat dijalankan.

Y.B. Dato' Speaker, pembangunan luar bandar juga mendapat perhatian dan dibangunkan dengan pesat oleh kerajaan oleh PERDA. Di Permatang Berangan terdapat kawasan operasi PERDA yang luas. Berbagai aktiviti telah dijalankan, tanam pisang, nangka serai, sayur dan juga ternakan lembu. Saya menyeru supaya mempertingkatkan lagi tahap aktiviti ekonomi yang boleh menguatkan lagi pendapatan untuk penduduk-penduduk setempat. Kita memerlukan pelaburan *private sector* tidak dinafikan dan bidang pertanian di Permatang Berangan tetapi kita perlu meneliti perkembangan aktiviti mereka. Dalam mengejar keuntungan yang maksima mungkin tenaga-tenaga tempatan ditinggalkan. Ini bermakna ertinya mereka ini tidak akan memberi kesan yang positif kepada penduduk-penduduk setempat. Saya juga berharap warga Permatang Berangan diberi peluang untuk sama-sama menceburi aktiviti pertanian di kawasan PERDA yang luas itu.

Y.B. Dato' Speaker, saya juga ingin menarik perhatian PERDA tentang matlamat asal PERDA ditubuhkan ... (dengan izin) *back to basic*. Sebab akhir-akhir ini kita dapati pembangunan yang kita buat itu kadang kala tidak memberi kesan yang positif kepada tujuan dan hajat kita yang asal. Jadi saya berharap pihak PERDA cuba tengok buku balik dan perbetulkan di mana yang perlu. Ini perlu kerana kita hendak supaya hasrat awal itu dapat dipenuhi dengan selengkap-lengkapnyanya.

Dato' Speaker, terima kasih tentang penjelasan yang telah diberikan oleh Y.B. dari Penaga berkenaan dengan projek tebatan banjir. Seperti mana yang telah diterangkan dalam jawapan kelmarin bahawa projek tebatan banjir ini melibatkan pakej 1A, 1B dan juga pakej 2 yang mana kos keseluruhannya pakej ini melebihi RM240 juta dan sedikit sebanyak keadaan ekonomi yang macam sekarang ini menjejaskan pembangunan untuk menyelesaikan masalah tebatan banjir di kawasan-kawasan ini. Walau bagaimanapun saya rasa kita patut memberi beberapa *priority* kepada apa yang berlaku *on the ground* sekarang ... (dengan izin). Sepertimana di kawasan Sungai Kereh di mana masalah-masalah bau yang teruk dan sebagainya itu menghantui penduduk-penduduk setempat. Saya rasa ini amat penting dan perlu kita cuba selesaikan dan sekurang-kurangnya kita beri kesungguhan bahawa kita cuba menyelesaikan masalah ini. Kalau tidak saya rasa agak bimbang dengan perkembangan bila pilihan raya akan datang nanti. Begitu juga dengan di dalam kawasan Padang Menora di mana mungkin penduduk-penduduk itu terpaksa berpindah kerana kawasan mereka hendak diambil untuk melebarkan sungai tetapi sehingga sekarang kita belum lagi memberi kata putus bahawa mereka perlu pindah atau pun tidak. Jadi sekurang-kurangnya kalau kita dapat kepastian tentang itu sekurang-kurangnya kita dapat memberi peluang kepada mereka ini untuk membuat perancangan awal untuk mereka ke mana.

Sebab yang saya kata begini ialah di kawasan Permatang Berangan, Syukur Alhamdulillah, kita ada dua kawasan perumahan yang sedang rancak di bina. Jadi mereka berkata kita ini hendak beli rumah ke dak kah, adakah dapat tempat bila terima sebab dengan usaha-usaha tebatan banjir. Jadi saya berharap pihak Kerajaan Negeri Pulau Pinang kalau bolehlah kita beri penjelasan dulu, adakah mereka ini terlibat dan apakah bentuk pampasan yang mungkin mereka boleh terima sekurang-kurangnya mereka tahulah mengagakkan apakah kepentingan mereka yang mereka hendak buat itu.

Dato' Speaker, satu lagi saya hendak ucapkan tahniah kepada pihak Polis Di Raja Malaysia yang telah selama ini menangani masalah gejala dadah merbahaya ini dengan baik dan juga operasi mereka bertambah baik dari masa ke semasa. Kalau dahulu mereka buat sekatan, mereka bawa belia ini ke balai, dua, tiga hari baru mereka bawa pergi ke mahkamah dan dalam masa dua, tiga hari itu, ibu bapa mulalah cari wakil rakyat sana, wakil rakyat sini, untuk hendak *intervene* walaupun memang kita tidak suka buat benda ini tetapi hendak layan kerenah orang ramai ini bukan senang, tetapi akhir-akhir ini tahniah kepada Polis kerana malam buat operasi, siang terus pergi mahkamah dan mahkamah buat keputusan. Jadi sekurang-kurangnya legalah sikit kita, tidak payah hendak jawab apa dah, kerana benda ini telah rujuk ke mahkamah. Walau bagaimanapun dadah ini amat serius, walaupun apa kita buat, masih lagi terdapat sedikit sebanyak di kawasan-kawasan kampung dan juga di kawasan luar bandar dan ini lebih kepada masalah masyarakat ini di mana kita perlu melihat dan secara habis-habisan membanteras gejala-gejala ini, saya berharap program-program oleh Kerajaan Negeri Pulau Pinang akan menjurus ke arah ini dengan lebih banyak supaya pihak-pihak belia kita terhindar daripada masalah ini.

Dato' Speaker, saya ingin menarik perhatian sekali lagi tentang masalah tenaga kemanusiaan. Apapun program yang kita buat di Negeri Pulau Pinang ini sebenarnya ialah untuk kita memanfaatkan penduduk-penduduk yang ada di Negeri Pulau Pinang ini sepertimana contoh nelayan laut dalam, kita mengeluarkan modal yang banyak, infrastruktur yang banyak tetapi kalau tidak ada orang belia kita yang mahu jadi nelayan, maka ini akan menjejaskan industri itu. Banyak prasarana yang kita keluarkan tetapi tidak dapat mafaatkan penduduk-penduduk setempat. Begitu juga dengan masalah yang di hadapi oleh pembangunan di atas tanah PERDA.

Apa yang penting di sini ialah manusia itu, selain daripada kita membina negara kita, negeri kita untuk menjadi negeri yang maju, kita juga patut melihat bahawa manusia di negeri kita ini, adakah mereka bersama-sama dapat naik kereta kemajuan yang kita buat untuk negeri kita. Jadi ini perlu saya rasa kita lihat dengan lebih positif dan berusaha dengan lebih gigih.

Sebelum saya hendak berundur, saya hendak komen sedikit dengan SARS, Sekolah Agama Rakyat, bukan SARS tu, SAR, S tidak ada. Saya rasa sudah sampai masa kita mengambil tindakan, bukan tindakan apa, tindakan untuk melihat masalah yang ada di kalangan pendidikan Sekolah Agama Rakyat ini dalam negara kita ini semua sistem pendidikan telahpun *join...*(dengan izin), *mainstream* pendidikan di negara kita. Sekolah Rendah Kebangsaan, Sekolah China, Sekolah Tamil dan sebagainya dah *join-in*, cuma Sekolah Agama Rakyat ini sahaja yang sehingga sekarang belum lagi masuk secara jelas dalam *mainstream* pendidikan kita.

Saya berharap usaha-usaha yang kita adakan itu akan mendapat kejayaan di mana saya rasa Sekolah Agama Rakyat ini amat perlu sekarang diberi bimbingan dengan lebih aktif dan juga di lihat tentang perjalanan-perjalanan yang berlaku di dalam sekolah itu sendiri. Sebagai pendidik kita memang sebagai ibu, sebagai bapa, kita memang hendak melihat anak-anak kita dan masyarakat kita menjadi masyarakat yang baik. Sebagai orang Melayu yang beragama Islam kita hendak anak kita, keluarga kita menjadi ahli masyarakat orang Islam yang baik dan saya berharap dengan penyusunan semula Sekolah-sekolah Agama Rakyat ini akan lebih memberi manfaat keseluruhannya kepada pendidikan Agama Islam terutamanya di negara kita ini. Jadi Dato' Speaker.....(gangguan).

Ahli Kawasan Permatang Pasir (Y.B. Encik Mohd Hamdan bin Abd. Rahman):

Penjelasan.

Dato' Speaker:

Penjelasan Y.B. Permatang Pasir.

Ahli Kawasan Permatang Pasir (Y.B. Encik Mohd Hamdan bin Abd. Rahman):

Terima kasih Dato' Speaker, saya ingin penjelasan mengenai dengan persoalan mengenai sekolah Agama Rakyat yang di bangkitkan oleh Y.B. Permatang Berangan tadi. Saya ingin bertanya apakah pelajaran yang sedang di ajar di Sekolah-sekolah Agama

Rakyat sekarang ini tidak memenuhi karier untuk membina seorang insan yang baik. Terpaksa pula di bawa sepertimana yang disarankan oleh Yang Berhomrat tadi dibawa kepada ajaran lain pula, itu sahaja, sekian Dato' Speaker.

Dato' Speaker:

Yang Berhormat Permatang Berangan kalau tidak hendak jawab pun tidak apa.

Ahli Kawasan Permatang Berangan (Y.B. Encik Abd. Ro'ni bin A.Hasan):

Terima kasih Dato' Speaker, sebab itu saya bubuh ini penghabis sekali, saya agak sudah tentu ada orang yang berminat dan kalau tidak hendak jawab senang sahaja, tetapi sekurang-kurangnya komen sedikit bukan jawab. Apa yang saya tekankan di sini ialah bahawa pendidikan Sekolah Agama Rakyat perlu di beri perhatian yang lebih serius, kalau dahulu kita cuma serahkan bulat-bulat kepada pentadbiran sekolah itu dan pentadbiran daripada satu sekolah ke satu sekolah itu tidak mempunyai hubungan yang menyebabkan setiap sekolah itu *on his own* bergerak dengan mendapat tenaga kerjapun pelbagai-pelbagai. Yang penting di sini ialah apa yang kita ajarkan itu ada dalam buku, dalam kitab, dalam Al-Quran tetapi gurunya itu yang memanfaatkan pembelajaran ini, kadang-kadang datang daripada Timur Tengah datang daripada Indonesia ataupun datang daripada Patani, ataupun datang daripada Negara-negara Arab, kadang-kadang tenaga pengajar ini, kita tidak tahu latar belakangnya, pendidikannya, kebolehannya secara khusus dan adakah benda ini sesuai dengan sistem pendidikan dan juga adat resam kita di negeri ini.

Ahli Kawasan Penanti (Y.B. Tuan Haji Abdul Rahman bin Abdul Kadir):

Penjelasan Dato' Speaker.

Dato' Speaker:

Sudah habis belum, Y.B. Permatang Berangan.

Ahli Kawasan Permatang Berangan (Y.B. Encik Abd. Ro'ni bin A.Hasan):

Saya boleh habiskan.

Dato' Speaker:

Minta jalankah?

Ahli Kawasan Penanti (Y.B. Tuan Haji Abdul Rahman bin Abdul Kadir):

Ya.

Dato' Speaker:

Boleh bagi.

Ahli Kawasan Permatang Berangan (Y.B. Encik Abd. Ro'ni bin A. Hasan):

Ya.

Ahli Kawasan Penanti (Y.B. Tuan Haji Abdul Rahman bin Abdul Kadir):

Y.B. Dato' Speaker, kita hendak tanya sedikit, hendak minta penjelasan. Ada tenaga pengajar daripada Mesir atau daripada Negara-Negara Arab yang lain seperti Indonesia, bukan setakat Sekolah Agama Rakyat sahaja yang mengambil mereka ini, Majlis Agama Islam, Jabatan Agama Islam pun ada ambil mereka. Yang kelulusan daripada Mesir pun ada jadi Pengarah Jabatan Agama Islam, yang jadi Kadi pun ada. Jadi kita jangan kata latar belakang, maksud latar belakang itu apa, tak kan mereka mengajar ajaran sesat dan sebagainya. Itu penjelasan yang saya minta Dato' Speaker.

Ahli Kawasan Permatang Berangan (Y.B. Encik Abd. Ro'ni bin A. Hasan):

Dato' Speaker, setakat ini sahaja saya cakap, saya tidak sambung. Apa yang saya maksudkan bukan sahaja daripada Mesir dan Arab Saudi itu cerita lain. Apa yang saya maksudkan, orang ini datang ke negeri kita untuk mendidik anak-anak kita. Pendidikan adalah satu perkara yang bukan mudah dan bukan senang semata-mata pergi mengajar sahaja, tidak secara begitu, sistem pendidikan negeri kita ini agak berbeza dengan setengah-setengah negeri lain dan juga pendidikan di rumah pun cara itu, bukan sahaja saya pertikaikan tentang isinya tetapi saya pertikaikan cara itu kadang-kadang ada agak berbeza. Penyesuaian itu adalah perlu, saya tidak menidakkan kebolehan akademik tenaga pengajar daripada luar, tetapi adakah tenaga ini betul-betul sesuai, adakah tenaga ini kita tidak cukup sangat menyebabkan kita perlu mengambil tenaga daripada luar.

Jadi Dato' Speaker, saya mengucapkan tahniah kepada kerajaan yang mengambil inisiatif ini dan saya berharap inisiatif ini akan mendatangkan benda yang positif dan manfaat kepada Sekolah Agama Rakyat ini. Dato' Speaker, saya dengan ini mohon mencadangkan. Terima kasih.

Dato' Speaker:

Terima kasih di atas cadangan itu. Ada yang hendak menyokong.

Ahli Kawasan Sungai Puyu (Y.B. Encik Loo Ah Dee@ Lee Ah Lee):

Dato' Speaker, saya mohon menyokong.

Dato' Speaker:

Menyokong atau hendak meneruskan dengan ucapan.

Ya, ini untuk perbahasan. Yang Berhormat sebelum kita masuk kepada sesi perbahasan ini, ada 2 perkara yang saya hendak ingatkan iaitu kalau boleh silalah cakap dalam lingkungan masa 20 hingga 30 minit, begitulah, janganlah panjang-panjang sangat. Yang kedua soalan-soalan lisan dan bertulis itu, nampaknya sudahpun di beri jawapan penuh, jadi tidak payah kita bangkitkan lagi perkara-perkara itu sebagai asas untuk kita berbahas pula. Itulah dua perkara yang saya hendak ingatkan.

Saya hendak buka kepada perbahasan. Tadi saya nampak 2 orang, siapa hendak mengalah. Kalau bangkit dahulu Bertam...(gangguan).

Ahli Kawasan Penanti (Y.B. Tuan Haji Abdul Rahman bin Abdul Kadir):

Saya Ketua Pembangkang.

Dato' Speaker:

Bertam, bagi jalan. Yang Berhormat Penanti.

Ahli Kawasan Penanti (Y.B. Tuan Haji Abdul Rahman bin Abdul Kadir):

Bismillahir Rahmanir Rahim. Assalamualaikum Warahmatullahi Wabarakatuh dan Salam Sejahtera.

Yang Berhormat Dato' Speaker, terima kasih kerana memberi laluan kepada saya untuk mengambil bahagian di dalam perbahasan ucapan TYT semalam. Dan pertamanya saya mengambil kesempatan ini untuk mengalu-alukan penghijrahan dua (2) Ahli Dewan Undangan Negeri, Y.B. Datok Keramat dan juga Jawi bersama-sama dengan kita di barisan pembangkang pada pagi ini.

Ahli Kawasan Sungai Dua (Y.B. Encik Jasmin bin Mohamad):

Penjelasan

Dato' Speaker:

Penjelasan. Boleh bagi jalan, Sungai Dua minta.

Ahli Kawasan Penanti (Y.B. Tuan Haji Abdul Rahman bin Abdul Kadir):

Tidak *warm-up* lagi.

Dato' Speaker:

Tidak bagi jalan.

Ahli Kawasan Penanti (Y.B. Tuan Haji Abdul Rahman bin Abdul Kadir):

Sekejap, sabar saya tidak mahulah hendak pelawa supaya 2 orang Ahli Yang Berhormat ini masuk Keadilan atau masuk DAP, PAS sudah tentu tidak bolehlah, walaupun Y.B. Jawi masuk Jawi beberapa 2, 3 kali ataupun sudah banyak kali masuk tetapi pintu kita terbuka untuk Keadilan dan juga Barisan Alternatiflah. Saya semalam cuba hendak menolong sahabat saya dari(gangguan).

Dato' Speaker:

Saya dengar Yang Berhormat pun hendak masuk Barisan Nasional.

Ahli Kawasan Penanti (Y.B. Tuan Haji Abdul Rahman bin Abdul Kadir):

Yang itu *rumours* kah? Semalam saya cuba untuk memberi pandangan mengenai kedua-dua yang bangkit yang merujukkan Peraturan 114 Peraturan Dewan dan saya cuba untuk mengambil jalan tengah untuk menentukan bahawa kedua-dua ini mendapat keadilan dari segi kedudukan mereka. Tetapi apa hendak buat,

mereka kata tidak faham saya tidak boleh kata apa, mereka kata tidak faham mengenai dengan usul PORR itu, tetapi apa yang saya hendak perkatakan ialah kenyataan YAB Ketua Menteri iaitu Y.B. Tanjong Bungah yang mengatakan bahawa 2 isu dalam soal ini, yang pertama ialah Peraturan Dewan yang kedua ialah disiplin parti dan saya terima kenyataan ini.

Y.B. Dato' Speaker, kalau kita katakan Peraturan Dewan apakah boleh di tarik kemudahan kepada kami 5 orang yang tidak berada di *back benchers* ataupun Ahli Yang Berhormat daripada Parti Pembangkang. Mengapa peruntukan tidak diberi kepada kami untuk menyelenggarakan peruntukan wakil rakyat. Ini yang saya mempersoalkan kenyataan Y.A.B. Ketua Menteri yang mengatakan peraturan Dewan adalah peraturan Dewan. Saya menghormati Y.A.B. Ketua Menteri yang saya kenali sebagai seorang yang *very practical* ...(dengan izin) dan seorang yang keterbukaan, ketelusan tetapi dalam soal kemudahan bagi wakil rakyat hendaklah di layan dan diberi saksama di antara semua 33 orang Ahli Yang Berhormat yang ada di dalam Dewan ini. Tetapi sebaliknya kami tidak di jemput untuk menyertai di dalam mesyuarat Jawatankuasa Pembangunan Daerah, kami tidak diberi untuk menyelenggarakan ataupun mencadangkan projek-projek yang di ambil dan digunakan daripada peruntukan wakil rakyat dan kami juga tidak boleh menggunakan dewan JKK untuk mengadakan mesyuarat dan sebagainya(gangguan).

Dato' Speaker:

Yang Berhormat cerita lama ini. Balik kepada ucapan TYT,

Ahli Kawasan Penanti (Y.B. Tuan Haji Abdul Rahman bin Abdul Kadir):

Y.B. Dato' Speaker, ini berbangkit daripada kenyataan Y.A.B. Ketua Menteri sendiri, sebab itu....(gangguan).

Ahli Kawasan Sungai Dua (Y.B. Encik Jasmin bin Mohamad):

Penjelasan.

Dato' Speaker:

Penjelasan.

Ahli Kawasan Penanti (Y.B. Tuan Haji Abdul Rahman bin Abdul Kadir):

Tidak apa ambillah.

Ahli Kawasan Sungai Dua (Y.B. Encik Jasmin bin Mohamad):

Terima kasih kerana bagi penjelasan. Yang pertama Dato' Speaker, Yang Berhormat kata tidak ada kemudahan kepada wakil rakyat. Saya rasa semua wakil rakyat ada kemudahan. Tetapi kalau bercakap tentang projek, saya juga ingin mendapat penjelasan daripada Y.B. Penanti, kerana di dua negeri yang di perintah oleh pembangkang, wakil rakyat daripada Barisan Nasional juga tidak mendapat kemudahan seperti yang ada, tetapi kenapa perkara ini dibangkitkan, saya ingat selalu sangat Yang Berhormat bangkitkan. Jadi kalau di negeri yang diperintah oleh PAS di Kelantan dan Terengganu juga tidak memberikan kemudahan kepada wakil rakyat daripada pembangkang negeri mereka.....(gangguan).

Ahli Kawasan Permatang Pasir (Y.B. Encik Mohd. Hamdan bin Abd. Rahman):

Saya hendak minta penjelasan.

Ahli Kawasan Sungai Dua (Y.B. Encik Jasmin bin Mohamad):

Nanti saya belum habis lagi.

Dato' Speaker:

Speaker kata tidak boleh lagi. Bagi Sungai Dua dahulu selesai.

Ahli Kawasan Sungai Dua (Y.B. Encik Jasmin bin Mohamed):

Yang kedua tadi daripada Penanti kata masalah dua orang wakil rakyat daripada Barisan yang dipindah tempat tetapi saya yakin mereka terus menyokong Barisan tidak akan menyertai pembangkang sama sekali. Terima kasih.

Dato' Speaker:

Ya, Yang Berhormat Penanti.

Ahli Kawasan Permatang Pasir (Y.B. Encik Mohd. Hamdan bin Abdul Rahman):

Minta penjelasan sedikit. Terima kasih Yang Berhormat Dato' Speaker dan Yang Berhormat Penanti, cuma saya hendak perbetul fakta sedikit. Di Kelantan dan Terengganu setahu saya wakil-wakil daripada Barisan Nasional menjadi pembangkang dalam Dewan-dewan tersebut mendapat peruntukan yang bermacam jadi itu yang Y.B. Sungai Dua beritahu, boleh pergi tanya juga kalau tidak percaya. Itu fakta yang tolong perbetul sedikit fakta itu.

Ahli Kawasan Penanti (Y.B. Tuan Haji Abdul Rahman bin Abdul Kadir):

Yang Berhormat Dato' Speaker, kita bincang masalah apa yang berlaku apa ini di bawah sana apa yang berlaku pada rakyat di bawah. Kita boleh bercakap apa sekalipun. Saya tertarik apa yang diucapkan oleh Tuan Yang Terutama Yang di-Pertua Negeri semalam bahawa kita mesti bersatu hati, kita mesti bersatupadu, Yang Berhormat Telok Bahang dalam majlis perasmian Maulidul Rasul baru-baru ini pun mengatakan bahawa kita perlu bersatu padu, tetapi yang di bawah sana, saya rasa Yang Berhormat Telok Bahang pun *unaware*....(dengan izin) ataupun tidak menyedari bahawa apa yang berlaku pada punca perpecahan rakyat kita di bawah sebab yang pertama ialah kita melantik Ahli Jawatankuasa Kariah Masjid tanpa kita mempedulikan sistem pemilihan anak-anak kariah sendiri dan kita melantik orang yang tidak dapat diterima oleh masyarakat setempat itu punca perpecahan, begitu juga perlantikan JKKK apa makna, apa maksud JKKK. JKKK ini ialah Jawatankuasa Keselamatan dan Kemajuan Kampung yang tanggungjawab dia itu hendaklah diserahkan kepada masyarakat dan rakyat sekampung, orang yang duduk di situ. Kita kena lantik pada semua tidak kiralah ideologi dia, fahaman dia kita tidak usah kira kerana dia bertanggungjawab untuk jaga kemajuan dan keselamatan kampung dia, mana boleh pada satu golongan orang fahaman politik sahaja, bukan orang itu sahaja yang mempunyai kampung itu, orang lain pun dia mempunyai hak untuk menjaga kampung dia sendiri. Yang ini punca perpecahan, kalau kita di atas sebagai pemimpin, kita menyuruh rakyat bersatu padulah janganlah kita hendak kira, fahaman politik. kita hendaklah bersatu padu dalam soal projek, dalam soal pembangunan rakyat dalam soal ekonomi dan sebagainya tetapi di bawah sana kita mengajak orang melakukan perpecahan kerana soal-soal yang saya sebutkan tadi. Saya minta dan saya merayu khususnya kepada pemimpin-pemimpin UMNO belajarlah sedikit kematangan politik dengan kawan-kawan kita dalam masyarakat Cina/Tionghua. Mereka tidak gaduh pun dalam jawatankuasa tokongkah, kuilkah mereka tidak gaduh. Ini persoalan dia.

Yang Berhormat Dato' Speaker, salah satu daripada yang kita memperlihatkan dan kalau ada jawatankuasa penyiasat pun saya berani duduk dalam untuk memberi kerjasama kepada jawatankuasa penyiasat ini, dewan-dewan orang ramai, dewan JKKK gunakan dibuat sebagai pejabat mana boleh macam ini. Bila satu pihak minta mohon untuk guna mesyuarat tidak boleh, tetapi UMNO sendiri guna ia sebagai tempat pejabat cawangan dia, bubuh bendera UMNO dan sebagainya. Ini soal dia perpaduan orang Melayu. Masyarakat

Melayu bukan dalam UMNO sahaja Melayu ada dalam Pas, Melayu ada dalam Keadilan, Melayu ada dalam DAP jadi masyarakat majmuk macam ini ataupun masyarakat setempat. Inilah peluang mereka hendak gunakan pembangunan tempat sendiri.

Yang Berhormat Dato' Speaker, satu lagi saya rasa kecewa soalan saya untuk mendapat jawapan lisan mengenai dengan TEKUN tetapi ditolak oleh Dewan yang mengatakan bahawa TEKUN ini adalah soal Persekutuan ataupun Kerajaan Persekutuan yang di bawah Peraturan 25.5 (a), maka perkara ini tidak dijawab kepada saya tetapi kalau digunakan Seksyen 25.5 (b), perkara ini boleh dirujuk kepada Persekutuan dan diberi jawapan kepada saya apabila jawapan itu diterima daripada Persekutuan.

Dato' Speaker:

Yang Berhormat, keputusan itu muktamad Yang Berhormat dan kalau hendak kemukakan kepada Parlimen, hendaklah gunakan Ahli Parlimen Yang Berhormat sendiri.

Ahli Kawasan Penanti (Y.B. Tuan Haji Abdul Rahman bin Abdul Kadir):

Yang Berhormat Dato' Speaker, ada Seksyen 25.5 (b).

Dato' Speaker:

Ya. Tapi keputusan sudah buat. Keputusan itu muktamad.

Ahli Kawasan Penanti (Y.B. Tuan Haji Abdul Rahman bin Abdul Kadir):

Tidak apalah, saya pun bukan hendak minta apa, saya sentuh sahaja. Saya sentuh sahaja perkara ini.

Dato' Speaker:

Tumpukan perhatian kepada ucapan T.Y.T.

Ahli Kawasan Penanti (Y.B. Tuan Haji Abdul Rahman bin Abdul Kadir):

Pasal bersatu padu ini, ada dalam ucapan TYT YDP negeri jadi ada kaitan dengan bersatuhati, ini satu lagi masalah TEKUN, masalah TEKUN ialah untuk tabung ekonomi niaga. Hendak berniaga dan dia kena bagilah siapa yang minta, layak bagi dan juga dia ada simpanan dalam TEKUN. Satu kejadian yang amat menyedihkan,

pejabat TEKUN ini agensi dia Kementerian Luar Bandar saya ingat, kalau tidak betul tolong perbetul, oh Kementerian Pembangunan Usahawan tidak apalah agensi kerajaan, pejabat dia di Dewan UMNO saya terus terang saya kata pejabat TEKUN di Dewan UMNO, siapa hendak minta kena masuk pejabat UMNO minta borang untuk mengisi dan sudah dapat borang pegawai atau kerani TEKUN ini meminta supaya pergi kepada Pengerusi JKKK, tidak apalah, Pengerusi JKKK untuk membuat sokongan dan juga tandatangan. Pergi dekat Pengerusi JKKK dia kata sudah jadi ahli UMNO atau tidak, apa cerita ini. ...(ketawa). Bukan TEKUN tabung UMNO, kalau hendak bubuh tabung UMNO tidak usah bubuh TEKUN, TUMUMNO atau apakah....(ketawa) ini bubuh TEKUN tetapi dia suruh tandatangan, tandatangan tidak apa jangan kata masuk UMNO dulu baru boleh bagi.

Yang Berhormat Dato' Speaker, kita bercakap mengenai gejala sosial. Saya ucap tahniah, yang bagus kita ucap tahniah kepada Kementerian Dalam Negeri yang baru-baru ini operasi basmikan video lucah, ini saya rasa satu yang saya dapat kesan ialah di Bukit Mertajam sebuah kedai video lucah yang telah lama beroperasi di hadapan Balai Polis Bukit Mertajam telahpun ditutup, nampak berkesan, saya ucapkan tahniah tetapi satu masalah yang saya hendak bangkitkan ialah perkara mengenai dengan dadah, ganja dan sebagainya dan saya bersetuju dengan Yang Berhormat Permatang Berangan bahawa sekarang ini polis buat sekatan ketika orang hendak balik kerja daripada kilang dan bila tengok orang kurus dia tahan...(ketawa) yang gemuk lepas walaupun yang gemuk ini juga hisap ganja juga tetapi tidak tahan dia tengok yang kurus dia tahan. Esok bawa pergi Balai Polis *check* secara rambang bila *check* secara rambang reman lima hari atau tujuh hari. Jadi bila tahan orang ini bila reman lima hari ataupun seminggu selepas itu dalam masa reman ini bawa ke hospital, bila pergi ke hospital, doktor *check* keputusan dia *negative*, bila *negative* lepas dia sudah kena tahan lima hari, kerja dia tidak pergi lima hari. Ini masalah dia, kita pun suka juga hendak basmikan dadah dan sebagainya tetapi sekat macam itu tidak kenalah. Yang mengedar ini carilah dahulu dan janganlah budak-budak ataupun pemuda-pemuda yang kerja kilang tengok kurus tahan tidak bolehlah macam itu.

Satu lagi Yang Berhormat Dato' Speaker, saya hendak sentuh mengenai dengan kedai tuak dan saya tujukan soalan ini kepada Yang Berhormat Perai, kedai tadi. Dalam kajian saya sejak sepuluh tahun yang lalu Kerajaan Pulau Pinang telah memperuntukkan hampir RM8juta untuk *todi shop*(dengan izin) ataupun kedai *todi* dan dalam sidang awal tahun 2001 Yang Berhormat Perai berjanji dan keluar dalam khabar berjanji bahawa kerajaan akan menutup

kedai tuak ini berperingkat-peringkat. Semua ada sebelas akan tutup, dua di Seberang dan di Penang Island satu, akan ditutup berperingkat-peringkat tetapi sampai sekarang sudah masuk 2003 tidak ada apa kesan pun mula janji 2002 hendak tutup satu, dua, tetapi tidak tutup jadi kalau inilah keadaan dia maka kita pun tidak tahu proses tuak ini oleh sebab satu 'kole' berapa harga? Saya ingat Yang Berhormat Padang Kota tahu....(ketawa). Pasal tempat dia ada. Satu 'kole' berapa harga saya pun tidak tahu. Jadi kalau katalah 50 sen atau sebagainya sebab itu kaki todi ini dia dapat penyakit kencing manis cukup cepat sebab kita yakin air itu dicampur dengan gula. Proses dia itu, saya pun tidak tahu mengapa kita tidak mahu tutup. Saya hendak tanyalah Yang Berhormat Perai ada orang Nibong Tebal bekalkah? Ini todi ini yang buat pembekalan saya pun tidak tahu tetapi Yang Berhormat Dato' Speaker, ada cerita mengenai dengan todi ini seorang Timbalan Perdana Menteri dipecat daripada jawatan dia sebab todi. Timbalan Menteri ini bukan minum todi tetapi Setiausaha Sulit dia minum todi...(ketawa) dia bawa kereta Timbalan Menteri ke kedai todi dan wartawan tengok kereta itu mereka tangkap gambar.

Oleh sebab Timbalan Menteri ini adalah orang kesayangan Perdana Menteri dan beliau juga merupakan paling hebat dalam *conspirator* politik, maka beliau tidak dipecat atas soal *conspirator*. Perdana Menteri tidak ada jalan lain mengenai dengan todi ini, maka beliau dipecat. Apabila telah dipecat, menjadi satu gangguan di dalam pemikirannya, beliau pergi ke merata-rata tempat dan menanya kepada orang, bilakah pilihan raya umum kerana beliau hendak bertanding semula. Jadi inilah keadaan sebenarnya, tetapi semua ini adalah terkandung di dalam sebuah cerita tamil yang ada kaitan dengan tajuk '*Nithi, Nithi*' adalah didalam bahasa tamil dan kalau dalam bahasa melayu maknanya ialah keadilan. Y.B. Dato' Speaker, kalau kita bercakap dari segi....(gangguan).

Dato' Speaker:

Adakah ini semuanya cerita rekaan sahaja Yang Berhormat?

Ahli Kawasan Penanti (Y.B. Tuan Haji Abdul Rahman bin Abdul Kadir):

Tidak, saya cuma katakan ini adalah sebuah gambar Tamil.

Dato' Speaker:

Gambar Tamil sahaja.

Ahli Kawasan Penanti (Y.B. Tuan Haji Abdul Rahman bin Abdul Kadir):

Saya telah katakan ini adalah sebuah gambar Tamil sahaja.

Ahli Kawasan Jawi (Y.B. Puan Tan Cheng Liang):

Penjelasan Dato' Speaker.

Dato' Speaker:

Penjelasan dari Y.B. Ahli Kawasan Jawi, bagi jalan?

Ahli Kawasan Penanti (Y.B. Tuan Haji Abdul Rahman bin Abdul Kadir):

Boleh saya bagi jalan, kawan saya.

Ahli Kawasan Jawi (Y.B. Puan Tan Cheng Liang):

Sekarang baru kawan, kita sentiasa kawan dan semua wakil rakyat di dalam Dewan Undangan ini semuanya kawan, tetapi jangan apabila masalah seperti ini menimpa kami berdua, ada orang mengatakan kita kena *political* SARS dan ada orang yang takut pula hendak berkawan dengan kita.

Y.B. Dato' Speaker, berkenaan dengan todi itu, adakah Yang Berhormat daripada Penanti yang membangkitkan masalah itu atas sebab kemabukkan atau atas sebab kesihatan rakyat, kerana sekiranya dari segi kajian bahawa todi ini, todi yang tulin tidak dicampuri dengan sebarang gula atau dengan bahan-bahan lain, sememangnya todi ini boleh membawa kesejukan kepada badan. Ada juga orang Cina, India juga minum kerana untuk menghapuskan kepanasan badan. Jadi yang mustahaknya adalah sekiranya kedai tuak ini yang membawa unsur-unsur masalah sosial dari segi kemabukkan, ini harus dikawal.

Masalah todi ini telah dibangkitkan di dalam dewan ini telah banyak kali. Ahli Kawasan Perai telahpun banyak kali menjawabnya, tetapi saya tidak pernah mendengar beliau hendak tutup, sewaktu kita bangkitkan, beliau mengatakan hendak diswastakan kedai tuak, tetapi sekarang pula Yang Berhormat daripada Penanti mengatakan hendak menutupnya pula. Saya kurang pasti yang mana satu betul, tetapi apa yang saya ingin menarik perhatian bukannya minuman tuak ini adalah lebih teruk daripada minuman samsu, minuman ini adalah lebih teruk, kandungan alkoholnya adalah lebih tinggi dan murah, ini yang membawa banyak masalah kepada kaum India, ini perlu diambil perhatian yang serius.

Dato' Speaker:

Yang Berhormat, sebentar tadi tuak dan kini samsu pula. Ini telah menjadi perkara lain. Saya fikirkan kita tumpukan kepada ucapan TYT, sebab nanti TYT katakan tidak diberikan penghormatan, membahaskan benda lain.

Ahli Kawasan Penanti (Y.B. Tuan Haji Abdul Rahman bin Abdul Kadir):

Y.B. Dato' Speaker, saya bersetuju tetapi yang saya ucapkan ialah inti parti daripada kandungan yang menyentuh mengenai kesihatan.

Dato' Speaker:

Yang Berhormat, jangan melelong sana, melelong sini.

Ahli Kawasan Penanti (Y.B. Tuan Haji Abdul Rahman bin Abdul Kadir):

Y.B. Dato' Speaker, ianya menyentuh dengan kesihatan. Jadi sebagai jawapan Yang Berhormat Jawi, saya bangkitkan perkara ini oleh sebab dijanjikan oleh Yang Berhormat Perai, ada di dalam surat khabar *Strait Times*, kalau boleh esok saya akan bawakan keratan surat khabar tersebut, gambar Yang Berhormat Perai, yang *handsome* pun ada di dalam surat khabar tersebut. Jadi saya berharap ianya diberikan jawapan dan juga diberikan perhatian tentang kedai tadi ini.

Seterusnya Y. B. Dato' Speaker ialah keselamatan, dari segi tugas-tugas polis ini. Kita sedang bercakap mengenai dengan along, mengenai dengan penipuan yang berlaku dan sebagainya, tetapi saya rasa hendak menangkap along ini dan hendak menghapuskan along ini, di tiang-tiang letrik penuh dengan nombor telefon ada, pinjaman mudah. Saya biasa menyamar menelefon along untuk membuat pinjaman dan mereka menjawab, boleh, sekiranya hendak meminjam sila datang ke pejabat kami di sekian tempat, sila bawa sekali ATM kad, kad yang hendak mengeluarkan duit dan saya bertanya hendak buat apa dengan kad itu, kami akan simpan kad itu dan cukup bulan datang untuk mengambil dan bersama-sama pergi mengeluarkan wang, dia ambil duit yang kita hutang padanya dan kad tersebut akan di simpan oleh mereka. Sekiranya hendak menangkap mereka ini, telefon sahaja dan menyamar seperti yang saya lakukan, itu yang pertama. Kedua kita juga lihat poster-poster surat-surat pajak gadai dibeli, mereka ini semuanya mempunyai lesen-kah?. Beli surat pajak gadai, mudah sahaja menangkap mereka hanya dengan iklan-iklan di tiang-tiang eletrik, batang pokok

semuanya ada. *Direct selling*, hendak mencari kerja, sila jumpa kami, perkara seperti itu pun ada juga. Ini semuanya penipuan, sekiranya pihak polis hendak mengambil sebarang tindakan, mereka boleh diambil tindakan, dengan tidak payah menunggu orang membuat laporan. Perkara seperti ini boleh diambil tindakan, jangan pergi ke ceramah dan kerja hanya untuk menangkap kami sahaja.

Y.B. Dato' Speaker, masalah rakyat. Sekarang ini kita lihat di mana amat tertarik dengan ucapan Y.A.B. Perdana Menteri, di mana beliau menyeru pihak kesatuan sekerja sama ada swasta ataupun kerajaan jangan menuntut gaji, kerana kita belum lagi menjadi sebuah negara maju, kalau telah menjadi negara maju maka bolehlah, itu saya setuju, tetapi soalnya yang kesatuan sekerja membuat tuntutan gaji ini pun pihak kesatuan sekerja mendapati, kalau prestasi sebuah kilang ataupun kerajaan sendiri, prestasi dari segi ekonomi dan sebagainya menurun mereka tidak membuat sebarang tuntutan, tetapi apa kata dalam sebuah kilang sekiranya prestasi keuntungan tinggi, maka rugi pekerja-pekerja yang tidak membuat tuntutan gaji dari segi hak mereka dan sebagainya.

Bagi memungut cukai, kita katakan, kita adalah sebuah negara yang membangun dan mempunyai ekonomi serta pertumbuhan yang baik, maka dengan itu rakyat telah dicukaikan, kerana kita telah maju, tentang cukai kerajaan katakan kita maju, tetapi tentang hendak menuntut hak gaji, kerajaan katakan kita belum sampai ketahap sebuah negara yang maju, maknanya rakyat yang rugi. Harga petrol dalam sebuah negara yang mengeluarkan minyak naik, saya tahu Dato' Speaker nanti mengatakan itu soal Pusat, tetapi rakyat Pulau Pinang yang akan merasai kenaikan harga minyak. Minyak ini adalah satu anugerah oleh Tuhan kepada rakyat negeri Malaysia dan kita adalah salah satu negara pengeluar minyak dan harga minyak naik. Apabila setiap tahun Petronas mengistiharkan keuntungan RM577 juta bersih, harga minyak naik. Telekom mengatakan, kita untung RM600 juta setelah ditolak cukai, sewa naik, apa cerita seperti ini, rakyat akan menanggung beban. Semakan semula cukai pintu, naik pula. Jadi semuanya dibebab kepada rakyat sahaja.

Ahli Kawasan Telok Kumbar (Y.B. Tuan Syed Amerruddin bin Dato' Haji Syed Ahmad):

Minta penjelasan.

Dato' Speaker:

Penjelasan Ahli Kawasan Telok Kumbar.

Ahli Kawasan Telok Kumbar (Y.B. Tuan Syed Amerruddin bin Dato' Haji Syed Ahmad):

Saya hendak bertanya, ahli daripada kawasan Penanti, tentang apa yang dikatakan sebentar tadi mengenai dengan potongan gaji. Saya difahamkan pada berita pada pagi ini, ada cadangan untuk memotong dan mengurangkan EPF daripada para pekerja akan dikurangkan, apa pandangan Penanti pula.

Ahli Kawasan Penanti (Y.B. Tuan Haji Abdul Rahman bin Abdul Kadir):

Terima kasih Yang Berhormat Telok Kumbar, soal EPF ini sekiranya saya hendak ceritakan Y.B. Dato' Speaker tentunya tidak benarkan, kerana terlalu panjang, duit EPF pergi ke mana?

Ahli Kawasan Telok Kumbar (Y.B. Tuan Syed Amerruddin bin Dato' Haji Syed Ahmad):

Saya katakan hendak memotong gaji dalam EPF sedikit, kerana sekarang ini di potong terlalu banyak.

Ahli Kawasan Penanti (Y.B. Tuan Haji Abdul Rahman bin Abdul Kadir):

Maknanya peratus yang dipotong 11% ataupun 12% daripada gaji pekerja akan dikurangkan 10%. Perkara ini serupa sahaja untuk merangsang ekonomi, sehingga projek RM8,000.00 diletakkan sehingga RM16,000.00, projek RM20,000.00 diletakkan sehingga RM40,000.00 kerana hendak memberasakan ekonomi. Sebenarnya ini semuanya merosakkan dan menjejaskan ekonomi, berbeza begitu banyak, tetapi ini soalnya tidak mengapa, soalnya sekiranya dalam masa ketika genting, sekiranya hendak bertanya pendapat saya, saya bersetujulah, tetapi jangan salah gunakan wang pekerja.

Satu lagi Y.B. Dato' Speaker, rumah yang terbengkalai. Kerajaan mesti bertanggungjawab. Bagaimana sekalipun kerajaan mesti bertanggungjawab masalah rumah terbengkalai. Di kawasan saya Kawasan Taman Malwira, lima tahun terbengkalai, pinjaman perumahan masih dipotong dan pembeli sewa rumah di mana sewa rumah harus dibayar, pinjaman perumahan dipotong, sama ada melalui pinjaman kerajaan ataupun bank. Begitu juga kawasan Widuri semalam yang dibangkitkan oleh Y.B. Kawasan Sungai Acheh. Ini semuanya kerajaan harus bertanggungjawab, kerajaan tidak boleh lepas tangan soal ini, kerana yang rugi adalah rakyat begitu juga dengan strata title, hak milik *strata title* di bawah seksyen 8, setakat ini apakah tindakan yang telah diambil, rakyat yang

membeli rumah. Saya hendak memberikan contoh di Taman Sri Janggus, berpuluh-puluh surat telah dihantar, tetapi sehingga ke hari ini sudah beberapa tahun tidak mendapat *strata title*, apakah masalah *strata title*, selepas 6 bulan mendapat O.C pihak pemaju harus mengemukakan untuk membuat permohonan *strata title*, sekiranya tidak dibuat permohonan ada seksyen 8 yang akan dikenakan tindakan ke atasnya di bawah akta *strata title* mengapa ini tidak berlaku.

Satu lagi Yang Berhormat semalam TYT menyentuh dengan pembuangan kerja, tahun lalu sahaja 6,000 pekerja telah diberhentikan. Soal berhenti kita tidak ada hak kerana mengalami kerugian, tetapi soal pampasan ada didapati bahawa pekerja-pekerja kilang mengalami masalah pampasan sehingga sekarang ini kilang tua di Mak Mandin belum lagi mendapat pampasan setelah dibuang kerja selama 8 bulan lamanya.

Yang Berhormat Dato' Speaker, saya hendak menyentuh sedikit dengan peranan Majlis Agama Islam Pulau Pinang. Tanah wakaf masih belum diselaraskan lagi. Saya telah diberitahu bahawa USM telah membuat satu kajian dan juga cadangan kepada Majlis Agama Islam untuk menyelaraskan semua tanah-tanah wakaf dan pihak Audit juga telah membuat teguran kepada Majlis Agama Islam mengenai dengan tanah wakaf sehingga sekarang ini, kemajuan dan pembangunan tanah wakaf kita tidak boleh nampak kesannya serta hasilnya sehingga ada pihak mencerooboh tanah-tanah wakaf. Satu yang hendak saya bangkitkan ialah tanah wakaf Haji Kassim Kampong Makam.

Bagaimana sebuah rumah bangunan yang dikatakan bangunan UMNO naik diatas tanah wakaf Haji Kasim, lima kaki daripada masjid. Saya ingat dari segi proses peraturan pelan pun tak boleh lulus. Lima kaki daripada masjid dan membelakangkan makam Haji Kasim, yang mewakafkan tanah wakaf tersebut. Saya tak tahu sama ada Majlis Agama Islam meluluskan ataupun memberikan kebenaran pembinaan bangunan ini. Begitu juga Majlis Perbandaran Pulau Pinang (MPPP) adakah menerima dan proses pelan-pelan bangunan yang saya katakan tadi. Satu lagi Yang Berhormat Dato' Speaker, kesucian agama Islam. Saya mendapat maklumat daripada pengadu iaitu sebuah buku dalam bahasa Tamil telah diterbitkan dan diedarkan oleh orang Islam sendiri dan buku itu telah menghina agama Islam. Menghina Nabi Muhammad Saallallah Alaihi Wassalam dan beliau telah pun ditangkap pada 25 Mei 2002 dan beliau telah dibebaskan atas jaminan 28 Mei 2002. Buku ini telah pun di hantar kepada Pusat Islam dan Pusat Islam sendiri Yang Berhormat Menteri Di Jabatan Perdana Menteri Dato' Abdul Hamid Zainal Abidin mengeluarkan kenyataan bahawa Pusat Islam *to act on the book...* (dengan izin). *What action has been taken...* (dengan izin), sehingga hari ini tahun 2002 dan akhir sekali apabila pengadu

pergi ke Pusat Islam jumpa dengan pengarah dia, mereka kata buku ini kena terjemah dahulu dan mahkamah juga memerintahkan supaya buku ini kena terjemah terlebih dahulu. Apabila buku ini diterjemah mereka katakan bahawa terjemah secara rambang tidak boleh diguna di dalam mahkamah. Dia mesti diterjemah oleh sebuah badan yang ada authority ataupun kuasa. Mereka jumpa dengan Dewan Bahasa dan Pustaka. Dewan Pustaka kata kami tak boleh buat oleh sebab telah pun ditubuhkan Institut Penterjemahan Negara. Maka pergi jumpa mereka ini. Pengadu pergi jumpa dengan Institut Penterjemahan Negara. Institut Penterjemahan Negara mahu RM8,895, untuk menterjemahkan buku ini. Balik semula kepada Majlis Agama Islam Pulau Pinang. Majlis Agama Islam Pulau Pinang pula kata kami tidak ada duit. Kami boleh bagi RM2,000.00 sahaja. Pengadu kena bayar RM6,895.00. Apa cerita. Orang menghina Islam, dekat hampir setahun lebih tindakan tidak boleh diambil. Orang masih lagi walaupun dijamin dibebaskan dan saya khuatir apabila pergi ke mahkamah, mahkamah minta satu penterjemah yang sah daripada Pusat Penterjemahan Negara tidak boleh diberi, kes ini akan dilepaskan begitu sahaja. Apakah Majlis Agama Islam tidak boleh tanggung RM8,895.00? Duit Baitulmal ada, duit zakat ada. Ini perkara serius saya bangkitkan perkara ini kerana perkara ini serius.

Yang Berhormat Dato' Speaker, bercakap mengenai perkhidmatan awam, saya sekali lagi buat penggal yang sebelas ini saya mengucapkan tahniah kepada kakitangan kerajaan kerana memberikan perkhidmatan yang terbaik mungkin kepada rakyat. Saya percaya bukan sahaja kepada rakyat Negeri Pulau Pinang tetapi seluruh negara. Walau bagaimanapun ada sedikit sebanyak yang kita boleh memperbaiki dan sebagainya dan dalam satu pengalaman saya, saya nak bangkitkan supaya ini dapat diperbetulkan.

Baru-baru ini saya pergi ke Jabatan Imigresen. Saya bawa cucu saya untuk buat passport. Cucu saya terpaksa diambil cap jari, bawa pi tiga orang. Apabila saya pergi ke kaunter, tiga-tiga cucu diberi tiga nombor. Tiga-tiga orang diberi tiga nombor. 1075, 1076, 1077 tak apa. Kita pergi apabila di kaunter itu dia panggil 1075 bawa cucu yang ada slip 1075. Pi ke kaunter proses. Encik tunggu sekejap. Sekejap lagi nombor 1076 akan dipanggil. Bawa cucu yang ada No. 1076 bawa pergi. Saya kata dekat dia pasal apa tak mahu ambil tiga-tiga satu nombor. Senang macam ni mudah. Dia kata sistem kita macam tu Encik. Tak apa kita sabar kita duduk. Tetapi yang paling teruk ialah, pembayaran. Satu orang budak kena bayar RM 150.00. Tiga orang RM 450.00. Saya pun bawa RM 450.00, pergi ke kaunter nak bayar RM 450.00. Tak boleh Encik, kena bayar RM150.00 dulu. Sekejap lagi ni kita panggil bayar lagi RM 150.00.

Lepas itu panggil yang ketiga bayar lagi RM 150.00. Pasal apa tak mahu ambil RM450.00 sekali gus. Ini sistem patut diperbaiki. Saya tak salahkan kakitangan sebab arahan begitu maka mereka ini ikut satu sistem yang saya rasa bukan satu sistem yang canggih. Satu sistem yang melemahkan. Kalau ada orang yang berasingan betullah. Tapi satu orang bawa tiga orang nak bayar RM 450.00.

Satu Yang Berhormat Dato' Speaker ialah mengenai dengan sukan. Sukan ini adalah baik tapi kita lihat Majlis Sukan Negeri ini janganlah tertumpu atau dominasi pada satu kaum dan peruntukan-peruntukan oleh Majlis Sukan Negeri ini hendaklah diagihkan kepada semua persatuan-persatuan sukan sama ada dia hoki, bola dan sebagainya. Dan kita nampak Majlis Sukan ini dia hanya menumpukan hanya satu-satu jenis sukan sehinggakan ahli-ahli sukan ini mengadu kepada saya bahawa ternampak Majlis Sukan Negeri ini tertumpu kepada satu kaum yang dominasi satu jenis sukan sahaja. Jadi ahli-ahli sukan ini yang berada di dalam persatuan hoki umpamanya diabaikan, dianaktirikan. Majlis Sukan Negeri memilih satu-satu jenis sukan yang mereka pandang boleh diketengah atau diberi perhatian dan begitu juga dengan tenaga-tenaga pelatih. Kita sekarang ini adalah zaman pengangguran. Kelulusan universiti banyak yang tidak mempunyai pekerjaan. Mengapa tidak beri kepada mereka jawatan-jawatan yang kita nak kena ambil orang yang bersara. Duduk dalam Majlis Sukan Negeri sebagai pelatih. Sukan ini tenaga, sukan ini adalah satu mempunyai pemikiran yang lebih cergas untuk melatih ahli-ahli sukan. Tetapi kalau orang yang sudah bersara sampai umur 60, hampir 60 tahun masih jadi pelatih lagi, macam mana kita harapkan pasukan yang kita kemukakan ini akan capai kemenangan.

Yang Berhormat Dato' Speaker, Pihak Berkuasa Tempatan kelmarin ada disentuh oleh Tuan Yang Terutama Yang di-Pertua Negeri. Tuan Yang Terutama Yang di-Pertua Negeri berharap supaya pihak berkuasa tempatan menumpukan tugas-tugas dalam keadaan sekarang dan juga keadaan-keadaan yang genting begini supaya menumpukan kepada kebersihan. Sampah sarap dan bagi saya, saya rasa Pihak Berkuasa Tempatan yang ada di Negeri Pulau Pinang ini dua sahaja, MPPP dan juga MPSP haruslah menumpukan kepada kebersihan, pengangkutan sampah yang efisien dengan izin, sampah sarap, perparitan yang kelmarin dibangkitkan oleh Yang Berhormat Seberang Jaya mengenai dengan banjir kilat ini. Salah satu sebab dia ialah parit-parit di dalam taman-taman yang tidak dijaga ataupun diselenggarakan dengan baik. Saya nak bagi contoh taman-taman perumahan. Apabila berlakunya hujan seharian maka berlakulah banjir kilat kerana parit-parit di dalam taman ini tidak diselenggara dan tidak dijaga dengan betul. Ada parit-parit yang telahpun rosak dan sebagainya tidak diperbetulkan, tidak diperbaiki. Janganlah kita tumpu kepada projek perhiasan saja. Kita tumpu kepada projek

hiasan lampu yang dipasang rapat-rapat, dah terang disuluh lagi bak kata pepatah. Kita tumpukan kepada soal pembersihan yang sehingga hari ini tidaklah mencapai tahap yang dapat kita banggakan.

Akhir sekali Yang Berhormat Dato' Speaker yang sebenarnya akhir yang kedua. Akhir ada satu lagi...(gangguan).

Dato' Speaker:

Hai berapa akhir ni.

Ahli Kawasan Penanti (Y.B. Tuan Haji Abdul Rahman bin Abdul Kadir)

Terima kasih kerana memberi masa kepada saya...(gangguan) terima kasih sekali lagi Yang Berhormat Dato' Speaker. Mengenai dengan pelancongan tentunya terjejas kerana SARS dan tentunya terjejas kerana keganasan. Dan elok jugalah Yang Berhormat daripada Batu Uban dah kurang buat lawatan keluar negeri. Kalau kita suruhpun dia tak nak pergi. Dan kita kena tumpu kepada pelancong-pelancong dalam negeri, domestik ini perlu. Kalau kita sekiranya mahu *maintain*...(dengan izin) mengekalkan Pulau Pinang sebagai destinasi pelancongan kita harap dalam sedikit masa apabila berakhirnya fenomena SARS ini maka pelancong-pelancong luar negeri insya-Allah akan datang balik semula ke Pulau Pinang. Tetapi buat sementara itu kita kenalah ada satu program dan sebagainya untuk menarik pelancong-pelancong dalam negeri kerana Pulau Pinang ini ialah satu destinasi yang baik terutamanya saya kira Bukit Bendera. Menarik perhatian tetapi bolehkah bagi jawapan kepada saya. Musim cuti orang pergi melancong Bukit Bendera, di kaki stesen keretapi Bukit Bendera ada plot ataupun tempat letak kereta hanya sedikit sahaja. Pelancong datang park kereta di luar petak kena saman. Jadi macam mana kita nak tarik pelancong datang. Dia terpaksa letak di luar petak sebab petak tak cukup. Waktu percutian relax lah sikit, jangan kenakan saman kepada mereka ini kalau kena saman macam ini ada pelancong yang ketika itu saya pun ada bersama dia pun tak tahu saya siapa dia kata macam ni apa ni kita orang nak letak kereta bukan tak mahu letak dalam petak tapi tak cukup. Letak di luar kena saman. Nah surat saman macam ini. Ini patut Majlis Perbandaran Pulau Pinang dan juga portfolio pelancongan mengambil perhatian. Dan sebenarnya-benarnya yang terakhir adalah mengenai pertanian.

Ahli Kawasan Penanti (Y.B. Tuan Haji Abdul Rahman bin Abdul Kadir):

Oleh sebab Timbalan Menteri ini adalah orang kesayangan Perdana Menteri dan beliau juga merupakan paling hebat dalam *conspirator*, maka beliau tidak dipecat sebab soal *conspirator*. Perdana Menteri tidak ada jalan lain mengenai dengan tadi ini, beliau yang kena pecat. Apabila telah dipecat, menjadi satu gangguan di dalam pemikirannya, beliau pergi ke merata-rata tempat dan menanya kepada orang, bilakah pilihan raya umum kerana beliau hendak bertanding semua. Jadi inilah keadaan sebenarnya, tetapi semua ini adalah terkandung di dalam sebuah cerita tamil yang ada kaitan dengan tajuk '*Nidi*', *Nidi* adalah didalam bahasa tamil dan kalau dalam bahasa melayu maknanya ialah keadilan. Y.B. Dato' Speaker, kalau kita bercakap dari segi....(gangguan).

Dato' Speaker:

Adakah ini semuanya cerita rekaan sahaja Yang Berhormat?

Ahli Kawasan Penanti (Y.B. Tuan Haji Abdul Rahman bin Abdul Kadir):

Tidak, saya cuma katakan ini adalah sebuah gambar Tamil.

Dato' Speaker:

Gambar Tamil sahaja.

Ahli Kawasan Penanti (Y.B. Tuan Haji Abdul Rahman bin Abdul Kadir):

Saya telah katakan ini adalah sebuah gambar Tamil sahaja.

Ahli Kawasan Jawi (Y.B. Puan Tan Cheng Liang):

Penjelasan Dato' Speaker.

Dato' Speaker:

Penjelasan dari Y.B. Ahli Kawasan Jawi, bagi jalan?

Ahli Kawasan Penanti (Y.B. Tuan Haji Abdul Rahman bin Abdul Kadir):

Boleh saya bagi jalan, kawan saya.

Ahli Kawasan Jawi (Y.B. Puan Tan Cheng Liang):

Sekarang baru kawan, kita sentiasa kawan dan semua wakil rakyat di dalam Dewan Undangan ini semuanya kawan, tetapi jangan apabila masalah seperti ini menimpa kami berdua, ada orang mengatakan kita kena *political* SARS dan ada orang yang takut pula hendak berkawan dengan kita.

Y.B. Dato' Speaker, berkenaan dengan tadi itu, adakah Yang Berhormat daripada Penanti yang membangkitkan masalah itu atas sebab kemabukkan atau atas sebab kesihatan rakyat, kerana sekiranya dari segi kajian bahawa tadi ini, tadi yang tulen tidak dicampuri dengan sebarang gula atau dengan bahan-bahan lain, sememangnya tadi ini boleh membawa kesejukan kepada badan. Ada juga orang Cina, India juga minum kerana untuk menghapuskan kepanasan badan. Jadi yang mustahaknya adalah sekiranya kedai tuak ini yang membawa unsur-unsur masalah sosial dari segi kemabukkan, ini harus dikawal.

Masalah tadi ini telah dibangkitkan di dalam dewan ini telah banyak kali. Ahli Kawasan Perai telahpun banyak kali menjawabnya, tetapi saya tidak pernah mendengar beliau hendak tutup, sewaktu kita bangkitkan, beliau mengatakan hendak diswastakan kedai tuak, tetapi sekarang pula Yang Berhormat daripada Penanti mengatakan hendak menutupnya pula. Saya kurang pasti yang mana satu betul, tetapi apa yang saya ingin menarik perhatian bukannya minuman tuak ini adalah lebih teruk daripada minuman samsu, minuman ini adalah lebih teruk, kandungan alkoholnya adalah lebih tinggi dan murah, ini yang membawa banyak masalah kepada kaum India, ini perlu diambil perhatian yang serius.

Dato' Speaker:

Yang Berhormat, sebentar tadi tuak dan kini samsu pula. Ini telah menjadi perkara lain. Saya fikirkan kita tumpukan kepada ucapan TYT, sebab nanti TYT katakan tidak diberikan penghormatan, membahaskan benda lain.

Ahli Kawasan Penanti (Y.B. Tuan Haji Abdul Rahman bin Abdul Kadir):

Y.B. Dato' Speaker, saya bersetuju tetapi yang saya ucapkan ialah inti parti daripada kandungan yang menyentuh mengenai kesihatan.

Dato' Speaker:

Yang Berhormat, jangan melelong sana, melelong sini.

Ahli Kawasan Penanti (Y.B. Tuan Haji Abdul Rahman bin Abdul Kadir):

Y.B. Dato' Speaker, ianya menyentuh dengan kesihatan. Jadi sebagai jawapan Yang Berhormat Jawi, saya bangkitkan perkara ini oleh sebab dijanjikan oleh Yang Berhormat Perai, ada di dalam surat khabar *Strait Times*, kalau boleh esok saya akan bawakan keratan surat khabar tersebut, gambar Yang Berhormat Perai, yang *handsome* pun ada di dalam surat khabar tersebut. Jadi saya berharap ianya diberikan jawapan dan juga diberikan perhatian tentang kedai tadi ini.

Seterusnya Y. B. Dato' Speaker ialah keselamatan, dari segi tugas-tugas polis ini. Kita sedang bercakap mengenai dengan along, mengenai dengan penipuan yang berlaku dan sebagainya, tetapi saya rasa hendak menangkap along ini dan hendak menghapuskan along ini, di tiang-tiang letrik penuh dengan nombor telefon ada, pinjaman mudah. Saya biasa menyamar menelefon along untuk membuat pinjaman dan mereka menjawab, boleh, sekiranya hendak meminjam sila datang ke pejabat kami di sekian tempat, sila bawa sekali ATM kad, kad yang hendak mengeluarkan duit dan saya bertanya hendak buat apa dengan kad itu, kami akan simpan kad itu dan cukup bulan datang untuk mengambil dan bersama-sama pergi mengeluarkan wang, dia ambil duit yang kita hutang padanya dan kad tersebut akan di simpan oleh mereka. Sekiranya hendak menangkap mereka ini, telefon sahaja dan menyamar seperti yang saya lakukan, itu yang pertama. Kedua kita juga lihat poster-poster membeli, surat-surat pajak gadai, mereka ini semuanya mempunyai lesen-kah? Beli surat pajak gadai, mudah sahaja menangkap mereka hanya dengan iklan-iklan di tiang-tiang eletrik, batang pokok semuanya ada. *Direct selling*, hendak mencari kerja, sila jumpa kami, perkara seperti itu pun ada juga. Ini semuanya penipuan, sekiranya pihak polis hendak mengambil sebarang tindakan, mereka boleh diambil tindakan, dengan tidak payah menunggu orang membuat laporan. Perkara seperti ini boleh diambil tindakan, jangan pergi ke ceramah dan kerja hanya untuk menangkap kami sahaja.

Y.B. Dato' Speaker, masalah rakyat. Sekarang ini kita lihat di mana amat tertarik dengan ucapan Y.A.B. Perdana Menteri, di mana beliau menyeru pihak kesatuan sekerja sama ada swasta ataupun kerajaan jangan menuntut gaji, kerana kita belum lagi menjadi sebuah negara maju, kalau telah menjadi negara maju maka bolehlah, itu saya setuju, tetapi soalnya yang kesatuan sekerja membuat tuntutan gaji ini pun pihak kesatuan sekerja mendapati prestasi sebuah kilang ataupun kerajaan sendiri, prestasi dari segi ekonomi dan sebagainya menurun mereka tidak membuat sebarang tuntutan, tetapi apa kata dalam sebuah kilang sekiranya prestasi keuntungan tinggi, maka rugi pekerja-pekerja yang tidak membuat tuntutan gaji dari segi hak mereka dan sebagainya.

Bagi memungut cukai, kita katakan, kita adalah sebuah negara yang membangun dan mempunyai pertumbuhan ekonomi yang baik, maka dengan itu rakyat telah dicukaikan, kerana kita telah maju, tentang cukai kerajaan katakan kita maju, tetapi tentang hendak menuntut hak gaji, kerajaan katakan kita belum sampai ketahap sebuah negara yang maju, maknanya rakyat yang rugi. Hanya petrol dalam sebuah negara yang mengeluarkan minyak naik, saya tahu Dato' Speaker nanti mengatakan itu soal Pusat, tetapi rakyat Pulau Pinang yang akan merasai kenaikan harga minyak. Minyak ini adalah satu anugerah oleh Tuhan kepada rakyat negeri Malaysia dan kita adalah salah satu negara pengeluar minyak dan harga minyak naik. Apabila setiap tahun Petronas mengistiharkan keuntungan RM577 juta bersih, harga minyak naik. Telekom mengatakan, kita untung RM600 juta setelah ditolak cukai, sewa naik, apa cerita seperti ini, rakyat akan menanggung beban. Semakin semula cukai pintu, naik lagi cukai pintu. Jadi semuanya dibebankan kepada rakyat sahaja.

Ahli Kawasan Telok Kumbar (Y.B. Tuan Syed Amerruddin bin Dato' Haji Syed Ahmad):

Minta penjelasan.

Dato' Speaker:

Penjelasan Ahli Kawasan Telok Kumbar.

Ahli Kawasan Telok Kumbar (Y.B. Tuan Syed Amerruddin bin Dato' Haji Syed Ahmad):

Saya hendak bertanya, ahli daripada kawasan Penanti, tentang apa yang dikatakan sebentar tadi mengenai dengan potongan gaji. Saya difahamkan pada berita pada pagi ini, ada cadangan untuk memotong dan mengurangkan EPF daripada para pekerja akan dikurangkan, apa pandangan Penanti pula.

Ahli Kawasan Penanti (Y.B. Tuan Haji Abdul Rahman bin Abdul Kadir):

Terima kasih Yang Berhormat Telok Kumbar, soal EPF ini sekiranya saya hendak ceritakan Y.B. Dato' Speaker tentunya tidak benarkan, kerana terlalu panjang, duit EPF pergi ke mana?

Ahli Kawasan Telok Kumbar (Y.B. Tuan Syed Amerruddin bin Dato' Haji Syed Ahmad):

Saya katakan hendak memotong gaji dalam EPF sedikit, kerana sekarang ini di potong terlalu banyak.

Ahli Kawasan Penanti (Y.B. Tuan Haji Abdul Rahman bin Abdul Kadir):

Maknanya peratus yang dipotong 11% ataupun 12% daripada gaji pekerja akan dikurangkan 10%. Perkara ini serupa sahaja untuk merangsang ekonomi, sehingga projek RM8,000.00 diletakkan sehingga RM16,000.00, projek RM20,000.00 diletakkan sehingga RM40,000.00 kerana hendak memberasangkan ekonomi. Sebenarnya ini semuanya merosakkan dan menjejaskan ekonomi kerajaan, berbeza begitu banyak, tetapi ini soalnya sekiranya dalam masa ketika genting, sekiranya hendak bertanya pendapat saya, saya bersetujulah, tetapi jangan salah gunakan wang pekerja.

Satu lagi Y.B. Dato' Speaker, rumah yang terbengkalai. Kerajaan mesti bertanggungjawab, bagaimana sekalipun kerajaan mesti bertanggungjawab masalah rumah terbengkalai. Di kawasan saya Kawasan Taman Malwira, lima tahun terbengkalai, pinjaman perumahan telah dipotong dan pembeli sewa rumah di mana sewa rumah harus dibayar, pinjaman perumahan dipotong, sama ada melalui pinjaman kerajaan ataupun bank. Begitu juga kawasan Widuri semalam yang dibangkitkan oleh Y.B. Kawasan Sungai Acheh. Ini semuanya kerajaan harus bertanggungjawab, kerajaan tidak boleh lepas tangan soal ini, kerana yang rugi adalah rakyat begitu juga dengan *strata title*, hak milik *strata title* di bawah seksyen 8, setakat ini apakah tindakan yang telah diambil, rakyat yang membeli rumah. Saya hendak memberikan contoh di Taman Sri Janggus, berpuluh-puluh surat telah dihantar, tetapi sehingga ke hari ini sudah berbelas tahun tidak mendapat *strata title*, apakah masalah *strata title*, selepas 6 bulan mendapat O.C pihak pemaju harus mengemukakan untuk membuat permohonan *strata title*, sekiranya tidak dibuat permohonan ada seksyen 8 yang akan dikenakan tindakan ke atasnya di bawah akta *strata title* mengapa ini tidak berlaku.

Satu lagi Yang Berhormat semalam TYT menyentuh dengan pembuangan kerja, tahun lalu sahaja 6,000 pekerja telah diberhentikan. Soal berhenti kita tidak ada hak kerana mengalami kerugian, tetapi soal pampasan ada didapati bahawa pekerja-pekerja kilang mengalami masalah pampasan sehingga sekarang ini kilang tuala di Mak Mandin belum lagi mendapat pampasan setelah dibuang kerja selama 8 bulan lamanya.

Yang Berhormat Dato' Speaker, saya hendak menyentuh sedikit dengan peranan Majlis Agama Islam Pulau Pinang. Tanah wakaf masih belum diselaraskan lagi. Saya telah diberitahu bahawa USM telah membuat satu kajian dan juga cadangan kepada Majlis Agama Islam untuk menyelaraskan semua tanah-tanah wakaf dan pihak Audit juga telah membuat teguran kepada Majlis Agama Islam mengenai dengan tanah wakaf sehingga sekarang ini, kemajuan dan pembangunan tanah wakaf kita tidak nampak kesannya serta hasilnya sehingga ada pihak mencerooboh tanah-tanah wakaf. Satu yang hendak saya bangkitkan ialah tanah wakaf Haji Kassim Kampong Makam.

Bagaimana sebuah rumah bangunan yang dikatakan bangunan UMNO naik diatas tanah wakaf Haji Kasim, lima kaki daripada masjid. Saya ingat dari segi proses peraturan pelan pun tak boleh lulus. Lima kaki daripada masjid dan membelakangkan makam Haji Kasim, yang mewakafkan tanah wakaf tersebut. Saya tidak tahu sama ada Majlis Agama Islam meluluskan ataupun memberikan kebenaran pembinaan bangunan ini. Begitu juga Majlis Perbandaran Pulau Pinang (MPPP) adakah menerima dan proses pelan-pelan bangunan yang saya katakan tadi. Satu lagi Yang Berhormat Dato' Speaker, kesucian agama Islam. Saya mendapat maklumat daripada pengadu iaitu sebuah buku dalam bahasa Tamil telah diterbitkan dan diedarkan oleh orang Islam sendiri dan buku itu telah menghina agama Islam. Menghina Nabi Muhammad Sallallah-alaihi-wassalam dan beliau telah pun ditangkap pada 25 Mei 2002 dan beliau telah dibebaskan atas jaminan 28 Mei 2002. Buku ini telah pun di hantar kepada Pusat Islam dan Pusat Islam sendiri Yang Berhormat Menteri Di Jabatan Perdana Menteri Dato' Abdul Hamid Zainal Abidin mengeluarkan kenyataan bahawa Pusat Islam *to act on the book...*(dengan izin). *What action has been taken....*(dengan izin), sehingga hari ini tahun 2002 dan akhir sekali apabila pengadu pergi ke Pusat Islam jumpa dengan pengarah dia, mereka kata buku ini kena terjemah dahulu dan mahkamah juga memerintahkan supaya buku ini kena terjemah terlebih dahulu. Apabila buku ini diterjemah mereka katakan bahawa terjemah secara rambang tidak boleh diguna di dalam mahkamah. Dia mesti diterjemah oleh sebuah badan yang ada *authority* ataupun kuasa. Mereka jumpa dengan Dewan Bahasa dan Pustaka. Dewan Pustaka kata kami tak boleh buat oleh sebab telah pun ditubuhkan Institut Penterjemahan Negara. Maka pergi jumpa mereka ini. Pengadu pergi jumpa dengan Institut Penterjemahan Negara. Institut Penterjemahan Negara mahu RM8,895, untuk menterjemahkan buku ini. Balik semula kepada Majlis Agama Islam Pulau Pinang. Majlis Agama Islam Pulau Pinang pula kata kami tidak ada duit. Kami boleh bagi RM2,000.00 sahaja.

Pengadu kena bayar RM6,895.00. Apa cerita. Orang menghina Islam, dekat hampir setahun lebih tindakan tidak boleh diambil. Orang masih lagi walaupun dijamin dibebaskan dan saya khuatir apabila pergi ke mahkamah, mahkamah minta satu penterjemah yang sah daripada Pusat Penterjemahan Negara tidak boleh diberi, kes ini akan dilepaskan begitu sahaja. Apakah Majlis Agama Islam tidak boleh tanggung RM8,895.00? Duit Baitulmal ada, duit zakat ada. Ini perkara serius saya bangkitkan perkara ini kerana perkara ini serius.

Yang Berhormat Dato' Speaker, bercakap mengenai perkhidmatan awam, saya sekali lagi buat penggalang yang sebelas ini saya mengucapkan tahniah kepada kakitangan kerajaan kerana memberikan perkhidmatan yang terbaik mungkin kepada rakyat. Saya percaya bukan sahaja kepada rakyat Negeri Pulau Pinang tetapi seluruh negara. Walau bagaimanapun ada sedikit sebanyak yang kita boleh memperbaiki dan sebagainya dan dalam satu pengalaman saya, saya nak bangkitkan supaya ini dapat diperbetulkan.

Baru-baru ini saya pergi ke Jabatan Imigresen. Saya bawa cucu saya untuk buat pasport. Cucu saya terpaksa diambil cap jari, bawa pi tiga orang. Apabila saya pergi ke kaunter, tiga-tiga cucu tiga nombor. Tiga-tiga orang diberi tiga nombor, katakan 1075, 1076, 1077 tak apa. Kita pergi apabila di kaunter itu dia panggil 1075 bawa cucu yang ada slip 1075. Pi ke kaunter proses. Encik tunggu sekejap. Sekejap lagi nombor 1076 akan dipanggil. Bawa cucu yang ada No. 1076 bawa pergi. Saya kata dekat dia pasal apa tak mahu ambil tiga-tiga satu nombor. Senang macam ni mudah. Dia kata sistem kita lagu tu Encik. Tak apa kita sabar kita duduk. Tapi yang paling teruk ialah pembayaran. Satu orang budak kena bayar RM150.00. Tiga orang RM 450.00. Saya pun bawa RM450.00, pergi ke kaunter nak bayar RM 450.00. Tak boleh Encik, kena bayar RM 150.00 dulu. Sekejap lagi kita panggil bayar lagi RM 150.00. Lepas itu panggil yang ketiga bayar lagi RM 150.00. Pasal apa tak mahu ambil RM450.00 sekali gus. Ini sistem patut diperbaiki. Saya tak salahkan kakitangan sebab arahan begitu maka mereka ini ikut satu sistem yang saya rasa bukan satu sistem yang canggih. Satu sistem yang melemahkan. Kalau ada orang yang berasingan betul. Tapi satu orang bawa tiga orang nak bayar RM 450.00.

Satu Yang Berhormat Dato' Speaker ialah mengenai dengan sukan. Sukan ini adalah baik tapi kita lihat Majlis Sukan Negeri ini janganlah tertumpu atau dominasi pada satu kaum dan peruntukan-peruntukan oleh Majlis Sukan Negeri ini hendaklah diagihkan kepada semua persatuan-persatuan sukan sama ada dia hoki, bola

dan sebagainya. Dan kita nampak Majlis Sukan ini dia hanya menumpukan hanya satu-satu jenis sukan sehinggakan ahli-ahli sukan ini mengadu kepada saya bahawa ternampak Majlis Sukan Negeri ini tertumpu kepada satu kaum yang dominasi satu jenis sukan sahaja. Jadi ahli-ahli sukan ini yang berada didalam persatuan hoki umpamanya diabaikan, dianaktirikan. Majlis Sukan Negeri memilih satu-satu jenis sukan yang mereka pandang boleh diketengah atau diberi perhatian dan begitu juga dengan tenaga-tenaga pelatih. Kita sekarang ini adalah zaman pengangguran. Kelulusan universiti banyak yang tidak mempunyai pekerjaan. Mengapa tidak beri kepada mereka jawatan-jawatan yang kita nak kena ambil orang yang bersara. Duduk dalam Majlis Sukan Negeri sebagai pelatih. Sukan ini tenaga, sukan ini adalah satu mempunyai pemikiran yang lebih cergas untuk melatih ahli-ahli sukan. Tetapi kalau orang yang sudah bersara sampai umur 60, hampir 60 tahun masih jadi pelatih lagi, macam mana kita harapkan pasukan yang kita kemukakan ini akan capai kemenangan.

Yang Berhormat Dato' Speaker, Pihak Berkuasa Tempatan kelmarin ada disentuh oleh Tuan Yang Terutama Yang di-Pertua Negeri. Tuan Yang Terutama Yang di-Pertua Negeri berharap supaya pihak berkuasa tempatan menumpukan tugas-tugas dalam keadaan sekarang dan juga keadaan-keadaan yang genting begini supaya menumpukan kepada kebersihan. Sampah sarap dan bagi saya, saya rasa Pihak Berkuasa Tempatan yang ada di Negeri Pulau Pinang ini dua sahaja, MPPP dan juga MPSP haruslah menumpukan kepada kebersihan, pengangkutan sampah yang efisien dengan izin, sampah sarap, perparitan yang kelmarin dibangkitkan oleh Yang Berhormat Seberang Jaya mengenai dengan banjir kilat ini. Salah satu sebab dia ialah parit-parit di dalam taman-taman yang tidak dijaga ataupun diselenggarakan dengan baik. Saya nak bagi contoh taman-taman perumahan. Apabila berlakunya hujan seharian maka berlakulah banjir kilat kerana parit-parit di dalam taman ini tidak diselenggara dan tidak dijaga dengan betul. Ada parit-parit yang telahpun rosak dan sebagainya tidak diperbetulkan, tidak diperbaiki. Janganlah kita tumpu kepada projek perhiasan saja. Kita tumpu kepada projek hiasan lampu yang dipasang rapat-rapat, dah terang disuluh lagi bak kata pepatah. Kita tumpukan kepada soal pembersihan yang sehingga hari ini tidaklah mencapai tahap yang dapat kita banggakan.

Akhir sekali Yang Berhormat Dato' Speaker yang sebenarnya akhir yang kedua. Akhir I ada satu lagi...(gangguan).

Dato' Speaker:

Hai berapa akhir ni.

Ahli Kawasan Penanti (YB. Tuan Haji Abdul Rahman bin Abdul Kadir):

Terima kasih kerana memberi masa kepada saya ...(gangguan) terima kasih sekali lagi Yang Berhormat Dato' Speaker. Mengenai dengan pelancongan tentunya terjejas kerana SARS dan tentunya terjejas kerana keganasan. Dan elok jugalah Yang Berhormat daripada Batu Uban dah kurang buat lawatan keluar negeri. Kalau kita suruhpun dia tak pi. Dan kita kena tumpu kepada pelancong-pelancong dalam negeri, domestik ini perlu. Kalau kita sekiranya mahu *maintain*.....(dengan izin) mengekalkan Pulau Pinang sebagai destinasi pelancongan kita harap dalam sedikit masa apabila berakhirnya fenomena SARS ini maka pelancong-pelancong luar negeri insya-Allah akan datang balik semula ke Pulau Pinang. Tetapi buat sementara itu kita kenalah ada satu program dan sebagainya untuk menarik pelancong-pelancong dalam negeri kerana Pulau Pinang ini ialah satu destinasi yang baik terutamanya saya kira Bukit Bendera. Menarikan perhatian tetapi bolehkah bagi jawapan kepada saya. Musim cuti orang pergi melancong Bukit Bendera, di kaki stesen keretapi Bukit Bendera ada plot ataupun tempat letak kereta hanya sedikit sahaja. Pelancong datang park kereta di luar petak kena saman. Jadi macam mana kita nak tarik pelancong datang. Dia terpaksa letak di luar petak sebab petak tak cukup. Waktu percutian *relax* lah sikit, jangan kenakan saman kepada mereka ini kalau kena saman macam ini ada pelancong yang ketika itu saya pun ada bersama dia pun tak tahu saya siapa dia kata macam ni apa ni kita orang nak letak kereta bukan tak mahu letak dalam petak tapi tak cukup. Letak di luar kena saman. Nah surat saman macam ini. Ini patut Majlis Perbandaran Pulau Pinang dan juga portfolio pelancongan mengambil perhatian. Sebenarnya-benarnya yang terakhir adakah mengenai pertanian.

Nampaknya bidang pertanian ini kita boleh beri satu kredit kepada portfolio Pertanian. Saya minta supaya serius, melawak lainlah, mengenai penambakan tanah bendang. Tolong pergi ke Permatang Nibong ada kes penambakan, tidak kira sama ada boleh *liaison* di antara Jabatan Pertanian dengan Majlis Perbandaran. Kawasan Permatang Nibong sedang lakukan banyak penambakan bendang. Saya dapat jawapan daripada soalan lalu bahawa Jabatan Pertanian tidak memberi kelulusan tukar syarat tanah pertanian kalau *zoning* itu telah ditetapkan sebagai *zoning* pertanian. Begitu juga mengenai dengan (gangguan).

Ahli Kawasan Penaga (Y.B. Dato' Haji Azhar bin Ibrahim):

Saya suka kepada Y.B. Penanti ini sebab kalau diminta penjelasan dia akan beri, terima kasih. Sebenarnya, mengikut Kanun Tanah Negara, tiap-tiap tanah pertanian termasuk bendang setiap satu hektar boleh didirikan sebuah rumah, boleh didirikan sebagai tapak kediaman di situ. Mungkin setiap hektar ditambah untuk dibuat rumah, itu memang dibolehkan. Kalau ianya dibuat secara besar, lebih daripada kawasan yang diperlukan iaitu untuk mendirikan skim perumahan, itu perlu mendapat kelulusan tukar syarat tanah. Kalau seperti itu kita memang tidak beri, kalau setakat sebuah rumah itu dia memang berhak. Terima kasih.

Ahli Kawasan Penanti (Tuan Haji Abdul Rahman bin Abdul Kadir):

Dato' Speaker, saya sekali lagi mengucapkan terima kasih kerana memberi ruang kepada saya untuk sama-sama membahaskan ucapan TYT Yang di-Pertua Negeri Pulau Pinang.

Saya sekali lagi mohon menyokong, terima kasih. Assalamualaikum warohmatullahi wabarohkatuh.

Dato' Speaker:

Terima kasih. Siapa lagi? Y.B. Kawasan Bertam.

Ahli Kawasan Bertam (Y.B. Encik Hilmi bin Haji Abdul Rashid):

Bismillahir Rahmanir Rahim, Assalamualaikum w.b.t. Terlebih dahulu saya mengucapkan terima kasih kepada Dato' Speaker kerana memberi peluang kepada saya untuk membuat ucapan terima kasih kepada usul ucapan TYT Yang di-Pertua Negeri Pulau Pinang pada hari semalam. Saya ada dua, tiga perkara yang hendak saya bahaskan di dalam ucapan ini. Terutama sekali dalam laporan-laporan dan ucapan yang diterima banyak menyentuh tentang masalah dan kesan daripada penyakit SARS dan peperangan di Iraq. Oleh kerana itu perkara ini telah menimbulkan satu masalah kepada Negeri Pulau Pinang terutama dari segi industri pelancongan. Sepertimana yang disebut oleh Yang Berhormat tadi ianya telah menjejaskan pendapatan dalam bidang pelancongan. Pada ketika dahulu, dua, tiga tahun dahulu, kita memuji industri pelancongan kerana kita mendapat *revenue* yang banyak, terutama sekali Y.B. Kawasan Batu Uban telah menyatakan bahawa pelancongan telah membawa banyak *revenue* atau hasil untuk pendapatan kerajaan negeri.

Semasa kita susah pada masa sekarang, bila kita dengar banyak pelancong daripada luar negara seperti *Middle East* dan Negara-negara China tidak datang kerana penyakit SARS dan juga kerana Perang Iraq, kita dapati banyak pekerja-pekerja dalam industri hotel akan dibuang dan banyak di kalangan pekerja-pekerja ini akan diberi cuti tanpa gaji seminggu. Saya tidak dengar kerajaan negeri akan membela nasib pekerja-pekerja ini dari segi ini dan *sensitivity* kerajaan negeri untuk membela pekerja-pekerja ini kerana kita tahu dengan *occupancy rate*....(dengan izin), telah menurun dengan terok, banyak pekerja-pekerja ini akan dibuang kerja dalam masa sebulan ini. Bila kita dapat *revenue* banyak, kita seronok dan kita tidak berterima kasih kepada pekerja-pekerja ini yang telah bertungkus-lumus untuk membawa hasil yang banyak kepada negeri tetapi bila industri ini merosot, kita terus hendak buang pekerja-pekerja ini dari pengurus kepada *manual worker*, *house keeping*, *security guards* dan restoran F&B.

Saya berharap agar kerajaan negeri dapat membuat satu perancangan untuk menolong pekerja-pekerja ini, sekurang-kurangnya. Kita selalu memberi bantuan kepada orang luar, seperti Negara Iraq kita memberi derma seorang seringgiti, kalau orang kaya sedekah banyak sedikit. Memang bagus kerana kita buat kebajikan, tetapi masa ini kita kena kaji perkara ini. Saya minta Y.B. Batu Uban untuk membuat satu *charity drive* atau apa-apa yang patut atau buat satu *promotion* untuk mempromosi bilik-bilik hotel di Pulau Pinang kerana kita ada banyak hotel kelas 5 bintang di sini atau kelas 4 dan 3 bintang. Sekurang-kurangnya pegawai kerajaan boleh pergi tidur semalam di hotel, contohnya, mesejnya begitu. Kalau ada pegawai kerajaan lebih kurang 2,000 di Pulau Pinang, kita buat satu *promotion* satu malam RM50.00 boleh bawa satu *family* ke sana, sekurang-kurangnya kita bersama-sama boleh membantu untuk mengadakan satu tabung. Sekurang-kurangnya satu bilik RM100.00 kalau 1000 orang kita boleh dapat RM100,000. Dengan ini kita boleh membantu keluarga pekerja-pekerja hotel ini, jangan kita menyusahkan mereka. Saya harap Y.B. Batu Uban boleh pertimbangkan.

Satu lagi masalah di Pulau Pinang ialah banyak kilang-kilang akan ditutup mungkin kerana ada kilang-kilang akan dibuka di Negara China. Pihak kerajaan negeri patut sambung strategi yang dibuat oleh Ahli Machang Bubuk untuk membantu pekerja-pekerja yang diberhentikan kerja kerana kita dapati setiap hari ada ura-ura yang menyatakan kilang akan ditutup atau yang telah ditutup tetapi kita tidak mengambil apa-apa tindakan untuk memberi mereka peluang-peluang baru untuk bekerja.

Kebanyakan kita di sini mendapat gaji tetap terutama sekali yang berkerja dengan kerajaan, tidak ada apa-apa masalah. Mereka yang bekerja dengan swasta menghadapi banyak masalah dan cabaran pada masa sekarang ini. Pihak kerajaan hendaklah mengadakan satu strategi untuk membantu pekerja-pekerja yang akan diberhentikan kerja.

Dato' Speaker, bila kita dengar tentang SARS, kita jadi takut sebab Negeri Pulau Pinang ini merupakan pintu masuk penerbangan *international* daripada Hong Kong, Taiwan dan juga dari Bangkok. Kita menjaga pelancong-pelancong asing ini kerana takut mereka membawa penyakit ke negeri ini. Sebenarnya bila terjadi *epidemic* seperti ini, saya rasa kita sepatutnya membersihkan rumah kita dulu, kadang-kadang kawasan rumah kita pun kotor. Kita risau orang asing bawa penyakit tetapi Negeri Pulau Pinang pun ada banyak penyakit. Saya dengar penyakit taun pun ada, lebih kurang 2, 3 orang masuk hospital, bermakna keadaan kesihatan kita tidak stabil. Saya minta pihak Majlis Perbandaran Pulau Pinang ataupun Majlis Perbandaran Seberang Perai untuk menambah bajet untuk siri-siri gotong-royong di kampung-kampung dan pekan-pekan supaya masyarakat prihatin tentang kebersihan. Kita tidak perlu khuatir tentang penyakit yang dibawa dari luar, kadang-kadang kita harus tengok dahulu keadaan di sekeliling Negeri Pulau Pinang supaya kita rasa yakin bahawa penyakit ini tidak akan sampai di sini.

Satu lagi, Dato' Speaker. Dahulu kita *promote hawkers' food*. Saya dapati *hawkers' food* memang menjadi satu tarikan terutama kepada pelancong dan orang-orang di luar kawasan untuk datang ke sini untuk makan nasi kandar, rojak dan sebagainya. Saya hendak beri satu contoh, di mana kawan saya biasa bertanya kepada saya kerana mereka tidak tahu tempat untuk makan nasi kandar. Sekarang ini kedai nasi kandar mahal-mahal semua, *the latest* kedai yang buka ini Kedai Nasi Kandar Kayu, mahal, satu pinggan sampai RM8.00. Yang murah pun ada, seperti *Line Clear*, memang murah. Kawan saya dari Kuala Lumpur hendak pergi *Line Clear*, saya tidak tahu sama ada Y.B. Batu Uban tahukah tempat ini sebab dia jaga pelancongan. *Line Clear* biasa masuk *magazine*. Bila saya pergi *Line Clear*, bukanlah saya *action* tidak mahu pergi *Line Clear*, bila kita duduk makan di *Line Clear*, kadang-kadang kita lihat tikus pun sebesar kucing. Bagaimana hendak selesaikan perkara ini? Pihak MPPP atau MPSP patut *come in*, kita tahu tempat itu maju.

Dato' Speaker, ramai orang datang ke situ, tetapi perkara-perkara ini ada di situ, macam mana kita hendak *promote*. Kita kena bubuh pasu bunga di situ atau kita bubuh *insecticide* di situ, bagaimana kita hendak buat atau kita seronok dan biar sahaja. Kalau kerajaan hendak biar sahaja, kita biar. Mereka boleh jual murah, RM1.50, RM2.50 satu pinggan, dengan sotong, udang, daging tetapi kita kena tengok dari segi kesihatan. Kalau kita biar atau pihak Majlis Perbandaran adakan bajet yang besar, harus bantu kedai ini, kita tahu *outlet* atau kedai ini terkenal, banyak pelancong dari luar negeri datang, bukan kata pelancong-pelancong orang putih tetapi pelancong-pelancong dari Negeri Perak, Kuala Lumpur dan lain-lain, mereka datang dan hendak pergi ke Line Clear. Mereka makan di situ dan bukan kata SARS dari luar negeri tetapi SARS di kedai itu pun boleh jadi pening. Saya berharap pihak MPPP harus memantau tempat ini.

Dato' Speaker:

Line Clear ini di mana Yang Berhormat?

Ahli Kawasan Bertam (Y.B. Encik Hilmi bin Haji Abdul Rashid):

Di Penang Road, Dato' Speaker. Saya pun jarang pergi situ.

Dato' Speaker:

Kita tidak usah namakan kedai itu.

Ahli Kawasan Bertam (Y.B. Encik Hilmi bin Haji Abdul Rashid):

Saya hendak beri contoh, tidak mereka kata tidak tahu tempat mana hendak pergi, saya tidak ada *share* di kedai itu.

Dato' Speaker:

Kita beri secara umum kedai makan sahaja kerana kita sebut tentang tikus nanti akan menjejaskan perniagaan orang.

Ahli Kawasan Bertam (Y.B. Encik Hilmi bin Haji Abdul Rashid):

Saya sanggup beritahu mereka tentang tikus ada di situ kerana kita takut kawan-kawan kita pergi makan di situ, tahi tikus masuk dalam makanan, bukan kata hendak sebabkan niaga mereka tidak untung tetapi kasihan kepada orang yang tidak tahu. Pihak MPPP harus memantau tempat ini, semua tempat terutama restoran yang kotor harus ditutup atau tempat-tempat mana pun, yang jual Charkeow Teow pun.

Saya hendak masuk tentang hal dengan berkenaan pertanian Dato' Speaker, pasal pertanian ini adalah salah satu nadi pertanian luar bandar. Di tiap-tiap musim ini kadang-kadang ada masalah sikit bukanlah masalah besar, Baru-baru ini masalah di kilang beras kerana tidak mahu terima beras, padi dia tidak mahu terima sebabnya kerana banyak *stock Pile* di kilang tersebut. Jadi harga pun agak tidak berapa baik jadi kilang-kilang ini tidak mahu terima *proses* untuk padi ini. Ini mendatangkan banyak masalah kepada petani dan keadaan ini akan boleh jadi masalah sampai masalah keselamatan negara. Kalau tidak mengambil tindakan dengan cepat dan saya berharap pihak kerajaan pada musim-musim yang akan datang haruslah sensitif tentang hal ini untuk menjaga tempat ini sebelum musim-musim penuai dibuat. Kita harus membuat *survey* hantar orang jaga di mana kita hendak hantar padi ini, cukupkah lori sama ada kilang ini kapasiti dia boleh terima atau tidak boleh terima. Kalau tidak boleh terima di Paya Keladi contohnya kita boleh hantar ke Alor Setar. Jadi benda-benda ini jangan, saya dok tengok terjadi oleh kerana semua dibuat pada saat-saat akhir.

Dato' Speaker, bila pada hari yang kita hendak masukkan dalam lori, baharu mereka sedar kata, kilang padi tidak boleh terima beras kerana stok dah tinggi. Jadi benda-benda ini kita harus buat persediaan sebelum awal musim lagi dan juga masalah air saya tidak boleh komen. Sebabnya kadang-kadang kita tidak tahu musim hujankah, kadang-kadang air tidak cukup untuk disedut dari Sungai Muda, tetapi walau bagaimanapun kita patut *strategies* benda ini, musim bila yang sesuai, saya ingat pihak kerajaan negeri lebih peka tentang hal ini, di Jabatan Pertanian.

Dato' Speaker, kita sekarang ini banyak orang bercakap tentang melabur Industri Asas Tani. Jadi saya, memang ada pihak agensi Kementerian Luar Bandar akan buat kompleks, tentang satu tempat yang di mana kita akan membena gerai industri asas tani ini. Tetapi saya hendak bertanya kepada pihak kerajaan negeri, dahulu ada program TAJ, apa ini, Juru. Dahulu saya ingat sudah tiga, empat tahun sudah kita ada berbincang *Agriculture Park* di Juru ini, tetapi saya tak tengok sampai sekarang ini plan sengap. Saya tidak tahulah mungkin program mencari duit, tetapi Juru, kita sudah program lama, sama ada kita tidak mahu membuat atau kita *concentrate* tempat lainkah, tetapi di Juru memang dah *mark* untuk teknologi *Agriculture Park* ini. Jadi saya hendak bertanya kepada pihak kerajaan negeri sama ada perkara ini sedang didalam proses. Tanah-tanah bendang yang ditambun, saya pun tidak faham sahabat saya Y.B. daripada Penanti ini. Kita selalu dapati memang tanah bendang ini ditambun oleh orang ramai untuk membuat rumah. Kita faham memang satu ekar satu tanah ladang ini kita boleh membuat satu buah rumah memang ada dalam undang-undang kanun tanah. Tetapi tanah bendang yang kita maksudkan ini tanah di bawah gazet IADP ini di kawasan bendang yang kita telah *invest* banyak duit. Terutama sekali di kawasan Seberang Perai Utara yang saya tengok, tanah bendang telah di tambun untuk membuat

rumah, contohnya Permatang Pak Elong di Kepala Batas mereka hendak membuat *semi detached* hari-hari saya lalu di situ. Kelulusan diberi oleh Majlis Perbandaran Seberang Perai (MPSP), jadi saya hendak bertanya kepada MPSP atas *point* apa mereka meluluskan, pasal kita dah tahu, dan kita sudah cakap banyak kali jangan lulus. Adakah dilulus oleh satu paksaan ataupun dilulus atas kerana satu gesaan atau dilulus kerana, tidak tahulah ada macam-macam soalan. Jadi saya tulis surat kepada MPSP tak jawab, mungkin saya akan hantar rombongan daripada *Public Accountability* pergi membuat lawatan ke MPSP. Sebabnya kita tidak tahu, macam mana setengah pasal apa kalau kita nak lulus, bukan kata saya tak suka lulus, kita lulus, kalau kita lulus sebab tanah saya ada tepi jalan, esok nanti mereka kena lulus tanah saya juga. Jangan kata mereka lulus tanah sini dan tanah yang lain mereka tidak lulus, kalau mereka lulus tanah di sini seorang mereka kena lulus 100 orang. Jadi mereka tidak boleh kata tanah itu tidak boleh lulus nanti esok jadi susah. Bila kita sudah lulus seorang, banyak orang akan minta lagi.

Jadi saya berharap pihak MPSP tolong *check* dengan bahagian mana beri kelulusan itu, adakah dilulus kadang-kadang lulus oleh pejabat yang *in charge* tentang ini atau pun ada dilulus oleh *council*, macam-macam cara. Jadi kita minta supaya pihak MPSP faham tanah bendang tidak boleh di tambun tanah satu, kalau yang itu memang kita dah setuju dan difahamkan jadi hendak jadi susah ini wakil-wakil rakyat ADUN yang akan terpaksa menjawab kepada orang ramai. Kita hendak lulus senang sahaja ambil pen hitam tulis di sini lulus *sign*, selepas itu kita menghantar surat itu mereka pergi membuat rumah. Orang nanti kata ADUN tidur tidak mengambil tahu dan tidak jaga tempat ini semua, jadi macam mana (l...u...l...u...s) ni habis senang punya kerja saya pun boleh buat, anak saya pun boleh buat lulus bukan gaduh nak ambil periksa susah. Tapi bila hendak tulis lulus berfikirlah

dulu apa dia implikasi kepada masyarakat. Jadi kita sudah bercakap berkali-kali, kadang-kadang tidak berapa faham, mungkin saya bercakap gopoh boleh jadi orang tidak faham kawan-kawan di sini, wakil-wakil rakyat mereka tidak fokus apa semua. Saya minta tolong pihak MPSP kalau hendak lulus minta berbincang, macam mana kita boleh dia punya *pro and con*. Dia punya implikasi dia sangat berat.

Dato' Speaker saya memuji pihak kerajaan negeri kerana membuat satu sistem pemilihan pengerusi-pengerusi kariah dalam masjid lantikan ahli jawatankuasa masjid terutama sekali dalam KADUN saya tidak ada masalah apa, cuma saya beri nama dan saya sudah tengok, mereka pilih yang menjadi pengerusi kariah pun bukanlah mereka mengambil orang yang tidak pernah pergi masjid, menjadi pengerusi kariah. Mereka pun tahu cara-cara hendak pilih seseorang yang mempunyai kriteria pun ada. Tapi bagi saya kawasan KADUN Bertam di kawasan Dato' Speaker tidak ada masalah. saya berharap cuma minta di dalam Pejabat Agama Islam, majlis boleh membuat sekolah agama banyak sedikit di kawasan Kepala Batas, pasal saya tengok dia kurang, boleh dipohon tetapi saya sudah meminta dua buah baru-baru ini, tetapi tidak mendapat jawapan lagi, kerana sekolah-sekolah agama yang ada sekarang ini jenis kayu dah lama zaman tahun 60-an. Kita meminta untuk membuat sekolah agama yang elok sikit, tapi saya berharap di kawasan ini dapat dipertimbangkan kerana senang dan memberi keselesaan kepada pelajar-pelajar untuk belajar di sekolah-sekolah agama ini.

Satu lagi Dato' Speaker, saya hendak timbul mengenai *Snooker Center*. *Snooker Center* ini dia ada *Green Area*....(dengan izin), kita tidak tahu *Snooker Centre* ini adakah dia diberi lesen oleh Pejabat Daerah? Adakah diberi lesen oleh Majlis Perbandaran tapi adakah diberi lesen oleh polis. Ada satu *Snooker Centre* di

Padang Benggali dalam KADUN Bertam telah menarik perhatian banyak pemuda-pemuda dan belia-belie untuk pergi di situ, tetapi saya tidak tahu apa yang mereka buat di situ, sama ada mereka berjudi, kita takut mereka hendak main *Snooker* memanglah kita semua main *Snooker*. *Snooker* ini memanglah macam *sport* tapi bila mereka masuk bermain judi ini akan mendatangkan masalah kepada belia. Jadi saya berharap pihak MPSP, Pejabat Daerah atau pun pihak polis akan mengambil tindakan membuat pemeriksaan di kawasan ini, mereka menjalankan operasi ini di tapak kilang lama, kilang ini bekas kilang yang tidak digunakan lagi, jadi ada seorang tauke datang dan membuat tempat itu. Kita harus mengambil tindakan, pasal kariah-kariah di kawasan itu membuat aduan sebab kita tidak mengambil apa-apa tindakan kerana ini telah menjadi satu sosial *problem* kepada masyarakat tempatan.

Satu lagi saya hairan kepada Pihak Berkuasa Air (PBA), dia ada duit banyak *Public Listed Company* tak tahulah baru-baru ini dia isu *share* saya tidak tahulah duit itu guna pergi *invest* di *overseas*, saya tidak menyemak akaun mereka. Tetapi saya meminta banyak kawasan-kawasan sebelah Telok Air Tawar, Padang Benggali banyak menuju ke Penaga, Jalan Lahar Tambun. *Pressure* lemah, paip selalu pecah, tetapi jawapan dia akan buat 2004. Ini 2004, saya agak adalah jawapan-jawapan yang tidak serius, sebab dia tidak ada alasan untuk membuat paip baru sebab baru-baru ini dia telah membuat dan ada duit *reserve* banyak.

Saya memberitahu kepada PBA jangan hanya mementingkan kawasan, saya tahu semua orang PBA *top gun* semua duduk di pekan. Jangan dok *action* saya cabar mereka kalau sensitif sangat duduk dekat pekan suruh orang kampung minum air telagalah senang, pasal saya dah banyak kali membuat permohonan supaya membuat paip baru tetapi alasan tiap-tiap tahun akan buat, akan

buat. Mengapa kita bayar *rate* PBA pun sama juga di luar bandar, Dato' Speaker, janganlah ingat kata di pekan sahaja, di luar bandar pun kita bayar bukan percuma. Di zaman-zaman dahulu tahun 60-an kita *free* kita pakai paip tepi jalan, kita mandi tepi jalan, sekarang ini kita semua ada rumah paip, jadi kita bayar duit, kita minta boleh bubuh dengan segera, jadi saya hairan pihak Pengurusan PBA ini dia tidak sensitif, tetapi air-air untuk bekalan PBA dia mengambil di luar bandar daripada Sungai Muda daripada Sungai Dua, tetapi apabila kita memohon menukar paip dia memberi alasan, jadi saya minta Pengurusan PBA jangan buat *business* macam ini kalau hendak untung janganlah menjerat orang kampung semua, tentulah kena bantu.

Dato' Speaker, saya berharap baru-baru ini saya mendapat laporan, macam ada Yang Berhormat dari pada Penanti bercakap itu kadang-kadang pihak berkuasa. Polis menahan pemuda-pemuda yang menunggang motosikal *suspected drug addict* yang menghisap ganja, tetapi kadang-kadang kita kena menghantar *training* kepada polis macam mana hendak menahan orang itu. Kadang-kadang bukan kata semua orang menghisap ganja, saya sendiri kalau saya tengok *road block* saya lari sungguhpun saya tidak salah, saya punya fobia macam itu. Dato' Speaker saya punya fobia sungguhpun saya Y.B. tetapi bila saya tengok *road block* saya pusing kiri kanan tapi pada hal *signal light* ada semua lampu ada. Jadi fobia itu masih terbawa-bawa sampai sekarang. Bila saya hendak pergi ke pejabat saya di Kepala Batas di situ ada satu *road block* di Titi Mukim di depan itu, bila saya tengok *Road Block* saya *corner* masuk Penaga. Pasal budak ini, mereka balik dari kerja. Saya ulang balik cerita lepas itu kena tahan, kena buat ujian air kencing *urine test*. Bila *urine test* ibu bapa semua tahan lepas itu tiga hari masuk lokap, kemudian mereka punya imej, jadi dia ada satu *training* macam mana, kadang-kadang kita tahu penyamun

penyangak macam mana kita hendak tahan orang itu, kadang-kadang bukan kata semua. saya sendiri kadang-kadang kalau tengok *road block*, saya lari, sungguhpun saya tidak salah saya pun fobia macam itu.

Ahli Kawasan Bertam (Y.B. Encik Hilmi bin Haji Abdul Rashid):

Dato' Speaker, bila saya fobia, sungguh pun saya Y.B. tetapi bila saya tengok *road block*, saya pusing kiri kanan, tetapi pada hal tidak ada apa, semua *signal light* ada, lampu ada, semua ada...(ketawa). Jadi fobia itu masih terbawa-bawa sampai sekarang, Dato' Speaker. Bila saya hendak pergi ke pejabat saya di Kepala Batas dekat situ ada satu *road block* dekat Titi Mukim, bila saya tengok *road block*, saya *corner* masuk Penaga... (ketawa).

Tetapi budak-budak ini, Dato' Speaker, mereka balik kerja, saya ulang balik cerita, selepas itu kena tahan, pergi *test* air kencing, *urine test*, emak bapa, tahan jadi bila 3 - 4 hari masuk *lock up*, Dato' Speaker, dia ada satu *training*, kadang-kadang kita tahu yang penyamun, penyangak macam mana hendak tahan tetapi janganlah guna ini sampai pergi tangkap semua sepuluh orang, kadang-kadang pakcik bawa makcik, dua-dua orang pergi *test*, tidak bolehlah. Lepas itu ada juga laporan yang dapat, mereka masuk kampung, mereka tahan anak pak imam, tahan ambil macam itu, bila kita dapat tahu tidak salah, dia tidak ada apa. Jadi kita kena ada sistem JKKK, kita hendak masuk kampung, *check* dengan JKKK, tetapi saya tidak tahulah melainkan kalau dia ada 80 kilo ganja di rumah, tidak apalah. Jadi, kita kena ada sistem, Dato' Speaker, macam mesra rakyat. Kita tidak mahu perkara ini berulang....(gangguan).

Dato' Speaker:

Yang Berhormat, kita sambung selepas ini.

Ahli Kawasan Bertam (Y.B. Encik Hilmi bin Haji Abdul Rashid):

Boleh sambung lagi. Lepas makan.

Dato' Speaker:

Ya.

Ahli Kawasan Bertam (Y.B. Encik Hilmi bin Haji Abdul Rashid):

Okey.

Dato' Speaker:

Ahli Yang Berhormat, Dewan ditangguhkan sehingga jam 11.45 pagi.

Dewan ditangguhkan pada jam 11.17 pagi.

Dewan disambung semula pada jam 11.52 pagi.

Dato' Speaker:

Ahli-ahli Yang Berhormat, Dewan di sambung semula dalam sesi perbahasan. Saya jemput Y.B. Kawasan Bertam untuk sambung perbahasan.

Ahli Kawasan Bertam (Y.B. Encik Hilmi bin Haji Abdul Rashid):

Terima kasih Dato' Speaker, saya ingin berucap bukan saya hendak ulang, sekejap tadi saya terima panggilan telefon, mereka suruh saya bercakap lagi satu berkenaan dengan masalah padi. Dia bukan masalah, sekejap lagi Y. B. dari Penaga dia ingat portfolio, saya

tahu bukan Jabatan Pertanian Pulau Pinang atau pun Jabatan yang bersangkutan, FAMA, bukan. Saya agak, ini adalah masalah BERNAS, sebab pembelian padi dan proses padi di kilang-kilang yang terdapat di negara kita, operasinya dijalankan oleh pihak BERNAS. Jadi senarionya Dato' Speaker, bila datang musim menuai padi, semua tempat di dalam kawasan Seberang Perai Utara semuanya dalam masa sekali, bila masa sekali tidak ada masalah, tetapi bila lori-lori ini mengangkut padi ke kilang, lori-lori kecil ini dia kena tunggu *turn* yang sangat lama untuk pihak BERNAS menerima padi-padi ini. Maknanya bila petani-petani sewa lori-lori kecil 2½ tan, kalau mereka tunggu dari pagi mungkin pagi esok baru boleh turunkan padi ini. Maknanya ini merugikan pihak pengusaha lori dan juga pihak petani akan terpaksa membayar sewa yang lebih oleh kerana bayaran menunggu. Masalah ini selalunya kita tidak tumpukan kepada agensi yang sepatutnya kita tujukan masalah ini iaitu pihak BERNAS di mana pihak BERNAS sepatutnya pada musim-musim menuai, mereka harus menyediakan kakitangan yang cukup di semua kawasan-kawasan jelapang padi supaya logistik pengangkutan padi ini boleh di bawa dengan cepat ke kilang-kilang yang mana boleh diturunkan padi ini contohnya kalau di kompleks LPN BERNAS di Paya Keladi tidak boleh menerimanya pihak BERNAS patut arahkan lori pergi ke Kedah.

Oleh kerana *information* datang lewat contohnya mereka patut menghubungi pihak Kuala Lumpur. Ini mendatangkan satu keadaan yang tidak menentu dan pihak petani naik angin dan menyatakan pihak kerajaan tidak membantu mereka. Saya berharap pihak BERNAS yang diberikan tanggungjawab berkenaan hal-hal penjualan dan pembelian padi, patut mengambil satu tindakan pro-aktif pada masa hadapan untuk menyelesaikan masalah-masalah yang akan timbul di masa hadapan.

Dato' Speaker, kita difahamkan pada keadaan-keadaan sungguh pun ekonomi meleset, harga barang-barang pembinaan contohnya harga-harga besi, naik maknanya harga simen mungkin tidak naik begitu ketara tetapi harga-harga besi dan barang-barang pembinaan lain naik. Ini mendatangkan masalah pada kontraktor-kontraktor untuk menjalankan kerja-kerja pembinaan rumah sungguh pun harga rumah sekarang ini banyak dibina tetapi terutama sekali rumah-rumah kos rendah atau pun sederhana rendah yang mampu dimiliki oleh orang pendapatan rendah tidak dapat dijalankan dengan segera dan costing-costing terpaksa di buat kembali supaya ini akan mendatangkan sedikit keuntungan kepada kontraktor dan akhirnya rumah ini akan siap mengikut jadual. Saya memohon pada pihak kementerian atau pun jabatan yang bersangkutan mengambil satu tindakan yang sewajarnya untuk menjaga kawalan tentang harga *costing* pembinaan seperti besi waja.

Dato' Speaker, kita harus sedar bahawa belia adalah menjadi pewaris kita pada masa hadapan. Saya faham banyak aktiviti-aktiviti yang belia patut kita buat dan banyak telah dijalankan oleh Jabatan Belia tetapi sungguh pun aktiviti-aktiviti dijalankan tetapi masalah-masalah sosial masih juga terjadi contohnya belia-belie yang menjadi penagih pil *estacy* contohnya di pusat-pusat hiburan dan juga yang menghisap ganja, morphin, statistik menunjukkan pertambahan tiap-tiap tahun sungguh pun kita banyak mengeluarkan *graduate* daripada IPT, banyak pelajar-pelajar lepasan sekolah juga menambahkan lagi bilangan pelajar-pelajar dan belia-belie kita yang masih menunggu pekerjaan, terjerumus di dalam aktiviti-aktiviti yang tidak sihat. Jadi pihak Jabatan Belia dan Sukan, saya ingat patut memikirkan bagaimana caranya untuk menyelesaikan masalah sungguhpun kita mengadakan banyak kursus-kursus tetapi kebanyakan kursus yang dihadiri oleh belia-belie kebanyakannya belie yang baik. Jadi maknanya kita hantar kursus ini daripada kalangan belie-belie yang disiplin, jadi maknanya mereka sudah baik, kita hantar mereka pergi kursus, mereka bertambah baik lagi.

Tetapi sebenarnya kita patut tengok belie-belie yang bermasalah. Jadi kita patut cari belie-belie yang bermasalah kita *check* sekolah-sekolah ataupun kita patut pergi *interview* dengan guru besar untuk kelas-kelas yang ada masalah.

Contohnya, kelas-kelas A, B, C, D. Kelas-kelas A, B, kita tidak perlu diberi perhatian kerana kita tahu mereka pelajar yang ingin maju dan rajin belajar tetapi kelas-kelas C, D, selalunya kita tidak berapa mengambil tahu tentang mereka. Oleh itu, saya ingat Pejabat Belia boleh pergi ke tiap-tiap sekolah dan melihat kelas-kelas seperti Tingkatan 5C, D, F yang bermasalah dan yang patut kita *attack* sekali ialah Tingkatan 5F kerana di situ yang bermasalah.

Ahli Kawasan Telok Kumbar (Y.B. Tuan Syed Amerruddin bin Dato' Haji Syed Ahmad):

Dato' Speaker, minta penjelasan sedikit.

Dato' Speaker:

Penjelasan, Telok Kumbar.

Ahli Kawasan Telok Kumbar (Y.B. Tuan Syed Amerruddin bin Dato' Haji Syed Ahmad):

Saya hendak pandangan Ahli daripada Bertam mengenai belia yang bermasalah dan beliau cadangkan kita cari belia yang ada masalah. Saya hendak tanya balik Ahli daripada Bertam, bagaimana hendak cari belia yang ada masalah dengan menggunakan kaedah yang bagaimana.

Ahli Kawasan Bertam (Y.B. Encik Hilmi bin Abdul Rashid):

Sebenarnya kalau kita tanya soalan daripada Ahli Telok Kumbar mengenai macam mana kriteria belia yang mempunyai masalah, jadi kita akan melantik seorang konsultan untuk menyelesaikan masalah ini dan kita latih pula seorang *trainer* oleh konsultan tersebut selama 3 tahun. Masalah ini berlaku selalu tetapi kita tidak fokus secara *direct*. Masalah belia ini senang saja, macam saya cakap tadi, kita tidak payah pergi ambil teori. Saya hendak tanya daripada Ahli Telok Kumbar, kalau ada Tingkatan 5 sampai G, kita hendak *attack* yang mana dulu, kita pergi dekat 5G kerana mereka memang bermasalah. Dulu saya duduk di Tingkatan 5F, contohnya. Kita harus tanya diri kita sendiri kalau kita duduk di tingkatan itu. Saya dulu duduk di Tingkatan 5C dan tidak sampailah 5F. Jadi kita tidak payah tanya konsultan daripada Amerika.

Kita duduk di situ dan kita tahu macam mana keadaannya. Contohnya, bila Tingkatan 5A habis peperiksaan mereka akan main *chess*, mereka akan baca buku novel. Budak-budak Tingkatan 5C ini, lepas peperiksaan mereka akan main pakau, selepas itu mereka main duit. Jadi, kita boleh tahu kriteria mereka dan oleh sebab itu kita tidak payah melantik konsultan. Memang mereka ponteng sekolah, *homework* tidak buat, pandai bercakap, pandai komplek tetapi Tingkatan 5A, mereka duduk senyap sahaja dan baca buku. Contohnya, saya bagi Sekolah Menengah Paya Keladi di mana kita boleh pergi melihat dan berjumpa dengan Tingkatan 5C untuk memberi seminar motivasi dan Tingkatan 5A, kita tidak perlu memberi perhatian kerana mereka memang rajin dan baca buku, datang awal ke sekolah, tidak ada masalah ibu bapa.

Saya ingat pihak belia jangan fokus ke *group* yang tidak relevan yang mana selalu kita habis duit, tidak tahulah bajet kita berapa juta yang ada, boleh jadi RM200 ribu dan sebagainya. Kita boleh buat seminar motivasi seperti naik Gunung Jerai dan kita pergi cari belia-belia dan buat satu *group*. Kita ambil belia-belia yang tidak aktif. Kita boleh cari belia-belia di Tingkatan 5 tetapi belia-belia di KOMTAR yang bawa *girlfriend* tidak perlu kerana mereka akan buat kacau sahaja. Kita perlu ambil belia di peringkat sekolah kerana kalau sudah lepas sekolah memang susah. Tetapi kalau kita hendak buat *effective use of our time*...(dengan izin), atau pun *to make our money worth doing this thing*, kita patut pergi ke sekolah-sekolah tersebut.

Dato' Speaker, sukan memanglah satu kerja yang patut kita buat, contohnya, aktiviti yang boleh membantu belia ialah sukan seperti kita buat pasukan bola, pasukan yang kuat. Contohnya, siapa yang boleh main bola, kita boleh ambil mereka menjadi satu *team* bola untuk mewakili Negeri Pulau Pinang. Kita harus juga melihat belia-belia yang boleh main bola tetapi tidak berapa pandai. Kita juga harus mengambil masa kita untuk melihat mereka dan memberi peluang kepada mereka untuk mencebur diri dalam sukan. Sekurang-kurangnya bila mereka letih bermain sukan di waktu petang, di waktu malam mereka tidak akan keluar rumah, itulah strategi kita. Pihak kerajaan patut menyelesaikan belia-belia yang bermasalah.

Baru-baru ini ada ura-ura akan dinaikkan tol jambatan Pulau Pinang. Saya harap pihak kerajaan akan mengambil pendirian yang tegas di dalam perkara ini kerana pada masa sekarang ini kita menghadapi masalah *jam* di jambatan Pulau Pinang. Kita tidak fikir lagi tentang hal *second link* yang akan dibuat tidak lama lagi dan saya harap pihak kerajaan janganlah menaikkan tol ini dalam sekelip masa ini. Saya ingat dalam masa 5 atau 6 tahun ini kita akan dapat *budget* dalam *second link* dan pada masa tersebut barulah kita bercakap mengenai perkara menaikkan tol jambatan Pulau Pinang. Ini tidak akan menyusahkan orang ramai terutamanya sekali orang yang menggunakan jambatan tersebut.

Dato' Speaker, baru-baru ini Kementerian Pendidikan banyak membuat *computer lab* di sekolah-sekolah terutama sekali sekolah-sekolah di luar bandar yang telah banyak menggunakan wang bajet yang tinggi dan juga sekolah-sekolah yang memerlukan komputer. Saya dapati *computer lab* ini tidak digunakan sepenuhnya dan saya difahamkan ada sesetengah *computer lab* ini dibiarkan begitu sahaja yang tidak digunakan langsung dan dilengkapi dengan *air con*. Komputer pula ada lebih kurang 20 atau 30 buah tetapi pihak sekolah tidak mengambil satu peranan yang baik untuk mengajar pelajar-pelajar ini oleh kerana, kita tidak dapat mengadakan guru-guru yang terlatih untuk mengajar komputer di sekolah-sekolah terutama sekali di sekolah kebangsaan. Oleh sebab itu, saya berharap pihak Jabatan Pendidikan melalui kementerian harus melihat kembali pencapaian status pengajaran komputer di sekolah-sekolah kebangsaan supaya *computer-computer labs* di sekolah-sekolah ini menjadi gajah putih kerana kita bercakap tentang *digital divide* tetapi kita tidak membuat sesuatu yang harus diselesaikan dengan segera. Pihak sekolah melalui Jabatan Pendidikan harus melihat perkara ini dan mengadakan guru-guru yang terlatih untuk mengajar *basic computer lesson* kepada pelajar-pelajar di sekolah-sekolah rendah terutamanya kerana mereka memerlukan tunjuk ajar daripada guru-guru yang terlatih.

Dato' Speaker, saya sekali lagi mengucapkan ribuan terima kasih kepada Dato' Speaker, kerana memberi saya peluang untuk berucap di dalam usul terima kasih ini. Saya juga mengambil peluang untuk mengucapkan ribuan terima kasih

kepada pegawai-pegawai kerajaan yang telah membantu saya di dalam kerja-kerja harian saya dan saya ucapkan Selamat Maju Jaya. Saya sudah dengan Assalamualaikum Warahmatullahi Wabarakatuh.

Dato' Speaker:

Ahli Yang Berhormat Kawasan Batu Lintang.

Ahli Kawasan Batu Lintang (Y.B. Encik Law Heng Kiang):

Dato' Speaker, saya bangun untuk mengambil perbahasan dan mengucapkan usul terima kasih kepada Tuan Yang Terutama Yang di-Pertua Negeri Pulau Pinang. Saya berasa amat dukacita dengan pencapaian prestasi kerajaan negeri dalam 8 tahun yang kebelakangan ini kerana banyak projek yang telah dihebohkan atau dijanjikan tetapi tidak dilaksanakan seperti tin-tin kosong sahaja. Di samping itu terdapat beberapa projek dijalankan tetapi tidak disempurnakan, bukan sahaja ia dilambat-lambatkan tetapi juga ditangguh atau dibatalkan. Misalnya, projek *Light Rail Transit (LRT)*, dengan izin, telah digunakan sebagai propaganda oleh kerajaan negeri dalam beberapa pilihanraya umum yang lalu tetapi akhirnya projek ini telah dibatalkan dan alasan yang diberi adalah kerana kosnya terlalu mahal dan kekurangan penumpang-penumpang di Pulau. Bukankah kerajaan negeri patut menjalankan kajian yang lebih lanjut sebelum mengumumkan projek yang akan dilaksanakan?

Dalam sektor pelancongan, Y.B. Batu Uban merangkap Ahli EXCO Pelancongan sentiasa mengheboh-hebohkan Pulau Jerejak sebagai tempat pelancongan yang bertaraf antarabangsa. Pada 22 Julai 2000, Y.A.B. Ketua Menteri juga telah mengumumkan bahawa Pulau Jerejak akan dibangunkan sebagai tempat pelancongan yang bersifat alam sekitar dalam masa 2 tahun tetapi sehingga sekarang kita tidak nampak apa-apa yang dilaksanakan kecuali beberapa buah *chalet* yang sedang dibangunkan. Ini jelas menunjukkan bahawa kerajaan negeri memang tidak giat berusaha untuk melaksanakan tempat peranginan yang baru. Sungguhpun PDC telah lama berkongsi dengan *Urban Development Authority (UDA)* untuk menubuhkan sebuah syarikat yang dinamakan Tropical Island

Resort Sdn. Bhd. pada tahun 1992 untuk membangunkan Pulau Jerejak. Selain daripada Pulau Jerejak, pada 1 Disember 1998, Y.B. Batu Uban juga mengumumkan bahawa kerajaan negeri akan membangunkan Taman Kebun Bunga dengan peruntukan sebanyak RM30 juta dalam 2 tahun tetapi sampai sekarang kita masih tidak nampak apa-apa yang dibangunkan di Taman Kebun Bunga. Oleh yang demikian, boleh dikatakan pemimpin-pemimpin Barisan Nasional pandai cakap sahaja tetapi tidak ada tindakan yang dilakukan.

Dato' Speaker, baru-baru ini saya difahamkan bahawa Kerajaan Pusat telah mengarahkan semua kerajaan negeri iaitu projek raksasa mungkin akan ditangguhkan atau dibatalkan kerana keadaan ekonomi yang lembab dan berlarutan. Saya memang bersetuju dengan keputusan yang dibuat oleh Kerajaan Persekutuan memandangkan keadaan ekonomi yang tidak stabil dan adakah projek raksasa di Pulau Pinang diarahkan untuk dibatalkan seperti projek PORR dan jambatan kedua? Sekiranya kita tidak mendapat peruntukan daripada Kerajaan Pusat, kita patut menghentikan apa-apa projek raksasa di negeri ini. Misalnya, projek Lingkaran Luar Negeri Pulau Pinang yang tidak mendapat peruntukan daripada Kerajaan Pusat sebaliknya kerajaan negeri terpaksa memberikan 6 keping tanah di negeri ini sebagai sumbangan pemaju projek PORR. Kini, kerajaan negeri dan persekutuan sekali lagi sedang menghebohkan-hebohkan dengan pembinaan jambatan kedua dengan kos pembinaannya dijangka sebanyak RM2.1 billion. Pada tahun 1998, Ketua Menteri telah mengumumkan bahawa jambatan kedua yang akan siap dibina dalam tahun 2003 dan Menteri Kerja raya, Dato' Samy Velu juga pada tahun 2000 telah mengumumkan bahawa jambatan kedua akan dibina pada tahun 2001 dan dijangka siap dalam 3 tahun tetapi selepas beberapa tahun berlalu, projek tersebut masih di dalam mimpi kita lagi.

Dari segi pentadbiran dan pengurusan kewangan oleh jabatan, agensi atau badan-badan berkanun kerajaan negeri memang tidak dapat dinafikan terdapat banyak kelemahan dan penyelewengan serta penyalahgunaan kuasa berlaku. Tambahan pula, polisi dan peraturan serta peraturan juga boleh diketepikan. Kesemua ini menjadikan Kerajaan Negeri Pulau Pinang ketinggalan dari segi ekonomi, pelancongan dan pendidikan jika dibandingkan dengan negeri-negeri yang lain.

Dato' Speaker, kita sedia maklum bahawa masalah kekurangan kakitangan di Majlis Perbandaran Pulau Pinang agak serius sejak 10 tahun dahulu. Dengan dukacitanya kerajaan negeri bukan sahaja tidak mahu mengambil langkah untuk menyelesaikan masalah tersebut malahan pula dengan adanya perangai yang tidak mengapa. Kini masalah tersebut bertambah serius sehingga kekurangan 1,000 kakitangan. Di sini saya ingin memaklumkan satu kes yang berkenaan dengan kecuaiannya MPPP atau Bahagian Perumahan Negeri kerajaan negeri atau mungkin bersangkutan dengan Kementerian Perumahan iaitu terdapat sebuah bangunan yang mempunyai 27 tingkat rumah pangsa di Lot 128 Mk. 14 Daerah Timur Laut di Solok Paya Terubong iaitu *GL Garden* di mana pelan pembangunan tersebut adalah diluluskan sebagai rumah pangsa kos rendah tetapi pemaju telah menjualkan unit pangsa rumah tersebut sehingga RM130 ribu. Pembeli-pembeli rumah tersebut hanya mengetahui perkara ini apabila mereka mendapat sijil penghunian pada tahun 1998. Di sini saya ingin tahu apakah syarat-syarat yang dikenakan untuk mendapatkan status rumah pangsa kos rendah? Bolehkah rumah kos rendah atau kos sederhana rendah dijual dengan RM130 ribu? Siapakah yang menentukan harga jualan rumah semasa meluluskan pembangunan tersebut? Apakah tindakan yang akan diambil oleh MPPP terhadap pemaju yang tidak mengikuti syarat-syarat yang ditentukan oleh MPPP? Saya dapat tahu bahawa satu projek Villa Mas iaitu pemaju perumahan tersebut tidak mengikuti pelan dan sehingga sekarang MPPP tidak meluluskan sijil penghunian. Kes *GL Garden* ini merupakan satu kes penipuan atau kes bersubahat di antara satu sama lain. Saya berasa malu kerana kes ini boleh berlaku di bawah pimpinan kerajaan negeri Dr. Koh Tsu Koon.

Dato' Speaker, setelah negara kita dilanda oleh krisis kewangan dan ekonomi pada tahun 1997 dan kemungkinan tragedi berlaku di Amerika Syarikat pada 11 September 2001 dan serangan dilaksanakan oleh Amerika Syarikat ke atas Negara Afghanistan dan Iraq dan kemudian munculnya wabak penyakit SARS telah mengakibatkan beratus-ratus nyawa terkorban di seluruh dunia. Kesemua peristiwa buruk ini telah menyebabkan ekonomi di negara kita bukan sahaja tidak dapat dipulih tetapi bertambah buruk lagi.

Sungguhpun Kerajaan Pusat telah mengumumkan bahawa sebanyak 3 hingga 5 bilion peruntukan serta beberapa strategi dan insentif akan dicadangkan untuk memulihkan ekonomi negara kita, tetapi saya bercadang bahawa Kerajaan Negeri Pulau Pinang patut mengambil inisiatif untuk mengurangkan cukai pintu dan cukai tanah untuk kesemua lapisan orang khususnya untuk membantu peniaga-peniaga dalam sektor pelancongan termasuk gerai-gerai makanan dan restoran. Dalam 3 tahun kebelakangan ini lebih kurang 30 ribu orang telah diberhentikan kerja dengan secara paksa atau sukarela khususnya pekerja-pekerja kilang atau pekerja-pekerja sub-kontraktor kilang. Sungguhpun kerajaan melalui Pembangunan Sumber Manusia telah melaksanakan Skim Latihan Pekerja diberhentikan kerja tetapi hanya 1235 pekerja daripada 30 ribu pekerja yang telah diberhentikan kerja yang menyertai kursus latihan tersebut. Ini menunjukkan dengan mengadakan kursus latihan tersebut, jelasnya kerajaan negeri telah gagal menyelesaikan masalah pekerja yang telah diberhentikan kerja.

Dato' Speaker, sungguhpun saya mendapat maklumat bahawa terdapat 7 buah syarikat asing memberhentikan operasi di negeri ini dalam tahun 2000 hingga 2002 yang melibatkan lebih kurang 8000 pekerja tetapi jikalau kita bercampur dengan pekerja-pekerja yang berhenti kerja secara sukarela iaitu *Voluntary Seperation Scheme (V.S.S.)*....(dengan izin). Di syarikat multi national yang sedang beroperasi saya jangka pekerja-pekerja yang diberhentikan kerja tentunya banyak lagi. Kita sedia maklum bahawa terdapat beberapa syarikat Multi National telah membuat Skim Berhenti Kerja Secara Sukarela seperti Intel, Sony, Hitachi, Selectron, Seagate, Agillence, Motorola, Robert Bosch dan sebagainya. Saya harap kerajaan negeri dapat menjelaskan berapakah pekerja-pekerja yang telah diberhentikan kerja secara V.S.S. oleh sebab barang-barang jualan syarikat multi national ini telah merosot kerana eksport ke Amerika Syarikat telah dikurangkan dengan banyak. Maka ia telah mengakibatkan kilang tempatan terpaksa memberhentikan pekerja-pekerja seperti Syarikat Unico Sdn. Bhd. yang telah memberhentikan pekerja-pekerja seramai 800 pekerja tahun lepas. Saya juga dapat maklumat bahawa terdapat salah satu syarikat multi national yang telah beroperasi lebih daripada 20 tahun di negeri ini telah berhasrat untuk berpindah ke Negeri China dalam tahun 2005. Adakah ini benar? Jika benar apakah yang akan dibuat oleh kerajaan negeri untuk menasihati kilang tersebut terus beroperasi di negeri ini? Sungguhpun kerajaan negeri mengatakan Lembaga Kemajuan Perindustrian Malaysia (MIDA) telah meluluskan sebanyak 90 projek baru di Negeri Pulau Pinang bagi tahun 2000 hingga 2002.

Dengan pelaburan sebanyak 2000 juta dan mewujudkan sebanyak 32 ribu peluang pekerjaan baru tetapi saya berasa ragu terhadap maklumat tersebut kerana dalam 2 tahun kebelakangan ini kita jarang nampak ada kilang-kilang yang besar atau syarikat multi national membuka kilang di negeri ini. Saya rasa jika ada 90% daripada 90 projek baru tersebut yang melabur di negeri ini, kitapun amat gembira dan bersyukur. Saya harap kerajaan negeri dapat memberikan nama-nama pelabur baru yang telah beroperasi di negeri ini sejak tahun 2000 dan saya percaya tidak ada syarikat dan kilang baru yang tidak mahu nama mereka diketahui oleh orang ramai kecuali kerajaan negeri mahu merahsiakan maklumat tersebut.

Dato' Speaker, kita sedia maklum bahawa dalam tahun 2002, PDC hanya menjual tanah sebanyak 17 ekar tanah perindustrian kepada 10 buah syarikat tempatan dan 2 buah syarikat asing, jika berbanding dengan 33 ekar tanah perindustrian kepada 18 syarikat di mana 15 buah syarikat tempatan dan 3 buah syarikat pelabur asing dalam tahun 2001. Di samping itu, pelaburan baru juga menurun daripada 145 juta dalam 2001 ke 80 juta dalam tahun 2002. Jadi amat jelas daripada penjualan tanah tersebut boleh dikatakan kita telah gagal menarik pelabur-pelabur asing ke Negeri Pulau Pinang walaupun Ketua Menteri Dr. Koh Tsu Koon sentiasa mengheboh-hebohkan kerajaan negeri telah berusaha untuk mempromosi Pulau Pinang sebagai Pusat Teknologi Komunikasi dan Maklumat iaitu ICT serta mengaturkan misi-misi ke Amerika Syarikat, Hong Kong dan Taiwan untuk menarik pelabur asing dalam tahun 2000 hingga 2002. Kita masih ingat semasa Ketua Menteri balik dari misi lawatan ke Amerika Syarikat pada 16 September 2000 di Lapangan Terbang Antarabangsa Bayan Lepas, Tan Sri Dr. Koh telah juga mengumumkan bahawa ada 2 buah syarikat multi-national daripada Amerika Syarikat berminat melabur di Pulau Pinang. Amerika akan mengeluarkan pelaburan sebanyak melebihi RM100 juta tetapi sehingga sekarang tidak ada satu syarikat multi national baru yang datang melabur di negeri ini.

Dato' Speaker, tentang Lebuhraya Jelutong, Lebuhraya Jelutong merupakan lebuhraya yang paling mahal dan juga mengambil masa terlama sekali untuk menyiapkan projek di negeri ini. Oleh sebab projek Lebuhraya Jelutong yang panjangnya hanya 4.7 km akan menggunakan wang sebanyak RM300 juta adalah merupakan lebuhraya yang termahal di Malaysia. Kalau kita bandingkan dengan pembinaan jalan raya yang lain seperti jambatan Pulau Pinang yang panjangnya 13.5 km yang hanya memerlukan 4 tahun untuk menyiapkan projek tersebut dan lebuhraya Utara Selatan yang panjangnya 797 km telah siap dalam 10 tahun, Lebuhraya

Jelutong fasa 1 yang panjangnya hanya 3.16 km dimulakan kerja pembinaannya dalam tahun 1997 dan telah menggunakan selama 6 tahun untuk menyiapkan pembinaan tersebut. Kos pembinaan untuk fasa 1 juga amat dijangka RM100 juta. Sungguhpun Lebuhraya Jelutong telah dibuka untuk kegunaan orang ramai tetapi terdapat beberapa masalah perlu diatasi untuk keselamatan pengguna jalan raya dan orang ramai kerana sejak lebuhraya tersebut dibuka 3 kemalangan telah berlaku dan mengakibatkan 4 nyawa terkorban. Kerajaan patut bertanggungjawab atas kemalangan tersebut kerana Lebuhraya Jelutong dibuka tanpa diwartakan dan kini ia masih merupakan jalan raya yang haram. Oleh sebab konsep yang digunakan adalah konsep yang gagal maka kerajaan negeri tidak patut menggunakan konsep yang sama untuk melaksanakan projek lingkaran luar Pulau Pinang kerana bukan sahaja konsep ini akan menggunakan masa yang panjang tetapi juga risiko yang tinggi, tambahan pula kalau menggunakan konsep ini tanah kerajaan akan disumbangkan kepada pemaju yang mengendalikan lebuhraya satu demi satu. Saya amat hairan kenapa kerajaan negeri boleh menyumbangkan sekeping tanah kerajaan yang berhampiran dengan Jalan Udini dengan luasnya 30 ekar kepada pemaju Lebuhraya Jelutong iaitu Syarikat Jelutong Development Sdn. Bhd. sedangkan syarikat tersebut telah mendapat kuasa untuk menebus tanah di sepanjang Lebuhraya Jelutong. Sebenarnya kerajaan telah memberi sebanyak 324.9 ekar termasuk 30 ekar tanah yang sedia ada di jalan Udini ini kepada Jelutong Development Sdn. Bhd. daripada tanah tersebut terdapat sebanyak 28 juta kaki persegi yang boleh digunakan untuk pembangunan seperti perumahan industri dan komersial. Ini memang merupakan tanah yang luas untuk diberikan kepada Pemaju Lebuhraya Jelutong jika kita menggunakan tanah 28 juta kaki persegi dan kali RM50.00 untuk harga pasaran di kawasan Jelutong bererti Jelutong Development Sdn. Bhd. akan mendapat sebanyak RM1.4 billion jika kesemua tanah lapang dibangunkan. Jadi jelas sekali Pemaju Lebuhraya Jelutong tetap akan mendapat keuntungan yang agak banyak dan lumayan selepas menolak kos pembinaan projek tersebut dan penyelenggaraan berjumlah lebih kurang RM300 hingga RM400 juta.

Berkenaan dengan Jambatan Pulau Pinang. Sejak Penang Bridge Sdn. Bhd. mengumumkan tol Jambatan Pulau Pinang akan dinaikkan 10% pada tahun lepas. Dengan serta merta YAB. Ketua Menteri, Tan Sri Dr. Koh Tsu Koon di dalam surat khabar telah mengumumkan bahawa Kerajaan Negeri Pulau Pinang bantah kenaikan tol tersebut dan akan menulis surat kepada Kerajaan Persekutuan supaya ia tidak diluluskan. Saya harap YAB. Ketua Menteri boleh menunjukkan surat tersebut kepada Dewan yang mulia ini.

Saya harap kerajaan negeri boleh berpegang teguh bersama-sama dengan rakyat Pulau Pinang membantah kenaikan tol yang tidak adil itu. Sungguhpun Penang Bridge Sdn. Bhd. telah mengalami kerugian sebanyak 2 juta pada tahun 2001 tetapi syarikat telah mencatatkan keuntungan selepas cukai sebanyak RM21,044,844 juta pada 31 Disember 2002 iaitu lebih kurang RM21 juta. Sebenarnya Jambatan Pulau Pinang telah mendapat banyak keuntungan sejak ia dibenarkan untuk mengutip tol pada tahun 1985. Kemudian dalam 90-an kenderaan yang melalui Jambatan Pulau Pinang telah meningkat sehingga 3000 setiap hari. Jika kita mengira sebuah kenderaan membayar tol dengan purata RM7.00 sehari maka jambatan tersebut boleh mendapat kutipan tol sebanyak RM371,000 dan mendapat kutipan tol sebanyak RM135 juta setahun tetapi sama ada tol Jambatan Pulau Pinang akan naik atau tidak rakyat akan menanggung segalanya kerana jika Kerajaan Persekutuan tidak membenarkan kenaikan tol maka Kerajaan Persekutuan akan membayar pampasan mengikut perjanjian di antara kerajaan dengan syarikat swasta tersebut. Kerajaan Persekutuan telah membayar pampasan sebanyak RM7.73 juta pada tahun 1999 dan RM8.16 juta pada tahun 2000. Lebih kurang RM8 juta pada tahun 2001 kepada Penang Bridge Sdn. Bhd. Kerajaan Barisan Nasional telah melakukan *double standard*...(dengan izin) dan tidak mengambil berat terhadap rakyat Pulau Pinang kerana jika Jambatan Negeri Terengganu tidak perlu membayar tol, kenapa jambatan kita dikenakan tol. Jambatan Pulau Pinang yang panjangnya 13.5 km telah dibina pada tahun 1985 ia merupakan jambatan yang terpanjang sekali di negara ini manakala jambatan yang kedua panjangnya ialah Jambatan Sultan Mahmud panjangnya ialah 10.5 km yang terletak di negeri Terengganu yang telah siap dibina dalam tahun 1990.

Dan pada mulanya hanya diperlukan membayar 50 sen setiap kali tetapi sehingga tahun 1999 apabila kerajaan negeri dikuasai oleh Kerajaan PAS maka tol jambatan tersebut pun dihapuskan serta merta. Oleh sebab, Jambatan Pulau Pinang telah lama dibenarkan untuk mengutip tol jadi sudah sampai masa Kerajaan Persekutuan harus mengkaji semula untuk menghapuskan kutipan tol Jambatan Pulau Pinang dan membenarkan kerajaan negeri untuk menguasai jambatan tersebut kerana kini jambatan Pulau Pinang adalah dikuasai oleh Intrial Bhd. dan Syarikat Intrial adalah dikuasai oleh Kementerian Kewangan.

Dato' Speaker dalam sesi Dewan yang lalu Ketua Menteri Tan Sri Dr. Koh Tsu Koon telah menjawab bahawa Kerajaan Negeri hanya memberi peruntukan sebanyak RM5.8 juta kepada PDC pada awal dulu tetapi Ketua Menteri tidak menjawab bagaimana Kerajaan Negeri memberi kuasa kepada PDC untuk mengambil alih tanah

daripada tanah kerajaan rakyat jelata dan menebus tanah dipinggir laut seperti di Lebuh Macallum dan Pantai Jerjak hingga ke Batu Uban. Sejak PDC ditubuhkan pada tahun 1969 hingga sekarang ia telah berjaya mengambil tanah seluas 16,281 ekar khususnya di kawasan seperti Bandar Baru, Bayan Baru, Bandar Seberang Jaya, Bukit Jambul dan Batu Kawan untuk pembangunan perumahan. Manakala tanah perindustrian di Bayan Lepas, Perai, Juru di Bukit Minyak juga dipertanggungjawabkan oleh PDC untuk dijual kepada pelabur-pelabur asing dan Tempatan ini PDC masih mempunyai tanah seluas 190 ekar di Pulau dan lebih kurang 6000 ekar di Seberang Perai khasnya di Batu Kawan. PDC sepatutnya adalah sebuah agensi kerajaan yang kaya-raya atau mempunyai aset yang banyak tetapi malangnya PDC telah mengalami kerugian sebanyak 18 juta pada akhir tahun 1989.

Dato' Speaker pertumbuhan ekonomi di negara kita pada tahun 1999 adalah 6.1 % dan pada tahun 2000 adalah 8.3%. Kalau mengikut prestasi ekonomi negara kita PDC sepatutnya akan mencatat keuntungan yang cemerlang dalam tahun 2000 malangnya kemungkinan kewangan PDC telah mengalami akaun yang paling teruk sekali di dalam sejarah PDC. Ini adalah sebab PDC telah diarah untuk membina Stadium Batu Kawan dengan perbelanjaan kos sebanyak 105 juta pembinaan Stadium Batu Kawan telah membebankan kewangan PDC dan terpaksa meminjamkan wang daripada bank tujuannya dibina adalah digunakan untuk Sukan Malaysia Ke-13 selepas itu stadium tersebut jarang digunakan kecuali disewa beberapa kali untuk perlawanan bola sepak. Ini stadium tersebut telah disifatkan sebagai Gajah Putih dan kos penyelenggaraan sebulan ialah sebanyak RM100 ribu tiap-tiap bulan dan perbelanjaan yang begitu banyak telah memburukkan kewangan PDC dan mulai pada 1 April tahun ini, Majlis Perbandaran Seberang Perai telah dipertanggungjawabkan untuk menyelenggara Stadium Batu Kawan. Sebagai Ketua Menteri, Merangkap Pengerusi PDC YAB. Tan Sri Koh Tsu Koon sepatutnya menumpukan lebih masa dan giat berusaha untuk memperbaiki kewangan PDC dan bukannya sentiasa menghadiri aktiviti-aktiviti Timbalan Perdana Menteri.

Dato' Speaker saya ingin memaklumkan terdapat lebih daripada 20 anak Syarikat PDC atau syarikat yang berusaha dengan PDC telah mengalami kerugian yang besar sehingga RM150 juta pada tahun 2000 atau 2001. Selain daripada kerugian yang dialami oleh anak syarikat PDC juga mengalami kerugian dalam beberapa pelaburan dan juga PDC dihutang oleh beberapa syarikat sehingga sekarang tidak dapat dituntut balik. Setakat tahun 2002 PDC masih berhutang sama bank sebanyak RM145 juta. Di sini saya ingin menunjukkan beberapa anak syarikat PDC yang mengalami kerugian iaitu:-

- (1) Bayan Bay Development Sdn. Bhd. telah mengalami kerugian sebanyak RM59 juta.
- (2) World Wide Venture Sdn. Bhd. telah mengalami kerugian RM16 juta
- (3) Premier High Corporation mengalami kerugian RM16 juta dan sebagainya.

Lain-lain pelaburan PDC yang mengalami kerugian iaitu :-

- (1) Stadium Batu Kawan untuk Januari hingga Disember 2002 PDC telah merugikan sebanyak RM918 ribu.
- (2) Penang Bridge Sdn. Bhd. PDC telah merugi RM375 ribu.
- (3) Bayan Mall di Bayan Baru mengalami kerugian lebih kurang RM30 juta.
- (4) Tanjung Pinang Development iaitu PDC berkongsi dengan PGN sebanyak RM1.5 juta syer dan PDC telah mengalami kerugian RM683,000. PDC membeli saham PBA sebanyak RM33 juta dengan harga sekarang *paper lost* sebanyak RM662,000. PDC dalam *Popular Profail* masih belum mendapat balik 500000. PDC telah di hutang oleh Syarikat Pertanian Bersekutu sebanyak RM5.8 juta. Tunggakan cukai tanah dan bayaran penyelenggaraan dihutang oleh orang lain iaitu sebanyak RM2.2 juta. Kontraktor projek Pangsapuri di Bukit Jambul dihutang kontraktor ini adalah sebanyak RM1.3 juta.

Dato' Speaker, dalam Rancangan Malaysia Ketujuh, Perbadanan Pembangunan Pulau Pinang (PDC) telah diarah untuk membina 9,157 unit rumah kediaman tetapi apabila tempoh tamat, PDC hanya membina sebanyak 1,722 unit kediaman sahaja atau bererti PDC hanya mencapai kurang daripada 20% sasaran yang ditetapkan tetapi PDC tidak melaksanakan apa-apa projek perumahan dalam tahun 1998 hingga tahun 2000 dan hanya membina 53 unit perumahan sahaja dalam tahun 2001 dan saya memang tidak boleh terima alasan yang diberi oleh PDC kerana kegawatan ekonomi. Kita mesti tahu bahawa PDC ditubuhkan adalah bertujuan untuk membangunkan perumahan untuk memenuhi keperluan rakyat biasa. Kalau PDC tidak mahu atau tidak mampu untuk membina perumahan maka rakyat Pulau Pinang akan menderita kerana kekurangan perumahan.

Di samping itu, PDC juga mengutamakan pembinaan rumah kediaman dalam kos sederhana atau kos tinggi melebihi daripada 50%. PDC sepatutnya membina 70% hingga 80% dalam pembinaan rumah kos rendah atau kos sederhana rendah. Masalah projek perumahan PDC yang lain adalah kelewatan disiapkan. Keadaan ini telah menyusahkan pembeli rumah sungguhpun di dalam perjanjian jual beli tiada syarat menghadkan PDC mesti menyiapkan rumah dalam tempoh masa yang tertentu. Ini memang tidak adil terhadap pembeli rumah kerana jika bayaran rumah lewat dijelaskan denda dikenakan terhadap pembeli. Sebaliknya rumah PDC lewat disiapkan, pembeli rumah tidak boleh menyaman PDC.

Saya ingin membawa satu kes berkenaan dengan PDC membayar lebih kepada kontraktor. PDC telah membuat bayaran yang terlebih sebanyak RM15,868.00 kepada sebuah syarikat kontraktor. Perkara ini boleh berlaku kerana syarikat tersebut telah dilantik sebagai kontraktor kepada PDC, kemudian kontraktor tersebut telah gagal menyiapkan kerja penyelenggaraan untuk projek pembangunan PDC yang mengandungi sebanyak 140 unit rumah teres dua tingkat di Seberang Jaya. Akhirnya PDC terpaksa melantik kontraktor yang lain untuk menyiapkan kerja tersebut dan jumlah bayaran yang terlebih masih belum dijelaskan lagi. Kes yang kedua, sungguhpun saya telah membawa kes ini di Dewan yang mulia sesi yang lalu tetapi saya masih tidak puas hati kerana saya tidak mendapat apa-apa jawapan atau penjelasan yang lebih mendalam seperti bilakah kes ini, buat kali yang pertama akan didengar di Mahkamah. Kes ini begini, mengikut laporan PDC, Syarikat Popular Profile telah membeli sekeping tanah perindustrian seluas 10.45 ekar di Bukit Minyak pada tahun 1997 dengan harga RM5.54 juta. Semasa perjanjian jual beli ditandatangani, Syarikat Popular Profile Sdn. Bhd. telah membayar wang deposit sebanyak 20% daripada harga yang dibeli. Malangnya oleh sebab kegawatan ekonomi, Syarikat Popular Profile telah membatalkan pembelian tersebut dan PDC terpaksa membayar balik 10% daripada wang tersebut. Akan tetapi, PDC telah membuat kesilapan dan membayar RM500,000 kepada syarikat tersebut dan mengakibatkan PDC telah mengalami kerugian sebanyak RM500,000 dan sampai sekarang masih belum dijelaskan lagi. Saya telah melaporkan kes ini kepada balai polis pada 8hb. Mei 2003 dan saya harap lebih baik kerajaan negeri dapat menyelesaikan kes ini dengan secepat mungkin dan memberitahu saya, kalau tidak sekali lagi saya akan melaporkan kes ini kepada Badan Pencegah Rasuah terhadap kerajaan negeri yang diketuai oleh Y.A.B. Tan Sri Dr. Koh Tsu Koon atau beberapa sebab.

Sebab yang pertama, sebagai Ketua Menteri merangkap Pengerusi PDC. Tan Sri Koh Tsu Koon telah menyalahguna kuasa untuk melantik Dato' Ahmad bin Ismail sebagai Ahli Majlis Perbandaran Pulau Pinang untuk tahun 2003. Sedangkan Syarikat Popular Profile masih belum mengembalikan wang sebanyak RM500,000 kepada PDC. Untuk maklumat Dewan ini, Dato' Ahmad Ismail.....(gangguan).

Dato' Speaker:

Yang Berhormat, kalau Yang Berhormat ada bukti-bukti silalah lapor ke balai polis. Tidak payah bangkit di sini.

Ahli Kawasan Batu Lintang (Y.B. Encik Law Heng Kiang):

Sebab yang kedua, PDC telah menyelewang....(gangguan).

Dato' Speaker:

Pergi cerita benda itu semua, sudah jelas, tidak payah cerita dalam Dewan ini.

Ahli Kawasan Batu Lintang (Y.B. Encik Law Heng Kiang):

PDC telah menyeleweng wang rakyat sebanyak RM500,000 semenjak tahun 1998 dan semua Ahli Lembaga PDC bertanggungjawab terhadap penyelewengan ini. Dato' Speaker, sebenarnya ini merupakan kali yang kedua, Ketua Menteri telah menyalahguna kuasa untuk melantik seorang pemimpin yang tidak mempunyai moral dan tatatertib yang baik untuk dijadikan Ahli Majlis. Kali yang pertama ialah Ketua Menteri melantik diri sendiri sebagai seorang pengerusi di sebuah syarikat yang telah dipaparkan di dalam Bursa Saham Kuala Lumpur yang dinamakan PBA Holding Berhad kerana ia bercanggah dengan peraturan 79 Perlembagaan Negeri yang menyatakan bahawa Ketua Menteri tidak seharusnya membabitkan dirinya secara aktif di dalam perniagaan.

Dato' Speaker:

Yang Berhormat, itupun saya rasa jawapan telah diberi dengan jelas, Yang Berhormat pun faham. Tidak payah bangkit lagi.

Ahli Kawasan Batu Lancang (Y.B. Encik Law Heng Kiang):

Dato' Speaker, saya ada tinggal beberapa soalan sahaja. Berkenaan dengan Majestic Height. Saya telah mendapat jawapan iaitu kerajaan negeri telah memberitahu saya bahawa MPPP dan kerajaan negeri akan memperuntukkan sebanyak RM3.0 juta untuk membina tebing tinggi di Majestic Height. Ini telah mengesahkan bahawa Majestic Height memerlukan tebing cerun ini di tebing bukit ini dibina. Baru sahaja mendapat sijil penghunian. Y.B. Paya Terubong telah mencabar bahawa jikalau sijil penghunian Majestic Height perlukan membina tebing cerun, Y.B. Paya Terubong akan meletakkan jawatan sebagai Ahli EXCO dan ini adalah jawapan kalau Y.B. Paya Terubong tidak dapat jawapan ini boleh merujuk kepada sesiapa yang bertanggung jawab, kerajaan negeri, kerajaan tempatan.

Ahli Kawasan Paya Terubong (Y.B. Dato' Dr. Loh Hock Hun):

Dato' Speaker, saya nyatakan kalau O.C.....(dengan izin), tidak boleh dapat kerana ini tebing cerun tidak boleh diberi surat oleh Jabatan Kerja Raya (JKR). Kalau ini, sijil penghuni tidak boleh dapat kerana ini isu, saya akan letak, tetapi ini tebing cerun tentulah satu keadaan daripada JKR. Sekarang ini, Ahli Kawasan Batu Lancang keliru semua pembeli kerana masa sekarang tidak boleh dapat O.C atau tidak boleh dapat surat sokongan daripada PBA kerana pembeli mesti beri RM7,500 untuk *liquilator* tetapi bukan isu stroke punya pasal tidak boleh dapat O.C. dia keliru semua pembeli supaya pembeli takut tidak mahu beri RM7,500. Ini bukan tujuan betul-betul mahu bantu pembeli. Itu tujuan mahu beri pembeli takut, takut tidak mahu beri duit, tidak beri duit ini sudah tidak mahu dapat, pembinaan ini tidak boleh siap semua ini, saya tahu niatnya Ahli Batu Lancang, saya tahu tidak payah sebut, ini satu perkara bukan mahu bantu pembeli tapi takutkan pembeli, saya tidak cakap struktur tidak payah buat, kerajaan sudah janji mesti mahu buat. Peruntukan sudah ada, EXCO pun sudah lulus, macam mana kita tidak mahu janji kita buat bina ini *softview* tetapi isu O.C tidak boleh dapat sekarang. Ahli Batu Lancang pun tahu apa pasal tetapi dia mahu keliru semua isu supaya pembeli takut, kalau ini dia tidak mahu bantu, tidak payah, jangan bagi susah, orang sudah susah, lagi tambah susah. Ini niat tidak baiklah, terima kasih.

Ahli Kawasan Batu Lancang (Y.B. Encik Law Heng Kiang):

Dato' speaker, sebenarnya isu ini saya telah bangkit dalam Dewan ini sejak 2001 apabila Ketua Menteri telah mengumumkan bahawa kerajaan negeri akan membantu dan memperuntukkan RM3.0 juta untuk membina tebing cerun ini. Saya kerap bertanyakan kerajaan negeri, bilakah tebing cerun ini akan dibina?

Saya pergi ke tempat itu, menyiasat tetapi nampaknya tidak ada apa-apa dilaksanakan. Oleh sebab itu, saya mesti kena menekan kepada kerajaan negeri supaya tebing cerun ini mesti dibina terlebih dahulu dan bukan sampai semua siap baru tunggu tebing cerun ini dibina. Ini memang tidak boleh dapat O.C. Walau bagaimanapun, saya rasa semua orang faham bahawa Ahli Kawasan Paya Terubong selalu putar belit, sudah janji itu, tetapi tidak mahu tunaikan janjinya. Ini adalah jelas bahawa tebing cerun ini mesti dibina, kalau tidak walau bagaimanapun projek ini, PBA, Telekom, Tenaga ke, semua siap tetapi tanpa pembinaan tebing cerun ini dibina, memang tidak boleh dapat O.C. Tidak semua orang tahu.

Ahli Kawasan Paya Terubong (Y.B. Dato' Dr. Loh Hock Hun):

Penjelasan. Kalau Y.B. Batu Lintang boleh dapat duit RM2 juta, kalau kita boleh dapat O.C. bagaimana Ahli Yang Berhormat mahu bertanggungjawab. Saya sudah cakap kalau tidak dapat O.C. saya akan letak jawatan. Sekarang disebut dalam Dewan ini.

Ahli Kawasan Batu Lintang (Y.B. Encik Law Heng Kiang):

Tanpa pembinaan tebing cerun ini dibina memang kerajaan telah membuat satu precedent, dengan izin.

Ahli Kawasan Paya Terubong (Y.B. Dato' Dr. Loh Hock Hun):

Soalan saya kalau dapat, bagaimana Y.B. Kawasan Batu Lintang mahu mencabar saya.

Ahli Kawasan Batu Lintang (Y.B. Encik Law Heng Kiang):

Saya tidak mencabar sesiapa untuk kebaikan pembeli rumah tetapi Y.B. Paya Terubong telah membuat kenyataan yang bukan-bukan. Seperti pada 4 Februari, Yang Berhormat telah menyatakan dalam surat khabar bahawa O.C. boleh dapat dalam tempoh satu bulan tetapi selepas bulan Mac, Y.B. Paya Terubong menyatakan bahawa semua dokumen tidak sampai ke tangan beliau, oleh sebab itu O.C. tidak boleh dapat. Sekarang pusing pula, cakap lain. Sudahlah, jangan cakap yang lain.

Dato' Speaker:

Yang Berhormat saya ingat cukuplah, cukuplah.

Ahli Kawasan Batu Lintang (Y.B. Encik Law Heng Kiang):

Cukuplah, kita tahulah.

Dato' Speaker:

Yang Berhormat, kita pun hendak berhenti untuk makan, ringkaskan sahaja.

Ahli Kawasan Batu Lancang (Y.B. Encik Law Heng Kiang):

Dua masalah sahaja, sekejap saja habis, iaitu berkenaan dengan kerajaan tempatan iaitu satu berkenaan dengan Taman Nirwana iaitu bau busuk daripada kilang ayam. Dalam Dewan yang lalu MPSP kerajaan negeri telah mengatakan bahawa kilang ini sudah janji kilang ini bau tidak akan dikeluarkan tetapi pada masa itu untuk beberapa bulan, bau memang tidak dikeluarkan tetapi awal tahun ini telah muncul balik. Saya harap kerajaan MPSP dapat mengambil tindakan kerana pada satu masa MPSP juga mengatakan akan menutup atau memindahkan kilang ini ke tempat lain, tetapi apa tindakan sekarang?

Yang kedua, mengenai anjing liar di Pulau. walaupun jawapan telah oleh MPPP bahawa mereka ada mengawal anjing tanpa lesen tetapi yang masalah ini ialah anjing liar yang mempunyai lesen. Kita tahu lesen ini diberi dengan sedang daripada MPPP sebab di sini saya ingin merayu supaya MPPP tidak dengan senangnya memberikan lesen kepada anjing liar. Kalau penghuni ada alamat kita boleh bagi lesen kalau tidak jangan memberikan satu orang lesen berpuluh-puluh lesen kerana di kawasan saya iaitu School Lane di Jelutong Market terdapat lebih daripada 20 ekor anjing liar yang selalu menggigit dan mengejar budak-budak. Di Lintang Slim walau pun MPPP telah menangkap lebih kurang 6 ekor tetapi ada lebih daripada 10 ekor lagi di sana. Saya harap kedua-dua kerajaan tempatan boleh mengambil tindakan yang sewajarnya. Saya menyokong dan terima kasih.

Dato' Speaker:

Pengumuman, jamuan tengah hari disediakan di Dewan Makan mulai sekarang. Ahli-ahli Yang Berhormat, Dewan ditangguhkan sehingga jam 2.30 petang.

Dewan ditangguhkan pada jam 1.05 tengah hari.

Tuan Speaker, pihak berkuasa seharusnya tahu bahawa percubaan yang berkenaan telah menyelamatkan keadaan kelam kabut, menyebabkan kesesakan lalu lintas, kesusahan kepada penduduk tempatan tidak selamat *change way* itu, (dengan izin). Penukaran sistem jalan itu telah menjejaskan banyak kemalangan berlaku di kawasan itu dan juga seorang perempuan telah terkorban mati semasa percubaan jalan trafik itu. Ada 710 sebab ramai orang menentang *change way* itu (dengan izin). Ini 710 tukar balik OIL, sebab bila tukar jalan, sistem jalan telah pusing-pusing dan sudah membazir petrol, 710 tukar balik OIL sebagai mengapa Amerika Syarikat bom Iraq 710 *listen*, balik OIL. Dari *paper cutting* telah mencerminkan ramai penduduk sana menentang *change way* ramai orang tidak suka tetapi macam mana pihak berkuasa “nye nye lai” (bahasa cina) dia khas mahu jalan itu, saya tidak tahu mengapa itu.

Ini dijalankan oleh professional Dr. Hashim iaitu professional trafik iapun sebut tidak sesuai *change way of this one* Jelutong Road mengapa pihak MPPP, pihak kerajaan tempatan terpaksa melancarkan atau melaksanakan *change way of Jelutong Road*(dengan izin) ini memang kita sebut, Barisan Nasional kita mahu dengar suara dari rakyat, pegawai yang tinggal di bilik *aircond* sahaja itu sedar akan kesusahan rakyat yang berkenaan.

Tuan Timbalan Speaker:

Penjelasan dari Batu Lancang.

Ahli Kawasan Batu Lancang (Y.B. Encik Law Heng Kiang):

Tuan Speaker, saya ada membawa satu usul mengenai masalah penukaran jalan sehalu di Jalan Sungai dan Jalan Jelutong, saya rasa Yang Berhormat Pengkalan Kota banyak menentang perkara ini, saya harap Yang Berhormat, Pengkalan Kota, masa usul jangan lari dari Dewan ini.

Ahli Kawasan Pengkalan Kota (Y.B. Encik Lee Hack Teik):

Terima kasih, Tuan Speaker, ini bukan penjelasan, ini tentang bukan isu itu, saya rasa ini dia kacau sahaja Batu Lancang, dia punya Batu Lancang, buang sini, buang sana, dia selalu kacau, bukan Batu Uban, baik punya, Batu Lancang tidak baik punya, Lancang tahu.

Tuan Timbalan Speaker:

Teruskan Yang Berhormat.

Ahli Kawasan Pengkalan Kota (Y.B. Encik Lee Hack Teik):

Dalam maklum balas yang diterima saya mendapati bahawa tidak kurang daripada 95 % penduduk tempatan membantah pertukaran jalan sehala ini, terbukti dalam sesi soalan Ahli EXCO tanya ada buktikah, ini semua saluran maklum balas tentang pertukaran sistem sehala dalam 300 salinan kita terima cuma 6 salinan setuju *change way* sahaja, ini bermakna 95%, *over 95 %*(dengan izin) menentang *change way* Jelutong itu.

Tuan Speaker, saya menyeru pihak berkuasa yang berkenaan menghormati maklum balas dan reaksi penduduk tempatan, mereka dan pegawai-pegawai yang berkenaan janganlah keras kepala, janganlah mata besar dan mata kecil, mata besar lihat Ahli EXCO yang kuat, saya ADUN tidak kuat, ini kasihan saya susah, satu tangan saya perlu mengharap rakyat kawasan sekitar, dia menentang tetapi lain tangan, menentang, dia cakap lebih besar, saya orang kecil walaupun saya badan besar sedikit tetapi ada orang satu mata besar, satu mata kecil sebagai satu kereta yang terkena, saya tidak mahu cakap(bahasa Cina) saya harap pihak berkenaan patut, boleh dengar dengan suara ayat yang biasa, bukan mesti ikut orang yang dia rasa kuat, mereka sentiasa mengambil tahu rungutan dan ketidak puasan rakyat kita, dia boleh buat perkara yang tidak perlu ...(bahasa Cina) atau dengan Inggeris kata *undo unnecessary thing* sebagai itu kita sebenarnya Jelutong Express ada projek yang bagus, semua orang tepuk tangan, semua orang puji, tetapi selepas pembukaan Jelutong Expressway dengan rasmi tetapi *change of way* atau pertukaran sistem jalan sehala sudah jejas atau Jelutong Expressway yang lama tidak berkesan. Jelutong Expressway bagus, tetapi *change of way* tidak bagus ini, semasa pelancaran, dapat tepuk tangan dapat kesan yang tidak bagus, *not good result*. Dengan ini kita berharap kalau tidak perlu buat tarik balik kenapa cakap percubaan, percubaan sebulan tetapi setelah percubaan sebulan dia cakap itu, sikap ini memang salah tidak bagus, boleh tarik balik, kita buat untuk rakyat kita bukan untuk sesiapa, dengan ini saya bukan perlu. Saya harap pihak berkuasa, kalau percubaan tidak sesuai boleh tarik balik, tidak perlu *force*, tekan rakyat untuk terima *change of way*. Dengan ini saya harap *do unnecessary thing*.

Tuan Speaker, isu ke tiga Jambatan Pulau Pinang adalah menjadi simbol menggabungkan Pulau Pinang dengan Semenanjung, sejak jambatan ini disiapkan ia telah banyak menyumbang kepada pembangunan Pulau Pinang, pendek kata Jambatan Pulau Pinang adalah kebanggaan rakyat Negeri Pulau Pinang tetapi dari segi pegangan saham, Jambatan Pulau Pinang bukanlah kepunyaan Negeri Pulau Pinang akibatnya Kerajaan Pulau

Pinang dan rakyat Pulau Pinang mesti menanggung resiko kenaikan tol jambatan, ini sebagai tadi Ahli Bertam, kawasan Bertam menyebut kenaikan tol, 5 tahun sekali, kerana ada *agreement* Pulau Pinang *Bridge Company*....(dengan izin), untuk mengatasi masalah kenaikan tol itu saya merayu Kerajaan Negeri supaya menimbangkan memohon bantuan kewangan dari Kerajaan Pusat untuk mendapat balik pemilikan Jambatan Pulau Pinang itu, selain itu saya merasa gembira Y.A.B. Ketua Menteri dengan tegasnya menolak kenaikan tol, jambatan sebanyak 10% yang dicadangkan berkuatkuasa pada bulan September tahun ini, ketegasan Y.A.B. Ketua Menteri patut diberi kepujian.

Tuan Speaker, isu industri pelancongan, Pulau Pinang mempunyai potensi untuk menjadi kawasan pelancongan, kebudayaan dan perubatan pelancongan yang terkenal di dunia, ini akan dapat membantu ekonomi Pulau Pinang dan mendatangkan pendapatan yang lumayan. Tuan Speaker, boleh mendatangkan pendapatan yang lumayan yang menjadi masalah ini ialah bagaimana dapat menarik lebih ramai pelancong dari luar negara datang ke Pulau Pinang, khasnya dari Asean, China atau middle east. Kita mesti menjemput lebih banyak syarikat kapal terbang yang memberi perkhidmatan terbang terus, *direct flight*(dengan izin) lapangan terbang Pulau Pinang, pada masa ini terdapat ramai pelancong dari Negeri China, Taiwan, Jepun, Korea dan negara-negara Arab boleh belanja dalam industri pelancongan, ini tidak sama dahulu, kita lihat pelancong Inggeris, Amerika sangka bagus tetapi sekarang *western wind* telah tukar dari *Eastern wind*(dengan izin), sekarang *eastern*, timur yang mengandungi Negara China, asal boleh belanja, kita ada sedikit produk yang boleh suka oleh pelancong luar negara itu, untuk menarik pelancong-pelancong ini kita perlulah meningkatkan kemudahan-kemudahan industri pelancongan Pulau Pinang, sebagai contoh Negara Dubai, walaupun negara Islam tetapi pandai buat industri pelancongan, sungai boleh buat cantik, kita punya Sungai Pinang, susah tetapi Sungai Dubai boleh jadi satu tempat atau kawasan emas, boleh bina hotel *five star*, ditepi Sungai Dubai, kita boleh berjalan kaki lihat pemandangan yang cantik, tetapi bila lihat Sungai Pinang cuba boleh dum, ini dum bukan apa, tetapi batu masuk, air najis masuk, dum sebab kita punya sistem pembentongan di tepi laut tidak ada *toilet*, dia punya natural tanah semua masuk laut, kita hendak majukan, naik taraf, kita mesti *include* atau *upgrade* pelancongan kita, satu contoh Sungai Pinang perlu, sebagai *London Bridge is falling down* ini sungai terkenal mesti buat cantik tetapi nasib tidak baik Sungai Pinang tidak tahu. Terima kasih, Tuan Speaker, isu kelima.

Ahli Kawasan Sungai Pinang (Y.B. Encik Looi Swee Cheang):

Penjelasan.

Tuan Timbalan Speaker:

Penjelasan Sungai Pinang.

Ahli Kawasan Sungai Pinang (Y.B. Encik Looi Swee Cheang):

Dato' Speaker, sayapun setuju dengan Yang Berhormat Pengkalan Kota dengan beberapa perkara, terutamanya rumah-rumah tepi, tetapi Sungai Pinang, memang teruk sangat tetapi mungkin Yang Berhormat Pengkalan Kota tujukan kepada saya, saya hadapi masalah juga saya akan bantu bersama-sama kita buatlah.

Ahli Kawasan Pengkalan Kota (Y.B. Encik Lee Hack Teik):

Sungai Pinang pun saya punya jiran juga. Sungai Pinang sempadan dengan Pengkalan Kota. You okay kita okay, sama-sama pergi karaoke..(ketawa).

Tuan Speaker, isu kelima mangsa kebakaran Gat Lebu Nordin, untuk makluman Dewan yang mulia ini pada 7 haribulan Januari 2003 ada berlaku satu kebakaran yang terbesar dalam sejarah kes kebakaran Pulau Pinang. Kebakaran ini telah mengakibatkan 52 buah rumah dan 151 keluarga hilang rumahnya dan kehidupan mangsa-mangsa itu dalam kesusahan dan sakit hatinya dengan kata Cina; "cap soi hon kor je" sebagai masuk air dalam dan api panas, susahlah.

Untuk menyelesaikan masalah kehilangan rumah-rumah mangsa, saya minta Kerajaan Negeri Pulau Pinang supaya mempercepatkan pembinaan rumah murah kawasan Gat Lebu Nordin yang musnah akibat kebakaran. Selain daripada itu, saya juga meminta supaya mangsa-mangsa kebakaran di beri bantuan kewangan yang sewajarnya supaya mereka dapat hidup semula di kawasan asal.

Tuan Speaker, menurut mangsa-mangsa kebakaran mereka meminta di beri pampasan sebuah rumah pangsa yang keluasanya tidak kurang dari 650 kaki persegi yang mengandungi 3 bilik tidur dengan 1 tempat letak kereta percuma. Sementara menunggu siapnya rumah mangsa yang dibekalkan pemaju hendaklah memberi wang pampasan sebanyak RM500 sebulan untuk sewa rumah sehingga siapnya rumah pangsa mereka. Sementara itu, bagi penyewa-penyewa mereka menuntut supaya di beri peluang keutamaan membeli rumah kos sederhana yang dibina di atas tapak itu.

Tuan Speaker, saya menyeru kerajaan negeri supaya mempercepatkan kelulusan projek pembangunan semula dengan secepat mungkin. Tuan Speaker, saya juga mengambil kesempatan ini untuk mengucapkan ribuan terima kasih kepada Kerajaan Negeri Pulau Pinang, Ketua Menteri, Timbalan Ketua Menteri dan semua Y.B. Ahli EXCO, Jawatankuasa Tabung TYT, Jabatan Kebajikan, Pejabat Daerah dan Tanah, Pegawai dan kakitangannya serta orang awam dan badan-badan amal yang banyak memberi pertolongan samaada dari segi kewangan mahupun sebaliknya kepada mangsa-mangsa kebakaran di Gat Lebu Nordin itu.

Tuan Speaker, dengan atas dua, tiga isu saya, saya memohon menyokong. Sekian terima kasih.

Timbalan Speaker:

Terima kasih Ahli Kawasan Pengkalan Kota. Jemput Ahli Kawasan Air Itam.

Ahli Kawasan Air Itam (Y.B. Encik Lye Siew Weng):

Tuan Speaker, Ahli-Ahli Dewan Yang Berhormat, Tuan-Tuan dan Puan-Puan yang saya hormati sekalian. Selamat petang dan Salam Sejahtera. Terima kasih di ucapkan kepada Tuan Speaker yang memberi kesempatan kepada saya di Dewan yang mulia ini untuk saya mengucapkan terima kasih kepada Tuan Yang Terutama Yang di Pertua Negeri Pulau Pinang kerana ucapan beliau yang bernas, padat dan keprihatinan terhadap perkembangan Negeri Pulau Pinang secara keseluruhannya. Ucapan beliau banyak membawa iktibar kepada Dewan ini di Mesyuarat Pertama Penggal Kelima Dewan Undangan Negeri Pulau Pinang Ke Sepuluh pada 19 Mei, tahun ini.

Tuan Speaker, kita berasa begitu bangga dan bertuah kerana mempunyai seorang pemimpin selaku TYT yang banyak pengalaman di dalam politik dan di dalam pentadbiran Negeri Pulau Pinang serta di sanjung tinggi sebagai seorang tokoh terkenal di Pulau Pinang. Kita yakin di bawah kepimpinan beliau Negeri Pulau Pinang dapat berkembang dengan lebih maju dan rakyat berfaedah lebih luas dalam bidang ekonomi, pendidikan, agama, sosial penyayang dan lain-lain lagi. Lebih-lebih lagi kita yakin di bawah kepimpinan TYT yang peramah dan kebijaksanaannya maka kerajaan Pulau Pinang akan lebih maju, stabil dan kita bersama-sama melangkah kemajuan yang lebih cergas, aktiviti dalam semua aspek.

Tuan Speaker, saya yakin di bawah kepimpinan TYT yang mengamalkan cara-cara yang *moderate* dan mempraktis projek-projek yang berfaedah dan secara penyayang iaitu caring and sharing, maka keyakinan rakyat jelata Negeri Pulau Pinang akan menjamin kemenangan calon-calon Barisan Nasional dalam pilihan raya yang akan datang ini nanti, kerana mereka menaruh keyakinan kepada kemajuan yang stabil dan dapat menunaikan janji-janji mereka dan mereka dapat menikmati keadaan yang aman damai dan kemakmuran ekonomi negara kita. Di sini saya ucapkan syabas dan tahniah kepada TYT yang arif dan bijaksana.

Tuan Speaker, perkara yang saya ingin sentuh adalah seperti Bukit Bendera. Bukit Bendera merupakan satu tarikan pelancongan yang telah lama menjadi titik fokus tempat pelancongan di Negeri Pulau Pinang. Saya membawa perhatian kepada isu kerosakan Keretapi Bukit Bendera, keadaan menjadi lebih serius apabila ianya berlaku hanya pada hari cuti atau cuti am yang di sebut oleh Y.B. Pengkalan Kota kelmarin. Walaupun isu ini dibangkitkan berulang kali di dalam Dewan dan soalan ini telah pun di jawab oleh Y.B. Dato' EXCO Bukit Gelugor pada kelmarin, tetapi kerosakan Keretapi Bukit Bendera ini seolah-olah telah menjadi satu perkara routine atau pusingan yang tidak dapat dielakkan.

Tuan Speaker, saya ingin menyeru kepada pihak kerajaan negeri untuk mempercepatkan pelaksanaan projek baru untuk membina kereta kabel di samping memperbaiki kemudahan Keretapi Bukit Bendera yang sedia ada. Ini untuk mengatasi masalah kerosakan Keretapi Bukit Bendera yang sering berlaku sehingga menyusahkan penduduk-penduduk tempatan termasuk murid-murid sekolah di atas Bukit Bendera. Sekiranya kerosakan di teruskan akan menjejaskan industri pelancongan Negeri Pulau Pinang secara serius. Pelancong yang mempunyai pengalaman yang pahit, dia rasa tidak seronok, tidak akan kembali semula ke destinasi ini lagi. Saya khuatir mereka akan memburukkan nama baik Bukit Bendera. Apatah lagi industri pelancongan merupakan sumbangan pendapatan negeri yang kedua.

Tuan Speaker, perkara yang kedua, kesesakan lalu lintas di kawasan Air Itam iaitu KADUN saya. Tuan Speaker, keadaan kesesakan lalu lintas kawasan Air Itam sedikit sebanyak telah terurus dengan pembukaan Jelutong Expressway. Walau bagaimanapun keadaan lalu lintas di KADUN Air Itam semakin meruncing dengan bertambahnya kenderaan-kenderaan keluar masuk ke 'Kek Lok Si' iaitu tempat destinasi pelancongan yang amat terkenal. Memandangkan keadaan lalu lintas yang kucar kacir dan tempat letak kereta yang tidak mencukupi, saya ingin mencadangkan kerajaan tempatan atau negeri mengkaji keadaan lalu lintas di Air Itam seperti penyusunan semula lalu lintas di Air Itam.

Tuan Speaker, Pasar Awam di Air Itam telah lama hendak di kaji semula juga. Saya cadangkan pembinaan satu bangunan Pasar Awam yang dilengkapi dengan kemudahan yang moden. Bangunan ini hendaklah dilengkapi dengan kemudahan tapak meletak kereta bertingkat iaitu *multi storey car park* di samping itu ia boleh dijadikan terminal bas, kompleks penjaja, pejabat-pejabat kerajaan tempatan dan lain-lain lagi. Saya harap dengan pelaksanaan projek tersebut, kesesakan lalu lintas di situ akan bertambah baik terutama pada musim cuti sekolah dan cuti umum.

Tuan Speaker, destinasi 'Kek Lok Si' merupakan tarikan pelancongan yang utama yang merupakan salah satu sumber pendapatan kepada penduduk di sekeliling Air Itam. Kelemahan yang timbul dan tidak dapat diselesaikan hingga hari ini ialah kekurangan tempat meletak kereta. Kereta yang datang untuk melancong menyumbang kepada kesesakan lalu lintas di tempat tersebut. Sekiranya projek dapat di jadikan satu kenyataan ia akan menyelesaikan sebahagian besar masalah kekurangan tempat letak kereta dan kesesakan lalu lintas. Projek ini merupakan seperti pepatah dalam Bahasa Inggeris: (dengan izin) *killing two birds with one stone*, kita buat ini boleh selesai dua perkara dalam satu masa. Saya mencadangkan satu laluan alternatif ke kawasan Paya Terubong yang dapat mengekalkan kenderaan melalui Pasar Awam Air Itam, MPPP dan JKR perlu bekerjasama untuk mengkaji kemungkinan wujudnya laluan alternatif ini.

Tuan Speaker, satu masalaah yang di Kadun saya iaitu kekurangan tempat letak kereta di Rumah Pangsa Padang Tembak. Rumah Pangsa Kos Rendah di Padang Tembak mempunyai kepadatan penduduk yang tinggi dengan lebih kurang 4,000 unit rumah pangsa kos rendah didirikan 30 tahun yang lalu. Kemudahan letak kereta tidak dibekalkan ataupun di sediakan semasa pembinaan rumah pangsa kos rendah ini, tetapi akibat keadaan ekonomi yang bertambah baik, taraf kehidupan penghuni di kawasan tersebut telah jauh lebih baik daripada 30 tahun yang lalu. Kini kebanyakan daripada mereka mampu mempunyai kenderaan sendiri sehingga mencapai ratio satu rumah, satu kenderaan. Tuan Speaker, sebagaimana yang diketahui umum, kini tempat meletak kereta telah menjadi satu masalah yang rumit dan macam mimpi ngeri *nightmare*. Sekiranya kita melawat ke situ pada waktu malam kita boleh lihat kereta mereka di letak bertaburan dan tidak teratur di mana-mana sahaja selagi ada ruang kosong, maka mereka meletak keretanya di tempat yang sempit itu.

Cadangan telah di ketengahkan di dalam Dewan yang Mulia ini berkali-kali untuk membina sebuah bangunan meletak kereta bertingkat di Padang Tembak. Kerajaan Tempatan telah bersetuju untuk mengkaji isu ini tetapi amatlah dukacita sehingga hari ini tiada sebarang tindakan di ambil oleh pihak tertentu untuk menyelesaikan masalah kekurangan tempat letak kereta di Padang Tembak.

Tuan Speaker, saya berharap keperluan infrastruktur asas ini mesti mendapat keutamaan dan pertimbangan khas pihak Kerajaan Negeri Pulau Pinang. Demikian juga pelaksanaan pembinaan bangunan bertingkat meletak kereta, ini bukan sahaja akan mengurangkan kesesakan lalu lintas yang mengancam keselamatan penjaja dan penduduk yang membeli belah, ini juga mampu mengelakkan kemalangan lalu lintas di sana. Dengan kemudahan tambahan ini, taraf kehidupan di kawasan ini dapat di pertingkatkan lagi.

Tuan Speaker, wabak Sindrom Penafasan Akut Yang Teruk (SARS). Tuan Speaker, sejak kebelakangan ini jangkitan penyakit kesukaran bernafas SARS telah menular dengan seriusnya di seluruh dunia. Malaysia secara amnya dan Pulau Pinang secara khususnya juga tidak terkecuali daripada jangkitan SARS. Terlebih dahulu saya amat terharu dan ingin mengambil peluang ini untuk mengucapkan ribuan terima kasih serta setinggi-tinggi penghargaan kepada pasukan perubatan negara yang berdiri di barisan hadapan yang tidak gentar merawat pesakit yang dijangkiti SARS. Kami rakyat jelata tanpa berbelah bahagi ingin memberi sokongan moral kepada pasukan perubatan negara yang berkhidmat di semua hospital khususnya di hospital kerajaan.

Tuan Speaker, proses mutasi penyakit ini sukar dikawal dan setakat hari ini para saintis masih tidak dapat menemui penawar seperti vaksin atau ubat untuk mengawal penyakit ini. Memandangkan SARS telah mengorbankan beratusan nyawa terutamanya di Negera China, Singapura, Kanada dan Taiwan. Kerajaan negeri perlu sentiasa berwaspada kepada jangkitan SARS serta menjalankan langkah-langkah pencegahan yang sewajarnya di Negeri Pulau Pinang. Saya ingin mencadangkan kepada Kerajaan Negeri Pulau Pinang untuk melaksanakan langkah-langkah pencegahan seperti berikut:-

- (a) Menyebarkan risalah-risalah berhubung dengan pencegahan SARS kepada penduduk-penduduk tempatan untuk menjaga kesihatan serta kebersihan diri dan alam persekitaran.
- (b) Mengadakan ceramah-ceramah mengenai SARS secara besar-besaran untuk memberi pengetahuan yang sepenuhnya kepada penduduk tempatan.

- (c) Menyembur cecair anti kuman di kawasan-kawasan awam terutamanya di lapangan terbang, hospital, pasar awam, sekolah, rumah pangsa yang mempunyai kepadatan penduduk yang tinggi seperti Padang Tembak, Kampung Melayu, kawasan setingan dan sebagainya untuk mengurangkan kebarangkalian jangkitan.
- (d) Kerajaan Tempatan harus mengadakan satu pusat yang khas untuk mengkaji dan mengawal virus penyakit. Ini merupakan satu langkah pencegahan untuk mengelakkan berlakunya wabak seperti SARS.

Tuan Speaker, keadaan ekonomi akibat SARS. Apakah tindakan kerajaan negeri dalam menangani masalah kemelesetan ekonomi akibat peperangan Iraq dan serangan SARS. Saya percaya banyak perniagaan serta kilang telah terjejas teruk akibat perang Iraq dan SARS. Sebagaimana yang diketahui terdapat hotel dan pasar awam yang digembar-gemburkan dengan jangkitan SARS. Jabatan Kesihatan harus mengambil langkah-langkah yang proaktif untuk mengembalikan keyakinan rakyat serta para peniaga untuk mencari rezeki dibidang-bidang yang terjejas.

Tuan Speaker, setengah hotel mungkin menemui peluang perniagaan yang baru kerana orang yang pulang dari kawasan jangkitan mungkin tidak berani balik terus ke rumah dan akan menginap di hotel selama 10 hari seperti quarantine. Oleh itu hotel-hotel perlu mengambil langkah-langkah yang sewajarnya serta kerjasama dengan pihak berkuasa supaya dapat turut mencegah jangkitan SARS. Jangkitan SARS telah meningkatkan kesedaran masyarakat antarabangsa tentang perlunya gaya hidup yang sihat seperti kebersihan diri dan pemakanan serta senaman yang seimbang. Saya ingin menyeru Kerajaan Negeri Pulau Pinang untuk menjalankan kempen kebersihan serta alam sekitar secara besar-besaran ke semua kawasan atau taman perumahan serta sekolah. Seajar dengan kempen ini, saya juga ingin mencadangkan setiap kawasan perumahan mendirikan sebuah pusat kitar semula. Pusat kitar semula ini berfungsi sebagai pusat maklumat, pengumpulan dan aktiviti untuk meningkat kesedaran dan penyertaan rakyat di kawasan perumahan tertentu. RT, RA, JKKK dan badan NGO boleh diberikan mandat bertindak sebagai pusat kitaran semula. Tong sampah yang telah diklasifikasi mengikut warna perlu disediakan untuk bahan kitaran yang berbeza. Pusat kitaran semula perlu memberikan tunjuk ajar kepada penduduk-penduduk supaya berfikir membuang sampah mereka ke dalam tong yang disediakan. Sesetengah sampah seperti surat khabar, kaca, kertas, majalah, kotak kertas dan plastik mempunyai nilai kitar semula yang tinggi dan dapat menjanakan pendapatan. Pendapatan tersebut boleh disalurkan ke satu tabung khas.

Tabung khas ini boleh digunakan untuk mengadakan aktiviti-aktiviti kesedaran kitar semula ataupun menyumbang kepada kegiatan kebajikan. Saya berharap kegiatan ini akan meningkatkan taraf pengetahuan rakyat tentang kebersihan diri dan dapat memupuk semangat cintai alam sekitar serta menghargai sumber semula jadi yang kini kian tercemar.

Melalui aktiviti dan program gotong royong yang dianjurkan oleh penduduk setempat bukan sahaja dapat mengeratkan persahabatan jiran tetangga dan memupuk semangat muhibah maka di sini ADUN dapat bergaul dengan rakyat di KADUN masing-masing. Memahami masalah sosial tempatan dan menjalinkan hubungan mesra dengan calon-calon yang bakal menyokongnya. Saya berharap kempen kitar semula ini mesti dilaksanakan dan dijayakan dengan sokongan penuh dari semua pihak tidak kira golongan, bangsa dan usia.

Tuan Speaker, perkara yang ingin disentuh iaitu satu pasukan tindakan membasuh di MPPP digelar flying squad. Keberkesanan ataupun *efficient* sesuatu undang-undang yang telah digubalkan bergantung kepada pelaksanaan ataupun *enforcement*. Pihak kerajaan telah dari masa ke masa banyak mengubah banyak undang-undang dan ordinan-ordinan yang membawa faedah kepada rakyat atau kemudahan pentadbiran. Tetapi pelaksanaannya amat mengecewakan dan disifatkan sebagai 'hangat-hangat tahi ayam' sahaja.

Tuan Speaker, di sini izinkan saya menarik perhatian Dewan yang mulia ini kepada pasukan membasuh yang ditubuhkan oleh MPPP. Tugas pasukan tindakan membasuh ini adalah untuk mengelakkan kebersihan tempat-tempat makanan seperti restoran dan kedai makanan. Pasukan ini ditubuhkan pada tahun 1993, masa itu saya masih menjadi seorang Ahli Majlis dan saya pun duduk di dalam Jawatankuasa ini di bawah Jawatankuasa Jabatan Perkhidmatan Perbandaran MPPP iaitu JPP, MPPP. Fungsi pasukan ini untuk memastikan bilik air, dapur, tandas dan alam sekeliling sesebuah gerai makanan atau restoran mematuhi taraf kebersihan yang memuaskan. Sekiranya kedai makanan atau restoran gagal mematuhi taraf kebersihan yang memuaskan maka kompaun sejumlah RM100 akan dikenakan dan pasukan tindakan membasuh akan mencuci tempat tersebut. Tindakan tersebut amat digalakan tetapi di mana pasukan tersebut sekarang. Pasukan tersebut seolah-olah lenyap dari kaca mata kita semua. MPPP amat berkesan dan efektif untuk mengeluarkan saman kepada tuan punya kereta tetapi hairan mengapa keberkesanan dan efisien yang sama tidak wujud dalam lain-lain pasukan tindakan yang ditubuhkan oleh MPPP.

Sejajar dengan ancaman wabak SARS, kita amat memerlukan sebuah pasukan tindakan yang dapat menjaga dan mengawal kebersihan alam sekitar. Saya menyeru kepada pihak yang berkenaan supaya pasukan tindakan membasuh ini mesti dilaksanakan secara *consistent* dan berterusan untuk memastikan kebersihan ditempat makan mencapai taraf kebersihan yang memuaskan. Ekonomi Negeri Pulau Pinang banyak bergantung kepada perindustrian dan pelancongan. Jika kekotoran di tempat makan meninggalkan kesan yang negatif kepada para pelancong akan membawa impak yang teruk terhadap industri ini. Keadaan makanan yang mematuhi taraf kebersihan yang sesuai atau munasabah akan *restore* atau memulihkan keyakinan penduduk tempatan atau pelancong selepas ancaman SARS.

Tuan Speaker, isu kutipan bayaran letak kereta bermeter. Untuk mengatasi masalah kekurangan tenaga kerja dan meningkatkan efisien mengutip bayaran tempat letak kereta bermeter, MPPP telah mewujudkan tempat letak kereta bermeter. Masalah yang berkaitan dengan tempat letak kereta bermeter ialah waktu kutipan yang tidak *consistent*. Terdapat setengah kawasan tidak perlu membayar tetapi setengah kawasan perlu dibayar pada waktu cuti. Saya telah menerima aduan oleh tuan punya kereta dan menyatakan bahawa mereka telah menerima saman yang menyatakan bahawa mereka gagal untuk membuat bayaran tempat letak kereta. Walaupun mereka tidak perlu membuat demikian, saya menyeru kepada kerajaan Pulau Pinang supaya menyiasat perkara tersebut serta mengeluarkan pekeliling kepada semua pasukan penguatkuasaan MPPP dan agen-agen tender yang berkaitan supaya melaksanakan tugas mereka berdasarkan peraturan yang tertera di meter. Kerajaan Tempatan juga harus menetapkan polisi yang tetap sama ada perlu mengutip bayaran letak kereta pada cuti am di seluruh tempat tertentu terutama tempat pelancongan.

Saya mempunyai satu cadangan. Tuan Speaker, Kerajaan Tempatan boleh mengadakan tiang-tiang kutipan yang mempunyai warna yang berlainan. Contohnya hijau tidak perlu bayar pada hari cuti, warna merah, ini *important* perlu tiap-tiap hari, warna kuning hanya kutip sehingga pukul 6 dan sebagainya. Saya ingin tanya kepada Kerajaan Tempatan. Adakah Kerajaan Tempatan telah miskin sehingga telah mengenakan bayaran letak kereta pada hari cuti am sehingga pukul 10 malam. Kebanyakan saman telah dikeluarkan kepada tuan punya kereta yang melancong dari luar negeri. Mereka akan menghadapi masalah membayar kompaun mereka.

Tuan Speaker, pengguna juga menghadapi satu masalah. Apabila menggunakan meter kutipan. Kesemua meter kutipan hanya dapat mengutip duit syiling dan ini akan menyusahkan pengguna untuk mencari wang syiling yang diperlukan. Saya ingin cadangkan Kerajaan Tempatan kita untuk mengkaji cara bayaran yang lebih mudah. Kerajaan Tempatan boleh kaji kemungkinan menggunakan *touch 'n' go* untuk membayar bayaran parking. Pengguna hanya perlu memilih amaun yang ingin bayar kemudian menyentuh meter bayaran dengan kad *touch 'n' go*. Kerajaan Tempatan boleh lawatan, tidak jauh sahaja di Kuala Lumpur dan Petaling Jaya untuk mengkaji cara mereka mengutip bayaran tempat letak kereta tanpa wang tunai.

Tuan Speaker, wabak Sindrom Penafasan Akut Yang Teruk (SARS). Tuan Speaker, sejak kebelakangan ini jangkitan penyakit kesukaran bernafas SARS telah menular dengan seriusnya di seluruh dunia. Malaysia secara amnya dan Pulau Pinang secara khususnya juga tidak terkecuali daripada jangkitan SARS. Terlebih dahulu saya amat terharu dan ingin mengambil peluang ini untuk mengucapkan ribuan terima kasih serta setinggi-tinggi penghargaan kepada pasukan perubatan negara yang berdiri di barisan hadapan yang tidak gentar merawat pesakit yang dijangkiti SARS. Kami rakyat jelata tanpa berbelah bahagi ingin memberi sokongan moral kepada pasukan perubatan negara yang berkhidmat di semua hospital khasnya di hospital kerajaan.

Tuan Speaker, proses mutasi penyakit ini sukar dikawal dan setakat hari ini para saintis masih tidak dapat menemui penawar seperti vaksin atau ubat untuk mengawal penyakit ini. Memandangkan SARS telah mengorbankan beratusan nyawa terutamanya di Negera China, Singapura, Kanada dan Taiwan. Kerajaan negeri perlu sentiasa berwaspada kepada jangkitan SARS serta menjalankan langkah-langkah pencegahan yang sewajarnya di Negeri Pulau Pinang. Saya ingin mencadangkan kepada Kerajaan Negeri Pulau Pinang untuk melaksanakan langkah-langkah pencegahan seperti berikut:-

- (a) Menyebarkan risalah-risalah berhubung dengan pencegahan SARS kepada penduduk-penduduk tempatan untuk menjaga kesihatan serta kebersihan diri dan alam persekitaran.
- (b) Mengadakan ceramah-ceramah mengenai SARS secara besar-besaran untuk memberi pengetahuan yang sepenuhnya kepada penduduk tempatan.

- (c) Menyembur cecair anti kuman di kawasan-kawasan awam terutamanya di lapangan terbang, hospital, pasar awam, sekolah, rumah pangsa yang mempunyai kepadatan penduduk yang tinggi seperti Padang Tembak, Kampung Melayu, kawasan setingan dan sebagainya untuk mengurangkan kebarangkalian jangkitan.
- (d) Kerajaan Tempatan harus mengadakan satu pusat yang khas untuk mengkaji dan mengawal virus penyakit. Ini merupakan satu langkah pencegahan untuk mengelakkan berlakunya wabak seperti SARS.

Tuan Speaker, keadaan ekonomi akibat SARS. Apakah tindakan kerajaan negeri dalam menangani masalah kemelesetan ekonomi akibat peperangan Iraq dan serangan SARS. Saya percaya banyak perniagaan serta kilang telah terjejas teruk akibat perang Iraq dan SARS. Sebagaimana yang diketahui terdapat hotel dan pasar awam yang digembar-gemburkan dengan jangkitan SARS. Jabatan Kesihatan harus mengambil langkah-langkah yang proaktif untuk mengembalikan keyakinan rakyat serta para peniaga untuk mencari rezeki dibidang-bidang yang terjejas.

Tuan Speaker, setengah hotel mungkin menemui peluang perniagaan yang baru kerana orang yang pulang dari kawasan jangkitan mungkin tidak berani balik terus ke rumah dan akan menginap di hotel selama 10 hari seperti *quarantine*. Oleh itu hotel-hotel perlu mengambil langkah-langkah yang sewajarnya serta kerjasama dengan pihak berkuasa supaya dapat turut mencegah jangkitan SARS. Jangkitan SARS telah meningkatkan kesedaran masyarakat antarabangsa tentang perlunya gaya hidup yang sihat seperti kebersihan diri dan pemakanan serta senaman yang seimbang. Saya ingin menyeru Kerajaan Negeri Pulau Pinang untuk menjalankan kempen kebersihan serta alam sekitar secara besar-besaran ke semua kawasan atau taman perumahan serta sekolah. Seajar dengan kempen ini, saya juga ingin mencadangkan setiap kawasan perumahan mendirikan sebuah pusat kitar semula. Pusat kitar semula ini berfungsi sebagai pusat maklumat, pengumpulan dan aktiviti untuk meningkat kesedaran dan penyertaan rakyat di kawasan perumahan tertentu. RT, RA, JKKK dan badan NGO boleh diberikan mandat bertindak sebagai pusat kitaran semula. Tong sampah yang telah diklasifikasi mengikut warna perlu disediakan untuk bahan kitaran yang berbeza. Pusat kitaran semula perlu memberikan tunjuk ajar kepada penduduk-penduduk supaya berfikir membuang sampah mereka ke dalam tong yang disediakan.

Sesetengah sampah seperti surat khabar, kaca, kertas, majalah, kotak kertas dan plastik mempunyai nilai kitar semula yang tinggi dan dapat menjanakan pendapatan. Pendapatan tersebut boleh disalurkan ke satu tabung khas. Tabung khas ini boleh digunakan untuk mengadakan aktiviti-aktiviti kesedaran kitar semula ataupun menyumbang kepada kegiatan kebajikan. Saya berharap kegiatan ini akan meningkatkan taraf pengetahuan rakyat tentang kebersihan diri dan dapat memupuk semangat cintai alam sekitar serta menghargai sumber semula jadi yang kini kian tercemar.

Melalui aktiviti dan program gotong royong yang dianjurkan oleh penduduk setempat bukan sahaja dapat mengeratkan persahabatan jiran tetangga dan memupuk semangat muhibah maka di sini ADUN dapat bergaul dengan rakyat di KADUN masing-masing. Memahami masalah sosial tempatan dan menjalinkan hubungan mesra dengan calon-calon yang bakal menyokongnya. Saya berharap kempen kitar semula ini mesti dilaksanakan dan dijayakan dengan sokongan penuh dari semua pihak tidak kira golongan, bangsa dan usia.

Tuan Speaker, perkara yang ingin disentuh iaitu satu pasukan tindakan membasuh di MPPP digelar flying squad. Keberkesanan ataupun *efficient* sesuatu undang-undang yang telah digubalkan bergantung kepada pelaksanaan ataupun *enforcement*. Pihak kerajaan telah dari masa ke masa banyak mengubah banyak undang-undang dan ordinan-ordinan yang membawa faedah kepada rakyat atau kemudahan pentadbiran. Tetapi pelaksanaannya amat mengecewakan dan disifatkan sebagai 'hangat-hangat tahi ayam' sahaja.

Tuan Speaker, di sini izinkan saya menarik perhatian Dewan yang mulia ini kepada pasukan membasuh yang ditubuhkan oleh MPPP. Tugas pasukan tindakan membasuh ini adalah untuk mengelakkan kebersihan tempat-tempat makanan seperti restoran dan kedai makanan. Pasukan ini ditubuhkan pada tahun 1993, masa itu saya masih menjadi seorang Ahli Majlis dan saya pun duduk di dalam Jawatankuasa ini di bawah Jawatankuasa Jabatan Perkhidmatan Perbandaran MPPP iaitu JPP, MPPP. Fungsi pasukan ini untuk memastikan bilik air, dapur, tandas dan alam sekeliling sesebuah gerai makanan atau restoran mematuhi taraf kebersihan yang memuaskan. Sekiranya kedai makanan atau restoran gagal mematuhi taraf kebersihan yang memuaskan maka kompaun sejumlah RM100 akan dikenakan dan pasukan tindakan membasuh akan mencuci tempat tersebut.

Tindakan tersebut amat digalakan tetapi di mana pasukan tersebut sekarang. Pasukan tersebut seolah-olah lenyap dari kaca mata kita semua. MPPP amat berkesan dan efektif untuk mengeluarkan saman kepada tuan punya kereta tetapi hairan mengapa keberkesanan dan efisien yang sama tidak wujud dalam lain-lain pasukan tindakan yang ditubuhkan oleh MPPP. Seajar dengan ancaman wabak SARS, kita amat memerlukan sebuah pasukan tindakan yang dapat menjaga dan mengawal kebersihan alam sekitar. Saya menyeru kepada pihak yang berkenaan supaya pasukan tindakan membasuh ini mesti dilaksanakan secara consistent dan berterusan untuk memastikan kebersihan ditempat makan mencapai taraf kebersihan yang memuaskan. Ekonomi Negeri Pulau Pinang banyak bergantung kepada perindustrian dan pelancongan. Jika kekotoran di tempat makan meninggalkan kesan yang negatif kepada para pelancong akan membawa impak yang teruk terhadap industri ini. Keadaan makanan yang mematuhi taraf kebersihan yang sesuai atau munasabah akan *restore* atau memulihkan keyakinan penduduk tempatan atau pelancong selepas ancaman SARS.

Tuan Speaker, isu kutipan bayaran letak kereta bermeter. Untuk mengatasi masalah kekurangan tenaga kerja dan meningkatkan efisien mengutip bayaran tempat letak bermeter, MPPP telah mewujudkan tempat letak kereta bermeter. Masalah yang berkaitan dengan tempat letak kereta bermeter ialah waktu kutipan yang tidak *consistent*. Terdapat setengah kawasan tidak perlu membayar tetapi setengah kawasan perlu dibayar pada waktu cuti. Saya telah menerima aduan oleh tuan punya kereta dan menyatakan bahawa mereka telah menerima saman yang menyatakan bahawa mereka gagal untuk membuat bayaran tempat letak kereta. Walaupun mereka tidak perlu membuat demikian, saya menyeru kepada kerajaan Pulau Pinang supaya menyiasat perkara tersebut serta mengeluarkan pekeliling kepada semua pasukan penguatkuasaan MPPP dan agen-agen tender yang berkaitan supaya melaksanakan tugas mereka berdasarkan peraturan yang tertera di meter. Kerajaan Tempatan juga harus menetapkan polisi yang tetap sama ada perlu mengutip bayaran letak kereta pada cuti am di seluruh tempat tertentu terutama tempat pelancongan.

Saya mempunyai satu cadangan. Tuan Speaker, Kerajaan Tempatan boleh mengadakan tiang-tiang kutipan yang mempunyai warna yang berlainan. Contohnya hijau tidak perlu bayar pada hari cuti, warna merah, ini important perlu tiap-tiap hari, warna kuning hanya kutip sehingga pukul 6 dan sebagainya. Saya ingin tanya kepada Kerajaan Tempatan. Adakah Kerajaan Tempatan telah miskin

sehingga telah mengenakan bayaran letak kereta pada hari cuti am sehingga pukul 10 malam. Kebanyakan saman telah dikeluarkan kepada tuan punya kereta yang melancong dari luar negeri. Mereka akan menghadapi masalah membayar kompaun mereka.

Tuan Speaker, pengguna juga menghadapi satu masalah. Apabila menggunakan meter kutipan. Kesemua meter kutipan hanya dapat mengutip duit syiling dan ini akan menyusahkan pengguna untuk mencari wang syiling yang diperlukan. Saya ingin cadangkan Kerajaan Tempatan kita untuk mengkaji cara bayaran yang lebih mudah. Kerajaan Tempatan boleh kaji kemungkinan menggunakan *touch 'n' go* untuk membayar bayaran parking. Pengguna hanya perlu memilih amaun yang ingin bayar kemudian menyentuh meter bayaran dengan kad *touch 'n' go*. Kerajaan Tempatan boleh lawatan, tidak jauh sahaja di Kuala Lumpur dan Petaling Jaya untuk mengkaji cara mereka mengutip bayaran tempat letak kereta tanpa wang tunai. Kerajaan Tempatan boleh mengkaji keberkesanan untuk membayar melalui *mobile commerce* atau melalui telefon cara membayar melalui telefon ialah bayaran yang dikenakan boleh didebitkan ke bil *handphone*, dia masuk bil *handphone* melalui cara tersebut pengguna telefon hanya perlu menekan butang sahaja. Saya difahami Negeri Pulau Pinang sudah meningkat ke era k-Kerajaan, maka saya berharap cadangan saya akan membawa Kerajaan Negeri Pulau Pinang ke haluan ICT dan k-Kerajaan yang kita sanjungi. Kerajaan Tempatan harus mengambil langkah yang tegas untuk membasmi kutipan letak kereta yang haram dan serius. Mereka selalu berada di kawasan pelancongan untuk mengutip bayaran yang tinggi daripada tuan punya kereta, imej negeri kita akan terjejas apabila para pelancong merasa mereka secara tidak langsung diugut untuk membayar bayaran tersebut.

Tuan Speaker, berkenaan dengan isu Jelutong Expressway saya ingin mengambil kesempatan ini untuk memuji usaha kerajaan dalam pembinaan dan pembukaan Jelutong Expressway. Usaha ini sedikit sebanyak telah dapat mengurangkan kesesakan lalu lintas di Georgetown secara khasnya dan Pulau Pinang secara amnya. Apa yang menyedihkan hati kita ialah terdapat beberapa nyawa yang telah terkorban akibat kemaiangan jalan raya di Expressway tersebut. Saya menyeru kepada pihak kerajaan supaya mengambil langkah-langkah yang tertentu supaya keselamatan pengguna jalan raya dapat di pertingkatkan. Pendirian papan tanda yang mencukupi sepanjang Expressway mungkin dapat menarik perhatian pengguna jalan raya supaya sentiasa berwaspada dan memandu dalam lorong yang ditetapkan. Kerajaan harus mengawal had laju di sepanjang Expressway tersebut, pemandu kereta mungkin tertarik kepada keindahan sepanjang Expressway sehingga mengabaikan kewujudan penunggang motosikal atau lori.

Saya juga meminta badan agama supaya mengadakan satu upacara berdoa supaya roh yang terkorban dapat menemui tempat restunya. Saya ingin menarik perhatian semua pihak yang tertentu kepada keselamatan Expressway tersebut. Kerajaan Tempatan mesti memastikan JKR dan pihak yang relevan telah mengkaji dari segi struktur keselamatan penggunaan Expressway tersebut sebelum ianya boleh digunakan. Saya membuat seruan tersebut kerana terdapat laporan yang menyatakan bahawa Expressway tersebut menakung air semasa hujan. Sekiranya keselamatan Expressway diragui saya memohon dengan seriusnya Expressway tersebut ditutup buat sementara sahaja sehingga keselamatan penggunaan dipastikan.

Tuan Speaker, perkara yang terakhir ingin saya sentuh ialah mengenai pembuatan vandalisme. Vandalisme yang sengaja merosakkan peralatan umum yang dibekalkan oleh kerajaan atau swasta. Sebuah syarikat yang bernama Senijaya dari Kuala Lumpur telah mendirikan banyak papan tanda berlampu ataupun dikenali sebagai *metro light board* di merata tempat di Pulau Pinang terutamanya di kawasan komersial dan pelancongan. Tujuan ataupun misi *metro light* adalah sebagai satu paip conduct untuk membekalkan maklumat awam dan informasi kerajaan seperti kempen SUKMA 2000, sukan SEA 2001, kempen kebersihan dan kesihatan. Mesej kitar semula pembasmian nyamuk aedes dan sebagainya secara percuma. Dengan wujudnya *metro light board* banyak kempen-kempen dan mesej-mesej kerajaan atau pun pelancongan telah disampaikan kepada rakyat tempatan dan pelancong. Lampu hiasan *metro light board* telah menawarkan dan mencerahkan kawasan sekeliling papan tersebut, ini adalah satu tanda kemewahan dan kemakmuran metropolitan Pulau Pinang. Kami amat hargai usaha yang disumbangkan oleh Syarikat Senijaya yang saya kata tadi kerana kos pembinaan dan pemasangan memerlukan wang dan tenaga manusia yang banyak.

Untuk makluman Dewan ini, kos seunit papan tanda tersebut sejumlah RM8,000.00 dan kos penyelenggaraan papan tanda tersebut juga ditanggung syarikat tersebut, malangnya perbuatan vandalisme telah berlaku terhadap papan-papan tanda yang bernilai setelah saya menerima aduan dan setelah siasatan dijalankan oleh saya, saya berasa amat mengecewakan dan sakit hati apabila didapati papan tanda tersebut dirosak, dimusnah, diruntuh dengan sengaja dengan berniat. Setengah papan tanda menjadi hancur, sesetengah hanya tinggal tiang sahaja, sesetengah menjadi hilang dan menjadi satu tanda stigma yang mencabar keagungan undang-undang kita.

Tuan Speaker, syarikat tersebut telah membuat laporan dan membekalkan maklumat yang relevan seperti nombor plat motosikal yang melakukan keganasan tersebut kepada pihak polis, setakat hari ini perbuatan vandalisme ini diteruskan berlaku. Sekurang-kurangnya 150 daripada jumlah 220 unit *metro light board* telah mengalami kehancuran dengan kerugian yang tidak bernilai. Mesej-mesej seperti percegahan wabak SARS, kempen SUKMA yang akan datang 2004, kempen cintai negara untuk Hari Kemerdekaan yang bakal datang dan lain-lain maklumat kerajaan tidak akan dapat disampaikan oleh papan tanda tersebut. Ini merupakan satu kerugian yang besar kepada kerajaan kerana perbelanjaan tambahan diperlukan untuk menghantar informasi melalui media yang lain. Saya syaki ini mungkin satu kerosakan yang bermotif oleh lawan komersial, ini sangat tidak beretika dan bukan budaya komersial negara kita. Saya menyeru kepada pihak polis untuk memberi perhatian terhadap perbuatan yang keji ini dan siasatan yang lebih lanjut harus dijalankan untuk memastikan dengan izinnya *public interest* dipelihara.

Tuan Speaker, sebelum berakhir ucapan saya, saya ingin mengambil kesempatan untuk mengucapkan terima kasih banyak-banyak kesemua pihak, jabatan-jabatan kerajaan tempatan dan yang telah memberi banyak-banyak sokongan kepada saya. Sekian berakhir ucapan saya pada petang ini saya memohon sokongan daripada Dewan yang mulia ini.

Tuan Timbalan Speaker:

Terima kasih Ahli Kawasan Air Itam. Ahli-ahli Yang Berhormat Dewan akan berhenti rehat.

Dewan ditangguhkan pada jam 4.25 petang.

Dewan disambung semula pada jam 4.30 petang.

Dato' Speaker:

Ahli-ahli Yang Berhormat, Dewan disambung semula. Saya jemput Ahli dari Kawasan Bagan Jermal.

Terima kasih Dato' Speaker kerana dapat peluang ambil bahagian perbahasan usul mengucapkan terima kasih kepada Tuan Yang Terutama atas amanat dan ucapan beliau dalam sesi Persidangan Dewan Undangan Negeri Pulau Pinang kali ini. Saya ingin mengambil kesempatan menyentuh hanya satu perkara iaitu dengan pembinaan jalan lingkar luar Butterworth atau BORR yang memang tidak dapat dinafikan satu projek raksasa yang akan membawa banyak faedah kepada akhirnya dan keseluruhannya kepada bukan sahaja penduduk-penduduk di persekitaran Butterworth tapi pada Negeri Pulau Pinang amnya. Apabila kita tengok dalam ucapan Tuan Yang Terutama telah tercatat bahawa prestasi pelaksanaan BORR telah sampai ke tahap 45% pada keseluruhannya. Maka ini membanggakan kita semua pihak Kerajaan Negeri dari aspek yang mana pelaksanaan satu projek besar telah mencapai kemajuan telah mengikut jadual memang sebuah kerajaan yang bertanggungjawab maka kita merasa bangga. Akan tetapi di sini saya ingin menimbulkan satu pemikiran, iaitu apabila kita menilai kemajuan sesebuah projek, adakah hanya mencukupi bahawa kita hanya tengok atau pandang pada pencapaian kemajuan fizikal iaitu dalam kes pembinaan atau pelaksanaan BORR ini kita menyatakan bahawa *construction of BORR has achieved 45%* iaitu pembinaan BORR telah mencapai 45% makna dalam pembinaan fizikal *the physical development of the project* manakala Dato' Speaker kita juga jangan lupa bahawa dalam pelaksanaan sesebuah projek yang besar seperti BORR, projek ini telah menjejaskan sebanyak seribu lebih isi rumah. Kebanyakan mereka ini terdiri dari golongan pendapatan rendah, ada mereka di mana mata pendapatan harian mereka bergantung kepada laut, mereka adalah nelayan. Mereka adalah pembuat belacan, ada buat bot ada juga mereka kerja di sekeliling kawasan Butterworth. Apa yang saya harap Dato' Speaker ialah bolehkah kita apabila kita menilai progress atau pencapaian sesuatu projek yang besar seperti BORR ini, bolehkah kita bukan sahaja menilai kemajuan dari aspek pencapaian fizikal tetapi juga bagaimana kita telah dalam pelaksanaan projek ini dari aspek moral dan kebajikannya bagaimana kita telah mencapai kejayaan, berapa isi rumah, berapa orang nelayan telah kita bantu. Mereka yang telah terjejas diatas pelaksanaan projek ini. Pelaksanaan sesebuah projek pembangunan saya percaya bukan sahaja pada pendirian pihak Kerajaan tetapi pada rakyat jelata saya ingat tidak sesiapa pun akan tentang atau menentang sesebuah projek yang akan pada akhirnya membawa faedah kepada rakyat, kepada negara.

Akan tetapi apabila kita menjalankan sesebuah projek saya percaya saya berpendapat bahawa ada perlu bukan sahaja kita menilai sesebuah projek kejayaannya dari aspek fizikal tetapi bagaimana dalam pelaksanaan projek itu maka dapatlah kita membantu mereka yang terjejas. Bagaimana kita boleh dalam proses pembinaan projek besar itu bolehkah kita memberi lebih perhatian kepada *the people who are affected* kepada mereka yang terjejas. Kepada mereka yang benar-benar adalah terdiri dari golongan berpendapatan rendah adalah mereka yang memerlukan pertolongan daripada pihak kerajaan. Perkara ini Dato' Speaker saya telah bangkitkan dari masa ke semasa dalam Persidangan Dewan dan juga dalam beberapa mesyuarat di peringkat daerah di peringkat beberapa jawatankuasa mesyuarat jawatankuasa yang ada ditubuh untuk membantu didalam pelaksanaan BORR ini akan tetapi saya berpendapat bahawa saya terpaksa memperingatkan kepada pihak Kerajaan, kepada mereka yang bertanggungjawab dalam menjalankan pentadbiran *the administrators...*(dengan izin) kepada mereka yang bertanggungjawab dalam bantu melaksanakan sesuatu projek itu maka saya merayu kepada mereka yang bertanggungjawab, mereka yang berkuasa supaya ada selalunya dalam hati mereka, dalam pemikiran mereka, peringatan mereka, prihatin mereka bahawa sentiasa mereka harus juga memberi prihatin kepada mereka yang terjejas dalam sesuatu projek pembangunan.

Dato' Speaker, dari masa ke semasa kadang-kadang kita mungkin ada perasaan yang tidak betul tetapi apabila kita menemui dengan sebuah projek seperti ini, kadang-kadang kita merasa bahawa semata-mata mereka yang bertanggungjawab hanya pandu atau pandang kepada bagaimana projek itu boleh dijalankan dilalukan dengan licin...(dengan izin). Dato' Speaker *how can we finish with the project*. Bagaimana kita boleh menghabiskan projek itu dengan secepat mungkin supaya kita boleh menyatakan bahawa projek kita telah mencapai kemajuan beberapa peratus misalnya atau telah dibina tetapi kita lupa bahawa dalam proses pembinaan sesuatu projek itu manusia yang terlibat orang miskin yang terlibat, apakah nasib mereka, adakah pihak kerajaan mengambil peluang yang telah wujud di dalam pelaksanaan sesuatu projek seperti BORR adakah pihak kerajaan mengambil peluang keemasan itu untuk membantu mereka ini. Yang mana dari masa nenek moyang mereka telah tinggal dalam keadaan begitu tidak selesa, tidak sihat, tidak mempunyai kemudahan asas yang mencukupi. Bukan atas pilihan mereka, tetapi oleh kerana mereka dari golongan yang berpendapatan rendah, mereka miskin terpaksa tinggal dalam rumah papan di tepi laut, di tepi sungai, atas tanah kepunyaan orang, dimiliki tuan tanah yang lain.

Mereka menjadikan sebahagiannya, mereka menjadikan sebagai *squatters*, setinggian dan apabila timbul ada peluang, ada projek yang melalui tempat tinggal mereka maka mereka harus diberi satu peluang supaya pihak kerajaan yang penyayang boleh membantu mereka.

Jadi saya ingin mengambil kesempatan dalam perkara ini menimbulkan masalah yang masih dihadapi oleh mereka yang terlibat. Perkara yang masih ada kaitan misalnya dengan para nelayan. Di sini saya ingin mengambil kesempatan dalam Dewan yang mulia ini untuk merakamkan setinggi-tinggi terima kasih dan penghargaan kepada Y.B. dari Kawasan Penaga kepada Ahli EXCO yang menjaga portfolio pertanian yang mana dengan bantuan Y.B. dan jawatankuasa beliau maka dengan cepatnya maka kita telah menarik perhatian pihak kerajaan dan telah mendapatkan bantuan pihak kerajaan dan pemaju BORTH ini menyalurkan sedikit sebanyak pertolongan kepada mangsa nelayan yang terlibat walaupun masih ada tertinggal sedikit *problem*. Problem ini saya telah jumpa beberapa kali dengan Y.B. dari Penaga adalah masalah selepas kita kenal pasti sebilangan 87 nelayan yang diberi bantuan dari segi bantuan kewangan atas kehilangan mereka dan kerugian mereka. Mereka akan hadapi apabila mereka terpaksa berpindah, ini telah mewujudkan masalah yang mana segelintir para nelayan yang lain yang mereka menyatakan bahawa atau merayu bahawa mereka telah tertinggal dalam kumpulan yang awal maka mereka ini telah tampil kehadapan untuk membuat rayuan bahawa mereka telah ditinggalkan dan rayuan saya ialah supaya mereka dapat diberi peluang disemak semula dan ini diserahkan kepada pihak kerajaan yang bertanggungjawab untuk membuat penilaian bahawa mereka adalah sebenar-benar golongan yang tertinggal atau selainnya.

Saya amat terima kasih kepada Y.B. Kawasan Penaga yang mana dengan bantuan beliau dan bantuan jawatankuasa beliau maka dengan cepatnya kita dapat bantu sekumpulan nelayan yang terlibat. Dari aspek perumahan yang telah yang mana pihak pemaju dan kerajaan telah janji supaya mereka yang terlibat diberi rumah gantian bantuan sewa bulanan sementara maka saya juga mengucapkan terima kasih tetapi dari masalah perumahan maka adalah beberapa masalah kecil yang masih tidak dapat diselesaikan misalnya walaupun ada mereka yang dapat sebuah rumah gantian akan tetapi dalam keluarganya khususnya dalam *standard family* yang mana keluarga mempunyai anak yang telah berkahwin tinggal bersama di bawah satu bumbung maka mereka juga perlu bantuan daripada dari segi ruang untuk menyewa atau memiliki sebuah rumah kos rendah yang lain.

Oleh kerana apabila mereka ditempatkan di rumah flat rumah kos rendah yang akan datang maka sebuah rumah kos rendah yang hanya ada berapa 550 atau 600 kaki persegi tiga bilik memang tidak mencukupi untuk menampung sesuatu *standard family* atau sekeluarga yang mana anak pun tinggal bersama anak yang berkahwin dengan mempunyai keluarga yang sama juga tinggal bersama dengan bapa emaknya maka ada masalah seperti ini yang memang tidak dapat di selesaikan.

Sebagai satu contoh ada satu kes seorang tua miskin seorang bekas parajurit beliau mempunyai sebuah rumah kediamannya tetapi rumah ini ada di atas tanah persendirian orang lain maka apabila terjejas oleh pembinaan BORR beliau juga terpaksa pindah tetapi hanya diberi ganti rugi atas penilaian cara penilaian dapat ganti rugi sebanyak RM8,000.00 sahaja. Orang tua ini tidak ada tempat untuk pergi mana-mana tidak ada waris lain beliau telah membuat rayuan supaya diberikan sebuah rumah gantian tetapi oleh kerana rumah beliau adalah atas tanah swasta bukan sama dengan rumah tol yang lain yang mana rumah tol yang lain diberi peluang untuk digantikan dengan satu rumah yang lain. Maka beliau tidak ada tempat untuk pergi dan pada masa sekarang beliau juga tidak tahu macam mana nak mengatasi masalah ini. Oleh kerana dengan RM8,000.00 sahaja beliau tidak sanggup untuk beli rumah alternatif yang lain dan walaupun ditawarkan oleh pihak pemaju untuk memiliki atau beli rumah dalam kos lingkungan 50,000 sebuah unit yang akan disediakan tetapi orang tua ini tidak mampu jadi ini menjadikan sebagai satu kes contoh sebagai satu kes kebajikan yang mana saya menyebutkan ialah untuk menarik perhatian pihak kerajaan ialah apabila kita melaksanakan sebuah projek yang akan melibatkan orang miskin orang penduduk orang setinggan akan timbul masalah kebajikan seperti ini tetapi sebenarnya dalam proses pelaksanaan projek seperti BORR. BORR sebagai satu contoh tetapi dalam projek pembangunan yang lain siapa sebenarnya adalah turun ke padang dan sebenarnya mengambil kira mereka yang terjejas orang tua ini orang miskin ini yang tidak ada kemampuan dan harus diberi pertolongan. Saya percaya kita tahu Dato' Speaker dalam proses pelaksanaan sesebuah projek pihak kebajikan saya ingat tidak terlibat cuma terpulang kepada pemimpin atau masyarakat tempatan kebaikan kepada wakil rakyat tempatan untuk bantu...(dengan izin) *that is so much that is our can do* kita hanya boleh cuba sahaja tapi pada akhirnya apabila terpaksa pinda mereka menghadapi masalah siapa akan bantu. Saya susah nak jawab sebab saya pun tak tahu macam mana hendak bantu kita cuba kita merayu kepada pihak kerajaan kita merayu kepada pihak pemaju pada akhirnya *we stick to the rule* ikut peraturan ikut undang-undang mereka ini tidak ada tempat alternatif untuk mencari bantuan.

Jadi *point* yang saya ingin bangkit yang menggunakan pelaksanaan atau pembinaan BORR ini sebagai satu contoh ialah apabila kita menilaikan kemajuan atau pembinaan sebuah projek pembangunan raksasa yang akan dilibat beratus atau beribu orang penduduk khususnya seperti BORR yang melibatkan orang yang dari pendapatan rendah adakah kita memikir bahawa dalam pengukuran atau penilaian projek itu adalah kita menjadikan audit atau penilaian atau satu *assesment* bagaimanakah mereka yang memerlukan bantuan kebajikan ini adakah mereka sebenar-benar dijagai. Saya percaya sehingga hari ini kita tidak kalau kita tidak bolehkah kita sebagai sebuah kerajaan yang penyayang memperluaskan pemikiran, menukarkan minda kita *change of mind, change of our perseption* bahawa bukan sahaja kita tengok projek nilai kemajuannya dari aspek *the fisical development, we have acchive 45% succes in the development of project* walhai kita telah mencapai kemajuan 45%, 85%, 100% tetapi di belakangnya disebaliknya *what have happen to the people* apa telah terjadi kepada mereka ratus ribu orang miskin yang telah terjejas, orang nelayan, orang pendapatan rendah orang penjaja yang telah terlibat yang mana mata pencarian mereka telah terjejas. Kampung Nelayan di Bagan Jermal dari sejarahnya sejak masa nenek moyang mereka 50 tahun, 80 tahun dulu mereka bergantung pendapatan mereka pada hasil laut sehingga hari ini terjejas terpaksa pindah. Nasib baik ada Ahli EXCO yang tampil kehadapan untuk bantu ada kerajaan beri sedikit pertolongan tetapi bukan sahaja saya menyatakan bahawa hanya apabila kita bangkit masalah baru kita bantu. Bolehkah ini menjadi satu amalan kita sebagai sebuah negara yang penyayang *as a carring government* sebagai sebuah kerajaan yang menyayang bahawa apabila kita nilai kemajuan sesebuah projek yang terjejas yang menjejaskan orang miskin dalam masa yang sama apabila kita menilaikan kemajuan-kemajuan fizikal pembangunan itu bolehkah kita menjalankan penilaian. Dari aspek kebajikan, dari aspek bagaimana dalam proses kemajuan maka sebenar-benarnya kita bantu mereka yang memerlukan bantuan dan pertolongan sebuah kerajaan yang penyayang. Itu yang *pointer* mungkin saya gunakan BORR ini sebagai satu contoh but ada perlukah supaya kita memikir seperti itu. Bolehkah kita memikirkan, menjalankan tugas kita seperti itu dan saya percaya kalau kita boleh tukarkan kita memperluaskan tanggungjawab kita bukan sahaja dari segi menilai kemajuan fizikal tetapi juga mengambil kira nasib mereka yang terjejas. Saya percaya ini telah sebenarnya membuktikan bahawa *we are on the right track to become a carring nation* kita telah sebenarnya mara ke hadapan untuk menjadikan sebagai sebuah kerajaan sebuah negara yang benar-benar negara penyayang. Itu yang saya maksud saya dan saya harap bahawa pihak kerajaan Negeri boeh buat sedemikian. Mungkin kita boleh panggil pihak kebajikan pada masa menjalankan sences menjalankan penilaian sebuah projek dalam proses menguji kemajuan sesebuah projek.

Tuan Speaker, di sini saya ingin memulakan dengan kenyataan daripada TYT mengikut prestasi kerajaan dimana TYT ada mengatakan di mana saya akan membacakan di sini, kesimpulan dari segi ucapannya, usaha-usaha untuk meningkatkan kecekapan perkhidmatan awam berteraskan konsep urus tadbir yang baik *good government* memangnya memerlukan kerjasama dari semua pihak khususnya dalam keadaan sekarang yang begitu mencabar dan beliau menyambung kenyataan di dalam hal ini saya percaya bahawa pucuk pimpinan perkhidmatan awam negeri ini akan sentiasa sedia menerima teguran yang positif dan membina dan boleh menyumbangkan terhadap pengukuhan jentera pentadbiran.

Tuan Speaker, saya rasa ini ialah satu aspek yang penting kepada kita semua dalam ucapan saya dahulu, ada saya menyentuh terhadap isu ini, di mana kita perlukan satu sistem pentadbiran yang berkesan dan ada proaktif dengan rakyat. Di sini saya sekali lagi mengesa pihak pentadbiran kerajaan termasuk pihak *executive* di mana kita mesti membuat satu kajian dalaman bukan dikatakan pada masa dahulu kita tidak membuat apa-apa, tetapi jika hendak meningkatkan lagi mutu perkhidmatan atau layanan kita kepada rakyat, saya rasa kita mesti memperbaiki dan mengkaji semula sistem-sistem yang sedia ada dan yang penting kita pun telah mengetahui dari segi jawapan-jawapan yang kita terima kelmarin dan dari surat khabar sehingga ke hari ini ada banyak kes kita nampak yang tidak berjalan dengan licin. Contohnya kelmarin kes rumah pangsa Seri Abadi yang di mana kita telah mengetahui sedikit kelemahan ataupun kesilapan kita tidak tahu, tetapi saya ambil keputusan di mana saya mengucapkan terima kasih kepada Ahli Kawasan Telok Bahang, mengatakan kes seperti ini tidak akan berlaku lagi.

Oleh sebab itu saya berharap dan saya kurang pasti jika kesilapan itu dengan niat yang tidak baik, saya rasa kita boleh mengambil tandakan atas pegawai-pegawai yang terlibat. Jika ini berlaku oleh sebab sistem pentadbiran tidak betul di mana kita boleh dapat kes-kes seperti ini berlaku saya berharap kita mesti mengkaji semula sistem pentadbiran kita. Saya tidak tahu dari segi kemajuan pembangunan banyak pemaju memasukkan pelan hari-hari dan jika kita memasukkan pelan sehingga mendapat O.C. saya rasakan ada proses yang kita mesti ikut dan dari segi kes seperti ini saya berharap jika sistem itu ialah satu sistem yang diguna lama dan baik, kes-kes seperti ini tidak boleh berlaku. Bukan sahaja kes-kes seperti ini tetapi merujuk kepada projek-projek, saya rasa sebagai contohnya di kawasan saya ingin menyentuh sahaja projek muzium perang, dua tahun dahulu apabila saya bertanya atas isu ini, saya diberitahu satu perjanjian akan ditandatangani tidak lama lagi syarat-syarat sudah ditetapkan dan hanya menunggu dua pihak untuk menandatangani, tetapi sehingga ke hari ini.

Tuan Speaker jawapan yang saya perolehi ialah kita adalah dalam proses untuk membincang atas syarat-syarat perjanjian dan kita semua tahu mengapa sebab ini terjadi. Ini ialah satu yang boleh dikatakan *simple question...* (dengan izin) dan satu isu yang sample sahaja. Dahulu telah dibincangkan beberapa kali butir-butir telah ditetapkan, tetapi ke hari ini pun satu tindakan yang senang sahaja tidak boleh dilaksanakan. Ini menunjukkan kelemahan mungkin daripada pihak kerajaan dari segi pentadbiran dan walaupun ini terjadi di mana bukan sahaja di muzium perang, kelmarin saya mendengar daripada Ahli Kawasan Sungai Dua kes mengenai dengan perumahan.

Pada waktu dahulu kita dapat satu jawapan, bahawa tiga bulan akan dibereskan tetapi sehingga ke hari ini pun baru kita mengambil proses tindakan sahaja. Saya harap isu-isu seperti ini di atasi kerana ini boleh ditunjukkan kepada rakyat Pulau Pinang kita ada satu pentadbiran yang boleh dikatakan yang cekap, baik dan boleh menjalankan usaha kita untuk manfaat keseluruhan rakyat dan saya berharap isu-isu seperti pengumuman untuk membuat pasar baru contohnya di Balik Pulau, Telok Bahang, Telok Kumbar dan Bayan Lepas itu pun diumumkan terlalu lama tetapi ke hari ini saya diberitahu proses akan di jalan untuk mendapatkan tanah tetapi saya berharap apa yang dinyatakan dalam jawapan yang diberikan kepada saya akan dijalankan dengan lancar, jangan mengatakan dalam masa tiga tahun akan membereskan isu ini dan telah habis tiga tahun lagi mungkin kita tidak tahu siapa yang ada di dalam Dewan ini tiga tahun lagi. Ini semuanya contoh-contoh yang saya bangkitkan dan ada banyak lagi tetapi saya tidak mahu menyentuh dan saya hanya berharap di sini pihak kerajaan khasnya pentadbiran akan mengambil berat atas tanggungjawab kita kepada rakyat dan saya harap ini akan menunjukkan satu kerajaan yang cekap kepada rakyat dan menjadi satu isu yang baik kepada kita semua.

Tuan Speaker, di sini saya hendak menyentuh sedikit atas projek-projek pembangunan, khasnya projek-projek perumahan dan lain-lain dimana setahu saya selepas pelan pembangunan diluluskan proses pembangunan itu tertakluk kepada pihak pemaju dan boleh dikatakan perundingnya sendiri, tetapi dari segi pihak kerajaan khasnya Majlis Perbandaran atau sesiapa pun kita mesti ada kawalan dalam proses pembangunan untuk memastikan apa yang di tunjukkan dalam pelan kasar mesti diikuti sebab dari segi proses pembangunan jika kita tidak kawal Tuan Speaker, banyak kes selepas bangunan tersebut telah tamat kita boleh nampak dan dari segi kualiti yang di tunjukkan di dalam pelan kita tidak boleh jamin kerana kita tidak boleh tahu, melainkan kita buat satu kajian dengan mengambil sampel dan lain-lain.

Saya rasa proses ini tidak begitu baik dan sehingga hari ini saya rasa kita nampak banyak bangunan dan ada banyak aduan atas mutu atau kualiti yang kita dapat dan ini akan memberikan banyak kesulitan kepada pembeli-pembeli rumah. Saya harap jika kita ada satu proses kawalan yang tetap untuk memastikan kualiti pembangunan kita ada dalam satu piawaian yang bermutu tinggi, saya kita boleh memastikan negeri kita maju.

Tuan Speaker, saya mengucapkan tahniah di atas inisiatif kerajaan kita, Kerajaan Negeri Pulau Pinang yang terus menaikkan tarafkan lalu lintas di dalam kawasan luar bandar melalui projek-projek Kerajaan Tempatan dalam segi pembesaran jalan, dalam segi mengadakan lampu-lampu isyarat ataupun kalau perlu mengadakan bulatan-bulatan atau *roundabout* tetapi saya kerap *complaint* berkenaan dengan bulatan yang sepatutnya dibina telah disetujui dibina berhampiran dengan Kompleks Sony kerana terdapat banyak kemalangan berlaku berhampiran dengan Masjid Seberang Jaya oleh kerana kenderaan-kenderaan mengambil *u-turn* dan sebagainya tetapi projek ini walaupun telah akui mustahak dan penting dan diakui memang perlu oleh MPSP tetapi tidak boleh dijalankan oleh kerana pihak PDC tidak menyerahkan tanah itu kepada pihak MPSP untuk usahakan satu bulatan ini sehingga pihak MPSP menyerahkan ataupun bayar harga tanah yang bernilai lebih kurang dalam RM88,000.00. Saya rasa perlu ada *compromise* di antara pihak PDC dan pihak MPSP, perlukah bayar? Saya rasa sebagai satu perbadanan yang bertanggungjawab, saya rasa apa salahnya kalau serahkan saja tanah itu kepada MPSP untuk jadikan satu bulatan yang harga sebenarnya mahal yang memang sanggup dibiayai oleh pihak MPSP.

Tetapi apa yang saya hendak tekankan ialah berkenaan projek-projek untuk menaiktaraf ini, projek-projek ini diserahkan kepada Kerajaan Tempatan untuk dimajukan. Jadi saya lihat kualiti kerja umpamanya dan juga yang jelas ialah dalam segi pembaziran, maksud saya pembaziran melalui *over design*, banyak projek-projek persekutuan yang *over design* ini menguntungkan bukan saja kontraktor bahkan juga juruperunding yang berlaku di jejambat Bukit Tengah, di jejambat Nibong Tebai. Kalau lihat jejambat Nibong Tebai umpamanya yang melintasi laluan keretapi ini, kita lihat ianya tidak ada unsur-unsur seni. Saya lihat tiang yang banyak, tiang yang besar. Tidak kira lagi dengan *finishing* dan cara kualiti kerja yang agak teruk. Saya rasa kita tidak mahu salahkan tetapi bukan saya yakin bahkan kalangan orang biasa, yang lihat pun merasai ada tidak kena. Cuba kita bandingkan dengan *design* jejambat di negara-negara lain contohnya di Negara China yang dibina semasa zaman komunis dulu pun, kita lihat jejambat mereka ini nampak kemas,

nampak cantik dan ada seni dan sebagainya. Kalau kita lihat juga di Shanghai di Negara China khususnya jejambat ini dibina dengan begitu menarik tidak begitu *messy* tetapi jejambat yang saya nampak ini boleh dijadikan tempat sarang penagih dadah untuk duduk dan buat dia punya aktiviti sebab tidak kena dengan ia punya *design*. Saya rasa pihak JKR negeri harus sama-sama melihat design yang sedemikian ini yang saya rasa kualiti kerja yang agak teruk ini dan menyebabkan ini tidak menjadi kebanggaan. Jambatan-jambatan ini sebenarnya kalau kita lihat dengan cerunnya, dengan cara ia dibina tidak menjadi kebanggaan kepada kita yang ada di Negeri Pulau Pinang.

Tuan Speaker, satu aspek lagi saya hendak sebutkan di sini berkenaan dengan kecemerlangan sukan. Sejak pertengahan tahun 90-an kerajaan negeri telah melaksanakan strategi bagi kemudahan sukan, padang, stadium dan sebagainya untuk meningkatkan kemudahan mutu sukan dan juga melaksanakan program pembangunan atlet dengan harapan supaya strategi ini dapat melahirkan atlet-atlet yang cemerlang yang berjaya menjadi juara atau johan di peringkat nasional atau antarabangsa. Jadi kerajaan melalui Majlis Sukan Negeri telah merangka beberapa program dan salah satunya ialah menggaji jurulatih-jurulatih asing. Kita dapati ada 9 orang jurulatih dari luar negara yang melatih atlet-atlet kita mulai tahun 2000, 2001 dalam bidang-bidang sukan tertentu. Umpamanya dalam bidang akuatik, kita dapat 3 jurulatih iaitu dari Negeri China untuk renang, terjun dan *synchronize swimming*, kemudian untuk pingpong ada 1, angkat berat ada 1, olahraga ada 1, tinju ada 1 iaitu jurulatih dari Rusia, penembak ada 1 dan gymrama ada 1. Jadi gaji-gaji mereka ini rata-rata secara kasarnya lebih kurang RM3,800 sebulan dengan elaun antara RM200 – RM250 sebagainya dan ini tidak termasuk menyediakan tempat-tempat kediaman.

Jadi kita anggarkan dalam menyediakan kemudahan ini pihak Majlis Sukan Negeri memperuntukkan lebih kurang RM50,000 sebulan untuk menggaji jurulatih-jurulatih ini. Ini tidak termasuk menyediakan tambang untuk mereka pergi dan balik setiap tahun untuk mereka balik cuti, balik jumpa dengan keluarga dan sebagainya. 9 jurulatih ini daripada luar manakala terdapat 12 jurulatih tempatan yang diberi gaji antara RM1,500 hingga RM2,000 sebulan setiap seorang untuk sukan-sukan lain ataupun sukan-sukan yang sama sebagai jurulatih tambahan atau *assistant* ataupun sebagainya. Ini kalau kita lihat, dianggarkan, kita membelanjakan RM20,000 sebulan untuk ke semua dua belas jurulatih ini. Apa isu ini sebenarnya? Isu ini ialah pertama kalau kita lihat keputusan atau perolehan pingat semasa SUKMA 2002 di Sabah, kita menduduki tempat yang kelima tetapi keputusannya tidaklah begitu memuaskan umpamanya dalam bidang akuatik, ada 41 pingat dipertandingkan.

Kita hanya memperolehi 1 emas, 3 perak dan 3 gangsa. Kita ada 3 jurulatih sebenarnya daripada luar negara sedangkan Negeri Sarawak ada 10 pingat emas, Kuala Lumpur ada 9 pingat emas, Perak ada 11 pingat emas, Negeri Sembilan yang kecil pun mendapat 6 pingat emas di dalam SUKMA 2002 itu. Jadi perolehan pingat ini masih terlalu kecil dengan nisbah perbelanjaan yang kita buat.

Ahli Kawasan Telok Ayer Tawar (Y.B. Dato' Hajah Jahara binti Hamid):

Penjelasan.

Tuan Timbalan Speaker:

Ya, penjelasan.

Ahli Kawasan Telok Ayer Tawar (Y.B. Dato' Hajah Jahara binti Hamid):

Yang Berhormat Tuan Speaker, latihan untuk atlet-atlet sebenarnya mengambil masa, ianya tidak boleh dicernakan dengan segera, *its not like production line...*(dengan izin). Oleh sebab itu Pulau Pinang baru sahaja memberi tumpuan kepada pembangunan sukan sejak kebelakangan ini, sejak kita mula melobi untuk mendapat SUKMA, untuk menjadi tuan rumah dan mula membuat program pembangunan sukan jadi kita kena memberi ruang untuk membuat persediaan dan latihan dan ini semua mengambil masa. Kita tidak boleh latih hari dan kemudian akhir tahun akan dapat jaguh. Ia mengambil masa terutama sekali beberapa acara seperti akuatik yang disebutkan oleh Yang Berhormat dan juga gimnastik dan kita tengok (dengan izin) *junior development programme* kita. Insya-Allah kita akan mempunyai jumlah atlet yang lebih ramai di masa hadapan yang boleh kita ketengahkan sebagai jaguh-jaguh untuk mewakili Pulau Pinang, terima kasih.

Ahli Kawasan Seberang Jaya (Y.B. Dr. Radin Muhamad Amin bin Radin Hadi Munir):

Terima kasih, Yang Berhormat dari Telok Air Tawar tentang penjelasan ini tetapi sebenarnya apa yang saya hendak tekankan ialah berkenaan dengan peranan-peranan jurulatih-jurulatih yang diimport dari luar negara ini. Ada di kalangan jurulatih-jurulatih ini ialah mereka yang tidak lagi diperlukan tugasnya di Majlis Sukan Negara. Memang tidak diperlukan bahkan terdapat jurulatih tempatan, jadi kehadiran mereka ada juga dikatakan membazir.

Bahkan kita lihat juga ada jurulatih-jurulatih yang tidak lagi diterima berkhidmat di negeri lain, ini saya tidak mahu sebutlah jurulatih itu yang pernah berkhidmat di Kedah, Kedah tidak mahu, pernah khidmat di Melaka, Melaka pun tidak mahu tetapi kita serap mereka. Kita jadi tukang sanggup untuk menerima sedangkan mereka rasa bahawa keupayaan mereka ini tidak begitu setimpal dengan kos perbelanjaan. Tuan Speaker, saya tidak berhasrat bercakap panjang mengenai sukan ini tetapi dengan keadaan ekonomi yang gawat ini kita haruslah menumpukan peruntukan yang ada ini sebaik mungkin dan juga memberi banyak lagi peluang kepada jurulatih-jurulatih tempatan untuk berkhidmat bagi kecemerlangan sukan.

Tuan Speaker, Tuan Yang Terutama ada menyarankan supaya usaha pembangunan usahawan Bumiputera ini harus dilakukan dengan lebih serius dan kita haruslah memberi satu komitmen dan juga tindakan yang berterusan supaya hasrat untuk membangunkan usahawan-usahawan Bumiputera ini terus dapat dilaksanakan. Kita memang berterima kasih dengan pihak MARA, pihak PERDA dan sedikit sebanyak dengan PDC yang telah banyak mengadakan program kursus, latihan dan bimbingan dan sebagainya. Tetapi saya nampak kerajaan perlu juga ke depan menyediakan tapak-tapak pembangunan usahawan ini. Memang kita lihat banyak projek-projek dibina khususnya gerai-gerai di banyak daerah, ini merupakan satu tangga ke arah hasrat itu. Tetapi kita harus lihat dengan lebih jauh, lebih jauh melalui khidmat EXCO Perumahan dan EXCO Keusahawanan ini supaya pihak pemaju-pemaju perumahan ini dapat menyediakan unit-unit kedai yang harganya berpatutan untuk disewa ataupun sebaik-baiknya dibeli oleh usahawan Bumiputera. Jadi dengan harga yang berpatutan ini memanglah kadang-kadang agak berat untuk buat dilakukan nampak senang tapi berat sebenarnya tetapi saya rasa kena ada *political wing* bagi memastikan bahawa pemaju-pemaju ini dapat menyediakan kedai-kedai yang mampu dibeli oleh usahawan Bumiputera seperti apa yang dijalankan oleh pihak Projek Bandar PERDA dengan kos rumah kedai setingkat dengan harga RM150,000 ataupun rumah yant dua tingkat berharga RM250,000 dan sebagainya yang boleh dibeli oleh pihak Bumiputera. Saya rasa dengan menyediakan ruang-ruang perniagaan ini khusus untuk peniaga Bumiputera ini.

Ahli Kawasan Bayan Lepas (Y.B. Encik Lim Chien Aun):

Dengan itu pun bukan sahaja peruntukan kemudahan tetapi yang pentingnya kita mesti peruntukkan pegawai-pegawai yang terlibat dengan sukan, jika kita ada kemudahan tetapi tidak ada orang untuk kawal dan untuk mengajar main, saya rasa kemudahan itu pun boleh dikatakan boleh jadi satu kemudahan sahaja yang kita nampak

di banyak kawasan atau ruang lapangan khasnya *open space*, kita ada *basket ball court*, *football field* tetapi kita lihat *court* itu *netting* pun tiada, tiada orang kawal mungkin ada segolongan untuk lawan untuk main tetapi tiada orang yang hendak kontrol dan untuk orang yang buat aktiviti, *organise activity*...(dengan izin), untuk kemudahan ini. Saya harap kita mesti melatih dan membangunkan lagi pegawai-pegawai sukan untuk memainkan peranan di sini untuk menyaksikan sukan untuk semua, jadinya akan jaya dalam negeri kita. Jika kita boleh buat sebegitu, saya rasa kita pun boleh mengatasi sedikit aspek sosial didalam negeri kita.

Tuan Speaker, di sini pun saya ingin sentuh sedikit sahaja atas isu mutu air minum di dalam negeri kita. Baru-baru ini, beberapa bulan dahulu, kita pun tahu banyak paip air kebocoran di mana ramai orang menjadi mangsa mendapat kesulitan sebab air tercemar, oleh sebab proses pembaikan paip air ini pun tidak memuaskan. Dari segi itu saya rasa tidak tahu sampai hari ini pun ada (dengan izin).... *contamination* air keseluruh negeri di kawasan KADUN saya dapat banyak aduan mutu atau kualiti air minuman daripada paip di mana jika kita lihat warnanya, kita lihat takut.

Tuan Speaker, saya harap satu penyiasatan mesti diambil oleh pihak yang berkenaan dan laporan akan diberikan kepada rakyat atas kes-kes ini dan tindakan diambil dengan cepatnya untuk mengatasi masalah ini, dalam abad sekarang kita perlukan air yang baik berbanding dengan dahulu, kualiti air kita mesti lebih baik. Tetapi banyak kali kita dengar, dahulu masa British pun air Pulau Pinang boleh dikatakan yang terbaik di dunia, bukan sahaja di negara kita sahaja. Pada masa ini mutu itu pun sudah bertiup bukan sahaja kepada baik tetapi tidak baik. Saya harap aspek ini akan dibetulkan dan Pulau Pinang, negeri yang dapat air minuman yang terbaik sekali, khasnya di negara kita. Dengan itu Tuan Speaker, saya hendak ucapkan dan merakamkan terima kasih kepada semua pihak kerajaan serta agensi-agensinya berusaha dan bekerjasama dengan saya sejak penggal dahulu dan saya harap negara kita akan terus berusaha untuk manfaat kepada rakyat seluruh Negeri Pulau Pinang.

Dengan itu saya pohon mengalu-alukan Penasihat Undang-Undang yang baru kepada Dewan yang mulia ini, saya pun harap Pegawai Penasihat Undang-Undang akan memainkan peranan untuk mencepatkan proses, khasnya proses untuk memberi pampasan atas kes-kes Pengambilan Balik Tanah di Negeri Pulau Pinang. Setahu saya banyak kes-kes pampasan, kita tunggu lebih kurang 5 hingga 6 tahun. Saya harap ini akan dapat diatasi tidak lama lagi. Dengan itu Tuan Speaker saya mohon menyokong.

Tuan Timbalan Speaker:

Terima kasih Ahli Kawasan Bayan Lepas, siapa yang ingin mengambil bahagian ini, ya, saya jemput Ahli Kawasan Sungai Dua.

Ahli Kawasan Sungai Dua (Y.B. Encik Jasmin bin Mohamed):

Assalamualaikum Warahmatullahi Wabarakatuh. Yang Berhormat Tuan Speaker, tuan-tuan, puan-puan dan semua yang hadir hari ini. Terlebih dahulu saya mengambil kesempatan ini untuk mengucapkan terima kasih kepada Tuan Speaker di atas kesudian membenarkan kepada saya, bersama-sama mengambil bahagian dalam usul ucapan terima kasih terhadap ucapan Tuan Yang Terutama Tun pada pagi semalam.

Yang Berhormat Tuan Speaker, saya juga merasa sedih kerana dalam persidangan pada kali ini salah seorang kawan baik saya terpaksa berpisah duduk kerusi di sebelah sana, dulu dua-dua kepit saya, hari ini tiada siapa ada. Habis tiada seorang pun ada. Jadi saya tinggal seorang-orang tetapi saya yakin dan percaya, walaupun mereka berpindah ke kerusi di sebelah sana, hati, jiwa dan pemikiran mereka tetap akan bersama dengan Barisan Nasional. Saya juga ingin merakamkan penghargaan dan terima kasih kepada Pegawai Kewangan Negeri kita yang telah bertukar dan kepada Penasihat Undang-Undang kita yang lalu telah berkhidmat di negeri ini dengan baik dan kita juga mengalu-alukan kedatangan Penasihat Undang-Undang yang baru, nama penuh saya lupa, nama singkat saya ingat iaitu Wati, tetapi yang pastinya bukan Megawati.

Jadi, Yang Berhormat Dato' Speaker dalam ucapan Tuan Yang Terutama kita telah melihat bahawa dengan jelas menunjukkan bahawa perkembangan ekonomi negeri sejak tahun lalu memang nampak keadaan yang kurang dan tempoh paling mencabar bagi Negeri Pulau Pinang ini. Sebenarnya Negeri Pulau Pinang dahulu ada Majlis Tindakan Ekonomi Negeri, kenapa tidak dalam saat ini, Majlis Ekonomi Negeri ini diaktifkan kembali supaya Majlis Tindakan Ekonomi ini dapat merancang, merangka strategi-strategi ke arah peningkatan ekonomi yang lebih berkesan kepada negeri kita di masa akan datang. Dengan memberikan beberapa inisiatif-inisiatif yang kita fikirkan perlu ke arah kita hendak mengembangkan ekonomi negeri kita terutamanya galakan-galakan kepada pelabur-pelabur luar bagaimana galakan yang perlu kita buat dengan lebih berkesan, kita ada tanah kita bagi masuk free dahulu, atau macam mana cara supaya beri rangsangan ekonomi yang lebih baik kepada ekonomi negeri ini dan juga tumpuan harus diberi kepada IKS-IKS

tempatan ini memperbanyakkan lagi daripada masyarakat tempatan supaya kita dapat memberikan galakan-galakan tertentu kepada mereka supaya lebih banyak industri pembuatan dalam berbagai-bagai pemakanan dan sebagainya dapat kita lahirkan IKS tempatan ini mungkin lain-lain juga yang perlu diberi perhatian ke arah kita untuk memperkembangkan ekonomi negara kita untuk di masa akan datang ini. Tindakan-tindakan harus kita lihat secara menyeluruh supaya Majlis Tindakan Ekonomi Negeri ini yang tidak salah saya dahulu yang dipegang oleh Ahli Kawasan Machang Bubuk supaya beliau dapat memainkan peranan yang lebih aktif dengan menjemput pakar-pakar ekonomi yang ada di negeri kita. Selain daripada jawatankuasa yang ada sekarang ini, Jawatankuasa di bawah Y.A.B. Ketua Menteri, jawatankuasa daya saing untuk melihat apakah teknologi-teknologi yang perlu dibawa ke Negeri Pulau Pinang. Begitu juga perancangan-perancangan ke arah mewujudkan lebih banyak usahawan-usahawan kecil Pulau Pinang ini, usahawan-usahawan sederhana dan sebagainya supaya mereka sama-sama memberikan sumbangan bagi mengembangkan kembali ekonomi di Negeri Pulau Pinang ini.

Yang Berhormat Tuan Speaker, kita selalu agak kesal, selalunya kita baca surat khabar, kita tengok TV, dalam perkembangan akhir-akhir ini selalunya dilevelkan Negeri Pulau Pinang yang agak kotor. Tengok TV3 satu rancangan khas menunjukkan kekotoran Negeri Pulau Pinang merata tempat dan kalau kita lihat dalam Bandar Georgetown, kalau kita jalan kaki belakang Chowrasta, kita melihat memang kotor dengan longgokan-longgokan sampah dan sebagainya di tepi-tepi pantai di kawasan-kawasan yang orang ramai pun, kita nampak kekotoran ini. Jadi kita bukan sahaja di jalan-jalan raya yang kita tengok di Penang Road dan sebagainya. Kawan saya datang dari Kuala Lumpur, Perak bila bawa berjalan di Pulau Pinang, mereka pun kata, bukan sahaja Perdana Menteri sahaja tegur tetapi Pulau Pinang memang negeri yang agak kotor. Jadi sebab saya rasa perlu kita lihat semula majlis-majlis Kerajaan Tempatan terutamanya di pulau ini begitu juga di seberang supaya melihat keseluruhan tentang masalah kekotoran Negeri Pulau Pinang supaya kita dapat bersihkan, adakan perancangan dan strategik dirangka dengan sekian-sekian masa, mungkin dalam tahun ini kempen supaya membersihkan Pulau Pinang. Gerakan-gerakan perlu dibuat, bukan Parti Gerakan, gerakan membersihkan Negeri Pulau Pinang perlu dibuat secara bersungguh-sungguh dan serius supaya menampakkan kebersihan, menyinarkan kembali sinar Pulau Mutiara ini. Jadi kita harap kedua-dua majlis dan memang setiap tahun majlis perbandaran mengeluarkan peruntukan-peruntukan yang untuk tujuan-tujuan pembersihan bagi Majlis Perbandaran Pulau Pinang mahu pun Majlis Perbandaran Seberang Perai.

Tetapi kita melihat usaha-usaha yang dibuat ini dengan peruntukan belanja yang banyak masih belum dapat menyelesaikan masalah-masalah ini. Jadi kita harap tengok langkah-langkah lain, saya yakin dan percaya kedua-dua majlis ada jawatankuasa khas tentang masalah kebersihan ini dan jawatankuasa ini boleh meneliti cara yang terperinci setiap kawasan-kawasan didapati kotor ini dapat dibersihkan. Begitu juga dengan kawasan-kawasan pantai kita yang bersih, dalam laut pun nampak kotor dan sebagainya. Begitu juga kita lihat dan kaji balik tentang masalah penswastan sampah-sampah, penswastan orang yang kutip sampah sejauh mana keberkesannya, kerana tiap-tiap bulan majlis bayar kepada syarikat-syarikat ini tetapi masih kotor lagi, bagaimana kita kena tengok penswastan ini berjaya atau gagal, perlukah diadakan balik kakitangan majlis kerana dahulu lebih bersih dari sekarang. Semasa kakitangan majlis membuat kerja pembersihan lebih bersih daripada keadaan penswastan sekarang. Sebab itu kita tengok balik atau kaji balik keseluruhan adakah majlis perbandaran ini terlalu besar menyebabkan bila terlalu besar sejak menghadapi masalah parcel yang kecil-kecil yang ada masalah. Perlu dilihat semula, perlukah majlis-majlis perbandaran dirombak dan disusun semula, mungkin ada beberapa majlis perbandaran, ada pula beberapa majlis-majlis daerah ditempat-tempat itu.

Kita sudah melihat bahawa di Pulau Pinang memang pembangunannya berkesan. Kawasan Barat Daya terutamanya di Balik Pulau, kita boleh lihat pertumbuhan kawasan perumahannya yang begitu pesat dan penduduk yang makin bertambah. Ini membolehkan ia dipecahkan untuk dijadikan satu majlis di sana begitu juga di kawasan Kepala Batas, Butterworth, Seberang Perai Selatan dan Seberang Perai Utara boleh dibuat satu Majlis Perbandaran yang baru ataupun di Bukit Mertajam yang kini sedang pesat membangun seperti adanya Bandar Baru, PERDA, pusat-pusat pengajian tinggi. Kita kena kaji keseluruhan balik masaalah-masaalah besar yang timbul yang boleh menyebabkan kita tidak dapat menyelesaikan masaalah yang kecil. Ini perlu dilihat secara menyeluruh supaya dapat menyelesaikan masaalah yang ada di Majlis-majlis Perbandaran. Sebab itu kita mahu kebersihan ini menjadi satu fokus utama kepada kedua-dua Majlis Perbandaran ini supaya ia dapat memainkan peranan yang penting ke arah untuk membersihkan Pulau Pinang supaya orang tidak menggelarkan Pulau Pinang ini Darul Sampah dan sebagainya dan tidak memanggilnya Pulau Mutiara. Kita patut merasa malu kerana sebagai anak jati Pulau Pinang kita perlu membersihkan semula imej yang tercemar ini.

Y.B. Tuan Speaker, dalam ucapan T.Y.T. juga menyentuh tentang perlunya usaha-usaha pertanian ini diberikan perhatian juga. Sistem yang kita pakai ini terutamanya di Seberang Perai Utara yang mendapatkan bekalan air yang disalurkan ke sawah-sawah melalui Sungai Muda. Bekalan air Sungai Muda juga digunakan sebagai air untuk diminum oleh orang di Negeri Pulau Pinang. Terdapat loji pembersihan di Sungai Dua untuk membersihkan air tersebut. Apabila timbul beberapa masalah sejak kebelakangan ini, saya lihat bahawa sistem jadual tanaman padi ini sejak beberapa musim yang lalu walaupun jabatan beri jawapan tetapi saya melihat secara keseluruhannya bahawa ada masalah tentang pengairan ini. Kalau musim kemarau, air yang ada tidak boleh menampung untuk tujuan pertanian. Ia hanya boleh menampung untuk air minum sahaja. Bila kemarau yang begitu teruk, air ini tidak boleh disalurkan ke sawah-sawah padi kerana disalurkan untuk tujuan diminum sahaja. Kita bimbang kerana kalau ia berterusan di masa akan datang, pesawah-pesawah padi tidak dapat mengerjakan sawah dan terpaksa ditangguh kerana menunggu hujan dan sebagainya. Saya mencadangkan supaya kita merancang satu tempat takungan air juga empangan untuk tujuan saluran-saluran air ke kawasan-kawasan sawah padi di seluruh Seberang Perai Utara. Bagi Daerah Seberang Perai Tengah pula, ia menggunakan air di Sungai Kulim tetapi di Seberang Perai Utara ini, ia menggunakan air di Sungai Muda sebab itu satu sistem takungan air empangan yang baru yang mana tujuannya khusus untuk menyimpan air dan membekalnya ke sawah-sawah padi untuk memastikan bahawa tanaman padi kita dapat dijalankan mengikut jadual sepertimana yang dirancang oleh Jabatan Pertanian, kalau tidak tiap-tiap tahun akan menghadapi masaalah yang sama. Kalau 2 bulan petani tidak usahakan tanahnya, bermaksud beliau akan rugi kerana tidak mendapat hasil dan beliau pasti akan menghadapi masaalah kewangan. Kita perlu juga membantu mereka dari segi pemberian benih padi kepada mereka. Pada peringkatnya kalau mengikut jadual, mereka sudah serak tetapi air tidak sampai dan menyebabkan benih mati dan terpaksa beli sekali lagi benih padi sebab itu kita perlu membantu mereka terutamanya di kawasan Seberang Perai Utara.

Tuan Timbalan Speaker:

Penjelasan Y.B. Penanti.

Ahli Kawasan Penanti (Y.B. Tuan Haji Abdul Rahman bin Abdul Kadir):

Terima kasih Tuan Speaker, saya cuma hendak minta penjelasan iaitu perkara yang dibawa oleh Y.B. Sungai Dua ini sudah dibawa dulu. Y.B. Penaga, EXCO Pertanian sudah mengatakan bahawa Y.B. Sungai Dua ini mereka-reka sahaja. Ingat tidak dulu? Kalau masih dibawa hingga sekarang, saya kata bahawa perkara ini jadi betul. Maksudnya, jawapan dari Y.B. Penaga ini kiranya tidak betul kerana perkara ini masih lagi terjadi.

Ahli Kawasan Sungai Dua (Y.B. Encik Jasmin bin Mohamed):

Memang betul kerana saya pun buat bendang juga. Saya pun turun ke bendang dan saya bersama-sama dengan petani sebab itu saya tahu serak masa mana dan tabur masa mana. Makna serak dengan tabur sama sebenarnya, saja *test* sahaja. Bila kita bersama-sama dengan mereka, kita akan dapat pengalaman dan kita dapat merasai apa yang mereka rasa. Kita duduk dengan mereka dan tanya masalah yang dihadapi sebab itu saya kata kena ada satu tempat takungan yang memastikan jadual air yang diberi kepada sawah-sawah ini mengikut jadual. Bila ikut jadual, barulah tanaman padi ini dapat dijalankan dengan sempurna. Kita menggalakkan para petani untuk meningkatkan hasil dan pelbagai usaha dilakukan akhirnya mereka dapat meningkatkan hasil terutamanya di sebelah kawasan Bertam termasuk Sungai Dua, Permatang Tiga yang telah mendapat hasil tani sebanyak 10 tan. Tetapi malangnya pada musim yang lepas apabila mendapat hasil yang banyak, kilang pula tidak mahu terima dan *jam* di kilang kerana masalah yang dikatakan di pusat-pusat belian padi ini, kononnya semua masak serentak. Perlis pun masak ketika itu begitu juga Kedah dan Pulau Pinang.

Ahli Kawasan Penaga (Y.B. Dato' Haji Azhar bin Ibrahim):

Hendak minta laluan. Tadi saya dengar bahawa Y.B. Sungai Dua mencadangkan supaya kita buat takungan dan takungan besar mana yang kita hendak buat kerana sawah padi di Seberang Perai Utara ini yang bergantung kepada Sungai Muda yang luasnya ialah 9 ribu hektar. Besar mana takungan yang dikatakan itu?

Ahli Kawasan Sungai Dua (Y.B. Encik Jasmin bin Mohamed):

Kalau untuk bekalan air minum, kita boleh buat satu pusat takungan dan lojinya dan tidak mustahil untuk mempunyai sistem yang boleh kita salirkan ke sawah juga. Besar mana tidak kira tetapi untuk kita menyelesaikan masalah supaya mengikut jadual kerana kalau berlaku kemarau kita sudah air untuk disalurkan ke sawah. sekarang ini kalau musim kemarau kita kata tunggu dulu kerana hendak masuk dalam loji air untuk diminum dulu.

Ahli Kawasan Penaga (Y.B. Dato' Haji Azhar bin Ibrahim):

Minta laluan. Dalam soalan lisan kelmarin, saya sudah bagi jawapan kerajaan *Federal* sedang membina satu empangan di Berih yang boleh memuatkan 442 juta metrik isipadunya yang boleh membekalkan air selain di Empangan Pedu. Bukan kita cakap tentang takungan padi yang boleh membekalkan 9 ribu hektar. Kita cakap senang tentang takungan tetapi takungan apa? Takungan belai ikan, takungan minum air? Sawah padi yang 9 ribu hektar ini bukan kita cakap takungan tetapi empangan. Memang Kerajaan Pusat sudah pun memulakan dan insya-Allah akan selesai pada penghujung tahun 2004. Yang jadi tidak cukup air itu ialah kerana kemarau di merata-rata tempat dan kawasan tadahan hujan pun terlibat sama sampai kawasan Pedu yang menyebabkan air di empangan tersebut turun. Aliran pula begitu perlahan dan tidak boleh hendak dihisap langsung untuk dibawa ke sawah. Itu sebabnya terlambat mengikut *season* dan bukan ertinya tidak boleh tanam terus. Akibatnya sebab itu kita mendapat hasil yang begitu banyak sekali. Itu masalahnya dan bukan buat takungan. Takungan air dari hujan lebat bolehlah.

Ahli Kawasan Sungai Dua (Y.B. Encik Jasmin bin Mohamed):

Para petani kita mengikut sistem jadual yang dibuat oleh Jabatan Pertanian tetapi akhirnya JPS tidak dapat membekalkan air pada masa yang dijadualkan. Sebab itu saya kata kena ada langkah-langkah mengatasi masalah ini untuk jangka panjang.

Ahli Kawasan Penaga (Y.B. Dato' Haji Azhar bin Ibrahim):

Saya kata Empangan Berih sedang dibina.

Ahli Kawasan Sungai Dua (Y.B. Encik Jasmin bin Mohamed):

Tidak mengapa, kita lihat dulu.

Ahli Kawasan Penaga (Y.B. Dato' Haji Azhar bin Ibrahim):

Jadi, tunggu dan lihatlah.

Ahli Kawasan Sungai Dua (Y.B. Encik Jasmin bin Mohamed):

Tunggu dan masuk jawapan.

Ahli Kawasan Penaga (Y.B. Dato' Haji Azhar bin Ibrahim):

Kalau sebut takungan, bela ikan bolehlah.

Ahli Kawasan Sungai Dua (Y.B. Encik Jasmin bin Mohamed):

Y.B. Tuan Speaker, kita lihat di pusat-pusat belian padi ini bahawa hasil pertanian kita ini meningkat tetapi semasa jualan padi kita dapati bahawa petani-petani sekali lagi menghadapi masaalah. Yang pertama, padi tidak boleh masuk kilang. Y.B. Bertam pun kata, lori hantar tetapi tidak boleh masuk pada hari itu dan kena tunggu esok. Kemudian apabila padi boleh masuk, BERNAS pula kenakan potongan yang terlalu tinggi. Ini boleh diibaratkan seperti sudah jatuh ditimpa tangga. Jadi saya harap, kalau boleh sistem pembelian di BERNAS ini mencari langkah-langkah dan kaedah-kaedah. Walau pun ada cadangan daripada Kementerian supaya LPPK jadi pusat pembelian dan sebagainya tetapi kita kena lihat samada ia ada tempat pengeringan dan sebagainya. Kalau kita tidak mengikut jadual sistem tanaman padi, maksudnya padi akan masak serentak semula dan mengakibatkan longgokan padi di tempat-tempat pembelian.

Ahli Kawasan Penaga (Y.B. Dato' Haji Azhar bin Ibrahim):

Akan cakap mengenai perkara itu masa gulung esok.

Ahli Kawasan Sungai Dua (Y.B. Encik Jasmin bin Mohamed):

Y.B. Tuan Speaker, selain dari itu kita juga berharap bahawa industri-industri asas tani ini dapat diperkembangkan. Saya mengucapkan terima kasih kepada Jabatan Pertanian yang mengusahakan KPW yang mana boleh dipertingkat, diperbanyakkan lagi dan kita perlu melihat sama ada, ada lagi produk-produk baru yang boleh dicipta oleh para petani kita, wanita tani kita dan sebagainya bagi menghasilkan bahan-bahan dari asas tani ini. Kita juga harus melihat hasil daripada ikan-ikan darat yang sekarang ini hampir pupus dan kita perlu memperbanyakkan semula langkah-langkah yang dibuat oleh Jabatan Pertanian seperti menghidupkan balik ternakan ikan keli, ternakan ikan haruan dan sebagainya.

Kita boleh membuat kajian tentang ikan haruan ini kerana kita mempunyai pusat R&D yang boleh menjalankan kajian. Ikan haruan ini mempunyai khasiat sebab itu orang selepas bersalin suka makan ikan haruan. Orang yang luka, kalau makan ikan haruan akan cepat sembuh. Banyak lagi khasiatnya. Pusat penyelidikan yang ada ini perlu menyelidik terutama tentang sumber-sumber yang ada boleh dijadikan bahan yang boleh dijual dan mendatangkan hasil kepada para petani. Kita juga boleh melepaskan ikan keli di dalam bendang kerana ini merupakan satu langkah yang baik selain dari itu, kita juga boleh bagi dia makan ulat-ulat padi dan sebagainya. Terima kasih juga kepada Jabatan Pertanian yang telah mengambil inisiatif bersama-sama dengan penduduk-penduduk kampung membantu kita mengadakan tanaman projek kelapa pandan di tanah-tanah yang terbiar ini. Dalam keadaan ekonomi yang tidak begitu baik sekarang ini, tanah kita yang ada ini kita gunakan untuk tujuan-tujuan yang boleh memberikan hasil pulangan kepada petani.

Y.B. Tuan Speaker, selain dari itu juga, kita harap lain-lain bidang seperti ternakan dapat dipergiatkan lagi secara berkesan. Ada projek bela lembu dan saya pun tidak tahu projek itu setakat mana oleh PPN yang memelihara kuda dan lembu. Tetapi akhirnya sekarang ini saya tidak tahu bagaimana projek itu sama ada boleh memberikan hasil atau tidak. Bila PPN bela lembu banyak, kita boleh memanggil peserta-peserta PPRT bersama-sama setiap tahun dan diberikan bonus. Kalau boleh kita hidupkan balik projek-projek sebegini kerana kementerian, Jabatan Pertanian memang ada usaha-usaha untuk membantu. Saya ingat *fun for food* ini pun banyak tabung yang tidak digunakan oleh petani ini. Bank Pertanian perlu memberikan penerangan yang lebih luas tentang dana di bank kepada para petani dan masyarakat yang mengusahakan usaha tani dan sebagainya untuk mereka gunakan untuk tujuan ekonomi seperti asas-asas pertanian ini. Hendak terus atau berhenti?

Tuan Timbalan Speaker:

Panjang lagi?

Ahli Kawasan Sungai Dua (Y.B. Encik Jasmin bin Mohamed):

Panjang lagi, 2 jam lagi. Sambung esok pula.

Tuan Speaker:

Ahli-ahli Yang Berhormat, Dewan ditangguhkan sehingga esok, jam 9.30 pagi.

Dewan ditangguhkan pada jam 6.00 petang.